

CATEDRA

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ DE EDUCAȚIE ȘCOLARĂ

SERIE NOUĂ | Nr. 65 (94) | August 2025

PREȘCOLAR

REPERE FUNDAMENTALE ÎN ÎNVĂȚAREA ȘI DEZVOLTAREA TIMPURIE

Primii ani de viață sunt fundația pe care se clădește întregul parcurs al unui copil. În această perioadă, fiecare experiență, fiecare interacțiune și fiecare descoperire contribuie la dezvoltarea sa cognitivă, emoțională și socială. Studiile din domeniul neuroștiințelor confirmă că, până la vârsta de șase ani, creierul uman formează miliarde de conexiuni neuronale, determinând astfel capacitatea de învățare și adaptare pentru tot restul vieții.

În calitate de educatori, părinți sau îngrijitori, avem o responsabilitate imensă: să oferim copiilor un mediu sigur, stimulant și plin de oportunități de explorare. Dar ce anume influențează învățarea timpurie? Care sunt etapele-cheie ale dezvoltării? Și cum putem sprijini copiii în această călătorie extraordinară? Acest articol își propune să răspundă la aceste întrebări, evidențiind reperele fundamentale ale dezvoltării și învățării în primii șase ani de viață.

Tipurile și numărul de activități sunt rezultatul corelării realității din sistem cu „Reper fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere până la 6 ani”, precum și colerarea cu tendințele la nivel mondial.

Dintre tipurile de activități folosite în grădiniță amintesc:

- Rutinele (întâlnirea de dimineață, mesajul zilei);
- Tranzițiile;
- Activitățile de învățare.

Numărul de activități desfășurate zilnic cu copiii este corelat cu numărul de ore din programa școlară.

Rutinele sunt activitățile-reper care se pot desfășura pe parcursul unei zile. Ele cuprind activitățile de bază pentru dezvoltarea globală a copilului: sosirea la grădiniță, cele două mese principale ale zilei, gustări, reguli de igienă, somnul, plecare acasă sunt activități care se repetă zilnic.

Tranzițiile sunt activități de scurtă durată și intensitate, care fac mai ușoară trecerea de la rutine la activitățile de învățare propriu-zise. În funcție de particularitățile vârstei copilului, aceste tranziții se pot desfășura pe muzică, numărători, jocuri.

Ciumberică Florentina Delia
Grădinița cu P.P. nr. 1 Izvoarele – Giurgiu

Continuare în pagina 2

Jocul este activitatea fundamentală a copilului prin care se realizează rutinele, tranzițiile și activitățile de învățare. Procesul instructiv-educativ la nivel antepreșcolarilor și preșcolar se realizează prin joc liber, joc dirijat, joc didactic. Jocurile și activitățile didactice alese îi ajută pe copii să socializeze și să se inițieze în domeniul cultural. Elementul îndeosebi de important este organizarea spațiului în fiecare zi din săptămână și a cel puțin două centre în cazul în care nu există spațiul necesar desfășurării tuturor. Centrele pot fi: biblioteca, jocul de rol, construcțiile, știință, arte, nisip și apă.

„Domeniile de dezvoltare sunt diviziuni convenționale, necesare din rațiuni pedagogice, pentru asigurarea dezvoltării depline, complexe și pentru observarea evoluției copilului” (Curriculum pentru Educație Timpurie, 2019, pg.16). Există dependențe și interdependențe între diferitele domenii de dezvoltare, astfel încât fiecare achiziție într-un anumit domeniu va avea un impact considerabil și pentru celelalte domenii. Fiecare domeniu este important pentru ca copilul să crească și să se dezvolte în parametri normali în funcție de vârstă.

1. Importanța dezvoltării timpurii

Începând de la naștere, copilul este într-un proces continuu de învățare, chiar înainte de a putea vorbi sau de a merge. Cercetările arată că primele interacțiuni afective, experiențele senzoriale și stimulii din mediu contribuie la dezvoltarea inteligenței, a abilităților sociale și a mecanismelor emoționale.

Printre factorii esențiali care influențează dezvoltarea timpurie se numără:

Mediul familial – Afectiunea, comunicarea și siguranța emoțională oferită de părinți sunt esențiale pentru dezvoltarea unui atașament securizant.

Experiențele senzoriale – Contactul cu sunete, culori, texturi și mișcare stimulează formarea conexiunilor neuronale.

Interacțiunile sociale – Relațiile cu părinții, frații, colegii de joacă și educatorii modelează abilitățile de comunicare și empatie.

Fiecare copil are un ritm unic de dezvoltare, însă există etape esențiale pe care le parcurg toți copiii în această perioadă.

2. Etapele-cheie ale dezvoltării (0-6 ani)

2.1. Dezvoltarea fizică și motorie

0-12 luni:

Dezvoltarea controlului capului și coordonării ochi-mână.

Primele mișcări voluntare, rostogolirea, târârea și începerea mersului.

Explorarea obiectelor prin simțul tactil și oral.

1-3 ani:

Îmbunătățirea echilibrului și a mersului independent.

Dezvoltarea abilităților de manipulare fină (apucarea obiectelor mici, desen).

Interacțiuni tot mai complexe cu mediul prin mișcare și joc.

3-6 ani:

Coordonare și control motor mai precis (alergare, sărituri, desen detaliat).

Învățarea unor abilități noi, cum ar fi scrisul sau utilizarea corectă a ustensilelor.

2.2. Dezvoltarea cognitivă

0-2 ani:

Gândirea este senzorio-motorie (Piaget), copilul învață explorând fizic mediul.

Apare recunoașterea obiectelor și a persoanelor familiare.

2-4 ani:

Dezvoltarea limbajului – copiii încep să formeze propoziții scurte și să exprime idei.

Apare gândirea simbolică – jocul de rol devine o modalitate principală de învățare.

4-6 ani:

Copiii dezvoltă capacitatea de a raționa simplu și de a face conexiuni între informații.

Crește curiozitatea pentru numere, litere și concepte abstracte.

2.3. Dezvoltarea emoțională și socială

În primele luni, bebelușii formează un atașament puternic față de îngrijitori.

Între 2-3 ani, copiii devin conștienți de emoțiile proprii și ale celorlalți.

După 3 ani, învață să coopereze, să împartă și să rezolve conflicte prin comunicare.

La 5-6 ani, încep să înțeleagă concepte morale și reguli sociale.

Ciumberică Florentina Delia
Grădinița cu P.P. nr. 1 Izvoarele – Giurgiu

Urmare din pagina 1

3. Factorii care influențează învățarea timpurie

3.1. Rolul familiei și al îngrijitorilor

Relația copilului cu părinții și îngrijitorii influențează profund încrederea în sine și capacitatea de a învăța. Părinții care răspund prompt și afectuos nevoilor copilului îi oferă acestuia siguranța necesară explorării și dezvoltării.

3.2. Importanța jocului în procesul de învățare

Jocul nu este doar o activitate de divertisment, ci principalul mod de învățare la această vârstă. Prin joc, copiii își dezvoltă:

Creativitatea și imaginația.

Abilitățile sociale și capacitatea de colaborare.

Motricitatea fină și grosieră.

Capacitatea de rezolvare a problemelor.

3.3. Mediul educațional și grădinița

Experiențele educative structurate din grădiniță îi ajută pe copii să dobândească:

Rutine care îi pregătesc pentru școală.

Abilități de autonomie și responsabilitate.

Interacțiuni sociale diverse și experiențe de învățare colaborativă.

Învățarea și dezvoltarea timpurie reprezintă pilonii esențiali ai vieții unui copil. În această perioadă, fiecare interacțiune, fiecare experiență și fiecare moment de joacă contribuie la formarea abilităților cognitive, sociale și emoționale.

Părinții, educatorii și comunitatea au un rol crucial în susținerea dezvoltării copilului, oferindu-i un mediu sigur, afectuos și stimulativ. Investiția în educația timpurie nu este doar o necesitate individuală, ci și un beneficiu pentru întreaga societate, contribuind la formarea unor adulți încrezători, creativi și capabili să-și atingă potențialul maxim.

Bibliografie

1. Piaget, J. (1952). The Origins of Intelligence in Children.
2. Vygotsky, L. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes.
3. Harvard Center on the Developing Child (2023). Early Childhood Development: The Science of Early Learning.
4. Curriculum pentru Educație Timpurie, 2019

Schimbările climatice afectează toate regiunile lumii. Calotele glaciare se topesc, iar nivelul mărilor și oceanelor este în creștere. În unele regiuni, fenomenele meteorologice extreme și precipitațiile sunt tot mai frecvente, în timp ce altele se confruntă cu valuri de căldură și secetă extreme. O astfel de creștere a temperaturii globale va avea efecte devastatoare asupra naturii, determinând schimbări ireversibile la nivelul multor ecosisteme și, ca atare, un declin al biodiversității. Cauza principală a schimbărilor climatice o reprezintă creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră. Pentru a combate această cauză, reducerea emisiilor a devenit o prioritate pentru toate statele lumii.

Pădurile, numite și „aurul verde” sau „plămânul planetei” sunt cea mai de preț podoabă a Terrei. Îndemnul la cumpătare, nevoia de a proteja ceea ce natura ne-a oferit este vitală, deoarece pădurea înseamnă: aer respirabil, apă, adieri de vânt, biodiversitate. Din acest motiv, educația ecologică trebuie începută de la o vârstă fragedă pentru a reuși formarea unei conștiințe ecologice și a unui comportament adecvat.

Activități realizate cu elevii - exemple de bună practică

Pe parcursul acestui an școlar am desfășurat cu elevii clasei pregătitoare B o multitudine de activități dedicate protejării mediului înconjurător, în timpul orelor de curs precum și în cadrul unor parteneriate educaționale extracurriculare.

Prin aceste activități am urmărit stimularea elevilor pentru a desfășura activități cu caracter experimental și demonstrativ care să contribuie la păstrarea sănătății mediului în care trăiesc (colectarea materialelor re folosibile, îngrijirea unor spații verzi, cultivarea plantelor ornamentale, economisirea apei sau a energiei electrice etc).

Activitățile s-au desfășurat în sala de clasă, în parcul din apropierea școlii și în Parcul Alei. În sala de clasă, elevii și-au înființat un colț verde al clasei, cu ghivece cu flori pe care le-au îngrijit permanent. Ei au experimentat starea de a fi în pădure, au învățat să respecte pădurea și să o ocrotească.

În derularea activităților am urmărit următoarele obiective:

- ✓ înțelegerea de către copii a importanței protejării pădurii;
- ✓ cultivarea dragostei și respectului pentru planeta Pământ;
- ✓ dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului prin stimularea curiozității pentru investigarea realității înconjurătoare;
- ✓ stimularea elevilor pentru a desfășura activități cu caracter experimental și demonstrativ prin care să contribuie la păstrarea sănătății mediului în care trăiesc (colectarea materialelor re folosibile, îngrijirea unor spații verzi, cultivarea plantelor

Prof. înv. primar Ciobanu Dana – Mihaela
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe” Giurgiu

Continuare în pagina 4

ornamentale, economisirea apei sau a energiei electrice etc);

✓ încurajarea elevilor pentru a exprima independent opinii și stări sufletești proprii, dar și pentru motivarea lor;

✓ dezvoltarea dragostei față de pădure, pentru cunoașterea frumuseților TERREI prin prezentări de filme și alte materiale documentare.

Activități desfășurate:

1. „Copiii – prietenii pădurii” - 21 martie: „Ziua Mondială a Pădurii”

- prezentare PPT și discuții despre „Ziua Mondială a Pădurii”;
- învățarea unor poezii și cântece pe teme ecologice;

2. Spunem „nu!” poluării – 22 martie: „Ziua Mondială a Apei”

- desene ale copiilor;

3. „Iubim natura - iubim viața!” - 1 aprilie: „Ziua Păsărilor”

- 1 Aprilie – „Ziua Păsărilor” - legende, cântece și poezii despre păsări;
- desene cu păsări, prezentări PPT;

4. „Să protejăm TERRA!” – 22 aprilie: „Ziua Pământului”

- prezentări PPT;
- repetarea cântecelor și poeziilor învățate.

Pe parcursul derulării activităților, elevii clasei pregătitoare B au realizat desene și colaje la AVAP - „Culorile pădurii”, reușind să surprindă momente din evoluția pădurii pe parcursul anotimpurilor. Ei au participat cu entuziasm și interes la toate activitățile desfășurate, au înțeles importanța și rolul pe care îl au pădurile în viața noastră, dar și comportamentele corecte pe care fiecare dintre noi trebuie să le avem față de ocrotirea mediului, a plantelor, a animalelor și că se pot bucura de natură, respectând-o pentru ceea ce ne oferă ea, precum și pentru frumusețea ei.

În această etapă am prezentat portofoliile întocmite de elevi pe parcursul derulării programului, în cadrul ședințelor cu părinții, a întâlnirilor cadrelor didactice, dar și în mediul online. Am expus pe un panou desenele realizate și am realizat un album foto.

Prof. înv. primar Ciobanu Dana – Mihaela
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe” Giurgiu

Urmare din pagina 3

Participanții au fost motivați și implicați în activități recreative și atractive.

Elevii au întocmit portofolii despre pădure și le-au prezentat în fața colegilor. Au terminat desenele și au realizat panouri cu lucrările lor. Părinții au sprijinit

acțiunile copiilor, i-au ajutat și i-au însoțit (în măsura timpului lor liber) în drumeții sau în parc.

Activitățile au avut succes datorită:

- implicării întregii clase de elevi;
- implicării părinților și susținerii acestora pe tot parcursul activităților;

Toate aceste acțiuni au contribuit la:

- realizarea unor activități atractive pentru elevi;
- implicarea elevilor cu plăcere în activități de ecologizare;
- bună informare despre un

- mediu sănătos și o viață prosperă;
- formarea unor atitudini pozitive față de mediu;
- schimbarea comportamentelor copiilor și adulților în ceea ce privește păstrarea unui mediu curat.

Atingerea obiectivelor acestor activități mă determină să continui cu elevii în acest domeniu și în următorii ani.

Prin acest proiect elevii au dovedit că pot să fie mai buni, mai toleranți, mai atenți cu mediul înconjurător și pot emite idei valoroase privind ocrotirea pădurii și a mediului înconjurător.

Argument:

Vacanța de vară este perioada ideală pentru a consolida cunoștințele școlare prin activități atractive și interactive. Prin acest proiect, elevii care au terminat clasa I sunt sprijiniți să-și mențină și să-și dezvolte abilitățile de bază la limba română și matematică, într-un cadru relaxant și motivant. Activitățile ludice și educative contribuie la prevenirea regresului școlar și pregătesc elevii pentru clasa a II-a.

Scopul proiectului:

Consolidarea și dezvoltarea competențelor fundamentale de citit, scris și calcul ale elevilor prin activități săptămânale educative și recreative.

Obiective:

- Fixarea și exersarea noțiunilor de bază din clasa I la limba română și matematică.
- Dezvoltarea exprimării orale și scrise prin jocuri de rol și povești.
- Dezvoltarea gândirii logice prin exerciții și jocuri matematice.
- Stimularea interesului pentru învățare prin activități ludice.
- Întărirea relațiilor interpersonale între colegi.

Grup țintă:

Elevi care au absolvit clasa I (6-8 ani)

Perioada de desfășurare:

1 iulie – 15 august 2025

Frecvență: 1 activitate/săptămână × 2 ore = 7 întâlniri

Persoane implicate:

- Coordonator: prof. înv. primar Sitaru Cătălina Magdalena
- Cadre didactice voluntare: prof. Iancu Leontina-Letiția, Prof. Stan Mariana, prof. Ion Daniel Ionuț, Prof. Rebleanu Ionuț
- Părinți (implicați ocazional în ateliere)
- Partener: Casa Corpului Didactic Giurgiu

Resurse necesare:

- Materiale didactice (fișe, planșe, jocuri)
- Papetărie: coli, markere, creioane, carioci
- Dispozitive multimedia (laptop, videoproiector)
- Acces la sală de clasă, spațiu verde, sala de sport

Activități planificate (pe săptămâni):

Săptămâna	Temă	Activități principale
1-5 iulie	Bun venit!	Jocuri de cunoaștere, desenul vacanței
8-12 iulie	Litere jucăușe	Exerciții de recapitulare a literelor, alcătuire de cuvinte, propoziții și texte (pe baza întrebărilor)
15-19 iulie	Numără-mă!	Jocuri cu numere până la 100
22-26 iulie	Povești de vacanță	Creăm povești în echipă, ilustrare creativă
29 iulie - 2 august	Vânătoare de cuvinte	Jocuri de vocabular
5-9 august	Detectivii numerelor	Exerciții și probleme distractive
12-16 august	Teatru și cuvinte Premiere	Jocuri de rol, scenete simple, mini-expoziție cu lucrări, jocuri educative

Modalități de evaluare:

- Observarea activă a participării
- Portofolii cu lucrări realizate
- Evaluare finală ludică: concurs de echipe
- Feedback de la elevi și părinți

Prof. învă. primar Sitaru Cătălina Magdalena
Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni” Giurgiu

Urmare din pagina 5
Continuare în pagina 7

Rezultate așteptate:

- Elevii vor continua procesul de învățare în mod plăcut
 - Vor avea o tranziție mai ușoară în clasa a II-a
 - Vor manifesta interes sporit pentru activitățile școlare
 - Se vor îmbunătăți relațiile între elevi și cadrele didactice
- Exemple de activități:

FIȘĂ DE LECTURĂ

TITULU: _____

AUTORUL: _____

PERSONAJELE PRINCIPALE: _____

ÎNCERCUIEȘTE CUVINTELE CARE IL DESCRU PE LEON:

PRIETENOS CURAJOS RUSINOS BUN

ORDONEAZĂ EVENIMENTELE:

1. _____

2. _____

3. _____

PĂREREA MEA DESPRE POVESTE: _____

Desenez o scenă din poveste:

AMULETĂ DE CITITOR

Fișa - Provocările lui Leon Cameleonul

Provocarea 1: Cameleonul cu Numere

1. Scrie numerele de la 10 la 100 din 10 în 10:

2. Colorează toate numerele pare:

43 26 88 17 60 39 74 95 22

3. Încercuiește numerele mai mari decât 50:

19 57 34 76 45 81 99 23 50

Provocarea 2: Găsește ascunzătoarea lui Leon

1. Ce număr vine înainte și după?

Număr	Înainte	După
28	_____	_____
50	_____	_____
99	_____	_____
61	_____	_____

2. Cât de aproape este fiecare număr de 50? Scrie diferența:

Număr	Diferență față de 50
47	_____
66	_____
38	_____
50	_____

Provocarea Bonus: Aproximări și comparații

1. Încercuiește aproximarea corectă la ordinul zecilor:

42 : 40 / 50

88 : 80 / 90

16 : 10 / 20

74 : 70 / 80

33 : 30 / 40

2. Compară folosind >, < sau =:

25 _____ 52

63 _____ 63

99 _____ 100

38 _____ 28

10 _____ 1

Bibliografie

1. Cerghit, I. (2002). *Metodologia predării – o abordare dinamică*. Editura Polirom.
2. Cucoș, C. (2008). *Pedagogie*. Editura Polirom.
3. Neacșu, I. (2010). *Învățarea – factor principal al succesului educațional*. Editura Aramis.
4. Potolea, D., Toma, S. (2007). *Curriculum centrat pe competențe*. Editura Aramis.
5. Manolescu, M. (2017). *Strategii didactice pentru activități interactive la clasele primare*. Editura Paralela 45.
6. Băban, A. (2001). *Consilierea școlară. Competențe și strategii*. Cluj-Napoca: ASCR.
7. Goleman, D. (2008). *Inteligența emoțională*. Editura Curtea Veche.
8. Revue Românească pentru Educație Multidimensională – volume tematice despre educația nonformală și dezvoltarea emoțională în învățământul primar (2022–2024).
9. Stan, E. (2022). *Educația emoțională în învățământul primar: metode și aplicații*. Editura Didactica Publishing House.
10. Gherguț, A. (2020). *Ghid de bune practici în educația incluzivă*. Iași: Polirom.

Prof. înv. primar Sitaru Cătălina Magdalena
Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni” Giurgiu

Urmare din pagina 7

Școala este pe de o parte o instituție care oferă un serviciu social fiind direct influențată de ceea ce se întâmplă în mediul social, care transmite cunoștințe, dezvoltă abilități, norme, valori, iar pe de altă parte are o logică internă de dezvoltare, propriul sistem de organizare, reproduce propriile norme și valori.

Unitatea de învățământ este o instituție care funcționează într-o comunitate având ca scop furnizarea serviciului social de educație în vederea socializării, educării elevilor.

Școala, fiind principalul element educativ este responsabilă de a pregăti elevii pentru viață, pentru a participa la dezvoltarea societății acumulând un bagaj de cunoștințe cât mai mare.

Rolul școlii este de a forma elevi capabili să utilizeze cât mai multe informații, să se adapteze la diferite medii și condiții, să lucreze în echipe având o atitudine empatică față de grupuri și să gândească moral, cât mai responsabil la noile provocări și influențe distructive.

În lucrarea „Educația părinților”, Baci, A. și colectivul (2006) spuneau despre școală că are nevoie să încurajeze, dar și să promoveze implicarea părinților ca parteneri în educarea copiilor. Educația este un proces de care este responsabilă atât școala, cât și familia, fiind un proces al cărui succes depinde de colaborarea dintre școală și familie.

În lucrarea „Cum devenim părinți mai buni”, Stanley Shapiro spunea să tratăm copiii cu respect, la fel cum vor să fie tratați părinții, și nu pedepsiți atunci când greșesc pentru a nu ajunge să fie detestați de proprii copii. De aceea, încurajarea copiilor determină sentimente pozitive față de ei înșiși, chiar dacă uneori au făcut câte o greșală, iar descurajarea le dă copiilor

Profesor P.I.P., Zanfir Mihaela,
Școala Primară Nr. 5, Poiana lui Stângă, Jud. Giurgiu

Continuare în pagina 9

impresia că nu vor fi destul de buni. Părinții trebuie să își sprijine copiii, fără să le ia partea, ajutându-i să își rezolve problemele, nu să le rezolve în locul lor. De asemenea, părinții trebuie să își asculte copiii când spun ce îi doare și să găsească împreună soluțiile potrivite, punându-se și în locul învățătorului.

În familie, dragostea este pe primul loc, dar mai sunt necesare capacitatea de a rezolva probleme, consecvența, respectul reciproc, răbdarea și ascultarea.

În lucrarea „Intervenția socio-educatională ca sprijin pentru părinți”, Ecaterina Vărășmaș spunea despre educația familială, care reprezintă o premisă bună pentru dezvoltarea personalității copiilor având un rol important în construcția imaginii de sine, a stimei de sine a copiilor, precum și în dezvoltarea competențelor sociale ale copiilor.

Părinții reprezintă primii educatori ai copiilor, de aceea este foarte important ca ei să își cunoască responsabilitățile, dar să își dezvolte și practici educative corespunzătoare, iar școala are nevoie de ajutorul părinților care pot deveni responsabili cu ajutorul școlii.

Școala ca organizație are nevoie de un sistem managerial definit prin proiectare, decizie, organizare, coordonare, evaluare, iar pentru a-și realiza obiectivele propuse este nevoită să aibă resurse financiare, temporale, informaționale.

Cu cât școala reprezintă o valoare a familiei, cu atât gradul de implicare al familiei este mai mare, iar atitudinea familiei față de școală se transmite copiilor și se manifestă în interesul față de activitățile școlii, de teme, față de aprecierile cadrelor didactice, față de rezultatele de la evaluări.

Misiunea școlii nu este doar de a înzestra școlarii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, dar și de a stimula calitatea de om.

Unitatea școlară este factorul primordial și foarte important, care are nevoie de familie pentru a sprijini și îndruma elevul, familia fiind leagănul social al copilului și sprijinul său pentru aproape toată viața.

În lucrarea sa, Ecaterina Vrășmaș spunea despre școala eficientă, care este o școală în parteneriat cu elevul, prin valorizarea și respectarea identității sale, iar cu familia prin recunoașterea importanței ei și atragerea în procesul didactic.

„Școlile pot face primii pași în crearea unor relații de colaborare puternice, prin crearea unui mediu școlar primitor, informare regulată, analiză serioasă a sugestiilor și menținerea unor relații pozitive”, după cum spunea Mircea Agabrian în lucrarea „Școala, familia, comunitatea”.

Traian Vrășmaș, în lucrarea sa, „Școala și educația pentru toți”, spunea despre conceptul educației pentru toți, reflectat prin cel al educației incluzive și despre prezența din ce în ce mai mare a copiilor cu diferite tipuri de dizabilități în școlile obișnuite. Educația incluzivă este acea educație care oferă tuturor șanse de instruire, o educație pentru toți, atât pentru copiii cu cerințe educative speciale, cât și pentru ceilalți copii.

Un copil trebuie abordat cu respect, atenție, responsabilitate și empatie de către profesori, iar dacă familia acestuia este cooperantă rezultatele copilului sunt uimitoare. Pentru a învăța împreună copiii trebuie să se accepte reciproc și să se ajute unii pe alții având o atitudine pozitivă față de colegi.

Familia și școala trebuie să descopere posibilități de a dezvolta stima de sine, de a dezvolta încrederea în sine a copiilor, independența, motivația pentru învățare, respectul, empatia prin crearea unui climat afectiv pozitiv, atât la școală, cât și acasă.

Relația școală - familie presupune o bună colaborare între cele două părți, unde fiecare parte își are rolul său de atribuții. De aceea, cei care participă la colaborare au mai mult de câștigat de pe urma acestei colaborări, decât dacă ar acționa separat, prin încredere, respect, responsabilitate și empatie.

Colaborarea între școală și familie presupune o comunicare eficientă prin cooperare, care exprimă o abordare pozitivă și democratică a relațiilor care se stabilesc, iar profesorului revenindu-i rolul de a discuta cu părinții informând familiile cu privire la nevoile fizice și psihice ale copiilor, menținând o comunicare permanentă cu aceștia.

În colaborarea dintre familie-școală pot interveni probleme de ordin material, unitatea școlară având

Prof. înv. primar Sitaru Cătălina Magdalena
Școala Gimnazială „Sfintii Martiri Brâncoveni” Giurgiu

Urmare din pagina 8
Continuare în pagina 10

prea multe cerințe materiale sau de timp, fie probleme de ordin comportamental atât la părinți, cât și la profesori, dar problema cea mai des întâlnită este cea de atitudine, fiind foarte greu de acceptat atât de școală, cât și de familie că relația de colaborare școală-familie este foarte necesară, fiind mai mult decât dreptul de opțiune.

Datorită lipsei comunicării, părinții au relații limitate cu școala, nu sunt responsabili, neprezentându-se la întâlnirile anunțate, nu înțeleg corect rolul lor în educația copilului, criticarea excesivă a școlii, iar profesorii în relația cu familiile școlarilor au dificultăți de stabilire a unei relații cu părinții.

De asemenea, probleme pot interveni și din partea elevilor, care trebuie să înțeleagă că au anumite responsabilități și obligații față de părinți, cât și față de profesori. Oricâte cunoștințe ar avea elevul, nu se poate integra în viața socială, dacă nu are respect față de părinți, profesori, nu este corect, sincer, responsabil, tolerant, comunicativ și empatic.

Pentru a fi o relație eficientă între școală și familie trebuie să se țină cont de rolul familiilor în sprijinirea profesorilor, cât și de rolul profesorilor în sprijinirea familiei.

Relația familie - școală reprezintă un factor important în cadrul procesului de învățământ al cărui scop comun este grija și atenția privind formarea instructiv educativă a copilului.

Relația școală și familie trebuie să fie eficientă pentru a se obține rezultate bune în educația copiilor.

Școala este instituția socială în care se realizează educația copiilor, iar fără sprijinul activ al părinților, instituția de învățământ nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competente ar fi cadrele didactice.

Școala și familia trebuie să aibă o colaborare bazată pe încredere, respect reciproc, pe dragostea față de copii, având relații deschise, favorabile schimbului și comunicării de idei.

O educație completă nu o poate oferi decât familia și școala împreună, colaborarea dintre ele având un rol important. Școala trebuie să implice familiile în îmbunătățirea învățării acasă, precum și în școală.

Țibu S., Goia, D.(2014), în lucrarea „Parteneriatul școală-familie-comunitate” prezintă avantaje pentru dezvoltarea și educația copiilor. Aceste avantaje sunt pentru părinți, fiind atitudini pozitive față de școală, relații mai bune cu copiii, iar pentru profesori, motivație crescută pentru îmbunătățirea metodelor educative ale acestora.

Relația școală familie are diferite forme de organizare, cum ar fi: ședințele cu părinții, discuțiile individuale între cadrele didactice și părinți,

organizarea unor întâlniri cu părinții, carnet de corespondență, legătura prin telefon, vizite la domiciliu, serbări școlare, activități extracurriculare. La nivelul școlii, părinții sunt implicați în mai multe tipuri formale de organizare și anume: consiliul clasei, comitetul de părinți.

Colaborarea familiei cu școala în vederea realizării succesului școlar al elevilor depinde în mare măsură de colaborarea planificată și armonioasă a unității de învățământ și a familiei, ca factori educativi ai copiilor.

Atât cadrele didactice, cât și părinții au de învățat unii de la ceilalți, fiind vorba de o colaborare a profesorilor cu părinții. Școala ocupându-se an de an de grupuri de elevi acumulează o experiență care poate fi transmisă părinților printr-o colaborare în care beneficiarii vor fi în principal, elevii, dar și școala și familia, iar eficacitatea învățământului crește.

De asemenea, în rezolvarea conflictelor cele mai importante căi sunt: cunoașterea reciprocă, comunicarea periodică și efectivă, cu aspecte formale și informale, atmosfera întâlnirilor cu părinții să fie destinsă, pozitivă, acceptarea reciprocă, înțelegere și toleranță față de diferențe.

În unele situații apar bariere de comunicare între profesori și părinți, fie din lipsa de experiență a părinților, fie din lipsa spiritului de echipă, iar pentru binele copilului este bine fie prin efortul părinților, cât și prin cel al cadrelor didactice, barierele de comunicare să fie îndepărtate.

Încrederea între părinți și profesori este necesară pentru colaborare, fiind un factor important pentru obținerea succesului școlar.

Comunicarea și colaborarea eficientă dintre profesori și părinți se bazează pe respect reciproc, atitudine imparțială și pe empatie.

Respectul reciproc este modelat adesea de profesori care pleacă de la premisa că părinții sunt cei mai importanți profesori din viața copiilor, iar respectul și tactul pedagogic dovedit de profesor față de diferite probleme aduce respectul reciproc.

Atitudinea imparțială înseamnă încurajarea familiilor de către profesori să își evalueze propriile decizii fără a-i influența cu propria lor părere solicită gândirea pozitivă și deschisă despre familie, evitând judecățile evaluative și dezaprobatore ale profesorilor.

Empatia față de un părinte poate fi remarcată de către acesta prin deschiderea la dialog și comunicare sinceră din partea profesorului.

Profesor P.I.P., Zanfir Mihaela,
Școala Primară Nr. 5, Poiana lui Stângă, Jud. Giurgiu

Urmare din pagina 9

Instituirea respectului reciproc, a relațiilor empatice constituie baza unei colaborări autentice între profesori, elevi și familiile acestora, care reprezintă un proces care necesită timp, energie, prudență, bună credință și mult bun simț, în care nu doar copiii sunt cei care învață, ci și adulții.

Beneficiile colaborării dintre școală și familie sunt atât pentru părinți, pentru copii, dar și pentru profesori. Câștigurile copiilor din această colaborare sunt prezența la școală, adaptarea și implicarea școlară, precum și atitudini și comportament, cât și succes școlar. Părinții au ca avantaje relații mai bune între copii și părinți, precum și atitudini pozitive față de școală, iar profesorii au ca beneficiu al implicării motivația crescută pentru îmbunătățirea metodelor educative.

BIBLIOGRAFIE

1. Agarbian, M., (2006), Școală, familie, comunitate, Editura Institutul European
2. Baci, A. Și colectivul, (2006), Educația părinților, UNICEF
3. Băran-Pescaru, Adina, (2004), Parteneriat în educație, familie-școală-comunitate, Editura Aramis, București
4. Bunescu Gheorghe, Școala și valorile morale, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998
5. Florea, N. A. Surlea, C.F., (2006) Școala și consilierea părinților
6. Stanley Shapiro (2012), Cum devenim părinți mai buni, Ghid practic, Editura Humanitas
7. Vrășmaș, Ecaterina, (2003) Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, București
8. Vrășmaș, Ecaterina, (2008), Intervenția socio-educțională ca sprijin pentru părinți, Editura Aramis, p.13, p.40, p.64
9. Vrășmaș, Traian, (2004), Școala și educația pentru toți, Editura Miniped, București
10. Țibu, S., Goia, D. (coord.) (2014), Parteneriatul școală - familie - comunitate, Editura Universitară

Prof. învă. primar Cristina-Zefirica Ceriu
Liceul „Udriște Năsturel”, Hotarele

Continuare în pagina 12

Cititul este foarte important la toate vârstele. Atunci când vorbim de cititul la copii, încă de la vârste foarte mici, trebuie să știm că îi ajută la dezvoltarea creierului, a competențelor lingvistice, stimulează creativitatea, îi învață despre lumea din jurul său și consolidează relația părinte copil.

Putem citi copiilor încă din burtă pentru că aud și se liniștesc atunci când ne aud vocea, când sunt bebeluși le putem citi sau spune povești scurte când ei sunt liniștiți sau dorm. Sunt cărți speciale pentru bebeluși, colorate, cu imagini clare, moi, pe care le pot băga în guri. Când mai cresc le putem cumpăra cărți cartonate, viu colorate, cu imagini și cu plușuri, pe care le pot simți. După doi ani le putem lua cărțile mari, cu imagini mari și puțin scris deoarece ei leagă propoziții scurte, noi le citim, ei memorează ceea ce aud de la noi și singuri imită ce făceam împreună, „citesc” singuri pagină după pagină. După trei ani, deja sunt familiarizați cu cărțile, când iau o carte deja „citesc” imaginile creând singuri povestea în cazul în care nu le-a fost citită. La grupa mare, recunosc literele de tipar, își scriu numele și recunosc anumite cuvinte iar la clasa pregătitoare pot citi cărțile de nivelul zero, cele cu litere de tipar și imagini în propoziții.

Știm sau nu, analfabetismul funcțional în România, în baza testelor PISA din ultimi zece ani, este 40-45%. Dacă luăm în calcul și abandonul școlar atunci depășim 50%.

Mi-am dorit foarte mult ca elevii din clasa mea să nu întâmpine această problemă, exceptând copii cu CES. În rândurile următoare vă voi povesti unele activități pe care le-am făcut și au dat rezultate.

Având în vedere că am renunțat la cariera în marketing de 14 ani, pentru dragostea pe care o am pentru copii, am finalizat facultatea și masterul în științele educației, având dublă specializare (profesor în învățământul primar și preșcolar) iar acum sunt în al cincilea an în educație ca profesor în învățământul primar.

Sunt încadrată la Liceul „Udriște Năsturel” Hotarele pe postul de profesor în învățământul primar din 2022 și am început cu clasa pregătitoare, 18 elevi. Am respectat toate regulile de organizare a sălii de clasă și cele de desfășurare a activităților. Mi-am propus să îi ajut să se formeze și să fie cei mai buni, să-i învăț numai lucruri bune, să gândească logic, să caute soluții din ceea ce știu, să nu am copii care abandonează școala și care nu înțeleg ceea ce citesc.

Aici, la Liceul „Udriște Năsturel” Hotarele, am găsit cea de-a doua familie, toți avem aceeași direcție EDUCAȚIA. Și știm că educația nu se limitează doar la sala de clasă, ea poate avea loc acasă, în bucătărie, pe stradă, la bibliotecă, citind, cântând, dansând,

vizitând, completând, etc. și EDUCAȚIA pe care o oferim „azi” copiilor se va întoarce „măine” ca răsplată.

La clasa pregătitoare, mi-am dorit foarte mult să înființez o mică bibliotecă la colțul de lectură. Cu ajutorul părinților am achiziționat dulapul în formă de inimă, cu cărțile din biblioteca personală am umplut „inimile”, am pus două scăunele lângă el și de fiecare dată copiii erau acolo, căutau cărți, le răsfoiau și îmi spuneau ce să le mai citesc. În baza poveștilor și cărților citite ne-am distrat, ne-am amuzat, am descoperit și înțeles emoțiile, am jucat jocuri de rol, am cântat și dansat ca niște prinți și prințese. Am profitat de toate activitățile pentru a le dezvolta dragostea de citit, am organizat serbări unde am stimulat memorizarea și stima de sine. Până la finalul clasei pregătitoare toți elevii au citit o carte (de nivel zero) din biblioteca clasei și o carte de la biblioteca școlii.

Biblioteca școlii este dotată cu cărți pentru toate vârstele. Doamna bibliotecară, Marița Diu, este

minunată! De fiecare dată ne primește cu dragoste și surprize: semne de carte, bombonele, săratele, diplome, cu muzică pe fundal, cărțile pentru vârsta lor și fișele deja pregătite. Copiii sunt foarte încântați de fiecare dată când merg la bibliotecă și vor ca și noi să îi facem câte o surpriză doamnei bibliotecară: îi cântăm sau dansăm, îi recităm sau citim, îi ducem felicitări, semne de carte, creații realizate din materiale reciclate, măștișoare realizate de ei, lucrări pentru diferite evenimente culturale și am mers împreună în excursia de la Moara de hârtie.

Prof. învă. primar Cristina-Zefirica Ceriu
Liceul „Udriște Năsturel”, Hotarele

Urmare din pagina 11

Chiar după prima carte împrumutată, elevii știau ce au de făcut când merg la bibliotecă: așteaptă să fie strigați, merg la doamna bibliotecară, îi spun titlul cărții apoi merg să își aleagă altă carte, se întorc la doamna bibliotecară, îi spun titlul cărții și numărul cu care este înregistrată cartea în bibliotecă.

În clasa I, elevii au reușit să citească 4 cărți și să scriem o carte a clasei I. Copiii trebuie încurajați să citească dar trebuie încurajați să și scrie. De Ziua Lecturii le-am propus să facem diferit, să realizăm sau să scriem noi o carte a clasei I A. Toți elevii au fost uimiți "Doamna, vrei să ne faci scriitori?". De ce nu? Oricine poate fi scriitor dacă își dorește, știe ce mesaj vrea să transmită și care este grupul țintă. Le-am dat câte o foaie goală și le-am spus: „Scrieți ce vă doriți, ce vă trece prin minte, desenați sau dați-i viață acestei coli. La final această foaie vă va reprezenta pe fiecare dintre voi, va fi o pagină din carte. Inițial nu știau ce să facă, se foiau, erau neîncrezători dar ușor, ușor au reușit. A fost prima lor pagină scrisă dintr-o carte!

Ceea ce este foarte important după ce citesc cartea este să vină în clasă și să ne povestească despre ce este vorba în carte. La prima carte le-a fost greu, i-am ajutat și încurajat, iar acum abia așteaptă să citească și să vină să ne povestească.

Acum sunt clasa a II-a, au terminat de citit a doua carte și au împrumut-o pe a treia. Unii dintre ei au mai luat și din biblioteca clasei cărți pe care le citise și nu le mai țineau minte. Și anul acesta am scris: bilete, felicitări, invitații și primele compuneri. Ne-am înscris la proiectul educațional de corespondență „Rețeaua prieteniei” în cadrul căruia vom trimite și primi câte trei scrisori. Vom corespunde tot cu o clasă de a II-a, din județul Olt, cu același număr de elevi. Obiectivele

proiectului sunt: dezvoltarea capacității elevilor de a comunica în scris, îmbunătățirea memoriei și a scrisului

de mână, creșterea interesului față de scris-citit, încurajarea elevilor în găsirea unor soluții privind diferite obstacole ce pot apărea pe parcursul proiectului, dezvoltarea inteligenței emoționale, reglarea răbdării și deprinderea de a fi toleranți, de a avea inițiative, de a-și crea relații de prietenie și colaborare.

Soluții
pentru a le
dezvolta
dragostea
pentru citit și
pentru a evita
analfabetismul
funcțional ar fi
nenumerate dar
trebuie să ne
dorim cu
adevărat să
facem
schimbarea și să
o facem din
toată inima.

Rezumat

Predarea în echipă reprezintă o practică didactică modernă, centrată pe colaborare, adaptabilitate și eficiență. În învățământul primar, această abordare poate aduce beneficii semnificative elevilor, dar și cadrelor didactice, prin diversificarea metodelor de predare, creșterea motivației și asigurarea unui climat educațional echilibrat.

Ce este predarea în echipă?

Predarea în echipă (team teaching) este o formă de organizare a activității didactice în care două sau mai multe cadre didactice planifică, implementează și evaluează împreună procesul instructiv-educativ. Spre deosebire de colaborarea ocazională între profesori, predarea în echipă implică o responsabilitate comună și o implicare activă în toate etapele desfășurării actului educațional.

Forme de predare în echipă

- Predare simultană – doi profesori predau aceeași lecție în același timp, intervenind alternativ.
- Împărțirea sarcinilor – fiecare cadru didactic se ocupă de o anumită parte a lecției.
- Rotirea profesorilor – profesorii lucrează cu grupe diferite de elevi, pe rând.
- Predarea paralelă – clasa este împărțită în două grupe, fiecare fiind coordonată de un cadru didactic.

Avantajele predării în echipă în ciclul primar

- Sprijin personalizat pentru elevi.
- Diversificarea metodelor didactice.
- Dezvoltare profesională continuă.
- Model de colaborare pentru elevi.

Provocări și soluții

Deși eficientă, predarea în echipă presupune și provocări:

- Necesitatea unei comunicări clare între cadrele didactice;
- Timp suplimentar pentru planificare;
- Distribuirea echitabilă a responsabilităților;
- Acceptarea diferențelor de stil și abordare didactică.

Soluția constă în dezvoltarea unei relații de încredere între parteneri, planificarea riguroasă a activităților și evaluarea periodică a progresului comun.

Predare în echipă: Învățător + Profesor de muzică

Clasa: a IV-a

Discipline implicate: Limba română + Educație muzicală

Tipul lecției: Interdisciplinară

Tema: Povestea unui cântec – „Primăvara”

Durata: 50 de minute

Cadre didactice implicate:

- Învățătorul clasei (coordonator literar și organizator)
- Profesorul de muzică (coordonator muzical și practic)

Obiective generale

- Dezvoltarea exprimării orale și a imaginației narrative.

Botea Ionica

Școala Gimnazială Nr.1 Florești, Jud. Giurgiu

Continuare în pagina 14

- Cultivarea gustului estetic și a sensibilității muzicale.

- Învățarea și interpretarea corectă a unui cântec cu temă sezonieră.

- Stimularea colaborării și învățării prin experiență artistică.

Structura lecției și implicarea cadrelor didactice

1. Introducere și captarea atenției (5 min)

Responsabil: Învățătorul

- Învățătorul pornește de la un dialog cu elevii: „Ce sunete, mirosuri și imagini ne aduce primăvara?”

- Pe tablă apar cuvinte-cheie: ciripit, flori, soare, zâmbete, culoare.

2. Activitate de comunicare: compunem o poveste scurtă (10 min)

Responsabil: Învățătorul

- Elevii sunt împărțiți în 4 grupe și fiecare scrie (sau spune) o scurtă poveste sau o descriere a primăverii, inspirată de cuvintele de pe tablă.

- Câte un reprezentant citește povestea în fața clasei.

3. Introducerea cântecului (5 min)

Responsabil: Profesorul de muzică

- Profesorul le prezintă copiilor cântecul „Primăvara” (sau un alt cântec tematic: „A sosit primăvara”, „Vine, vine primăvara” etc.)

- Ascultare activă: Ce instrumente auziți? Ce emoție transmite cântecul?

4. Învățarea și exersarea cântecului (15 min)

Responsabil: Profesorul de muzică

- Copiii repetă vers cu vers, apoi pe strofe.

- Se lucrează asupra intonației, respirației și dicției.

- Învățătorul sprijină profesorul de muzică, oferind explicații în cazul cuvintelor noi sau expresiilor poetice.

5. Interpretare integrată – „Povestea cântată” (10 min)

Responsabili: Învățătorul + Profesorul de muzică

- Fiecare grupă alege un fragment din povestea compusă anterior.

- Cântecul este interpretat intercalat cu scurte fragmente narrative.

- Elevii pot adăuga mișcare scenică sau gesturi sugestive.

6. Reflectare și concluzii (5 min)

Responsabili: Învățătorul + Profesorul de muzică

- Învățătorul le cere copiilor să spună cum s-au simțit lucrând împreună.

- Profesorul de muzică oferă feedback pozitiv pentru implicare și interpretare.

- Împreună, cadrele didactice încurajează exprimarea artistică și creativitatea.

Beneficii ale colaborării

- Elevii învață prin emoție, experiență și colaborare.
- Se creează legături între muzică și limbaj, între emoție și expresie.
- Cadrele didactice își valorifică reciproc competențele.
- Se creează o atmosferă plăcută, potrivită dezvoltării inteligenței emoționale

Concluzie

Predarea în echipă nu este doar un trend pedagogic modern, ci un mod de lucru eficient, cu reale beneficii pentru elevi și profesori. În învățământul primar, unde formarea deprinderilor de bază și a comportamentelor sociale este esențială, această abordare poate deveni un pilon al succesului școlar. Implementată cu deschidere, flexibilitate și profesionalism, predarea în echipă contribuie la construirea unei școli incluzive, colaborative și orientate spre viitor.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan. Metode de învățământ. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006.
2. Cucos, Constantin. Pedagogie. Ediția a II-a, Editura Polirom, Iași, 2006.

Botea Ionica

Școala Gimnazială Nr.1 Florești, Jud. Giurgiu

Urmare din pagina 13

3. Iucu, Romiță. Managementul clasei de elevi. Editura Polirom, Iași, 2001.
4. Neacșu, Ion. Instruirea școlară. Perspective pedagogice. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2010.
5. Păun, Emil; Potolea, Dan. Pedagogie. Fundamente teoretice și demersuri aplicative. Editura Polirom, Iași, 2002.
6. Salavastru, Constantin. Psihologia educației. Editura Polirom, Iași, 2004.
7. Stan, E. Strategii de predare-învățare. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2011.
8. Vlăsceanu, Lazăr (coord.). Dicționar de sociologie. Editura Babel, București, 1998.
9. Ministerul Educației. Programa școlară pentru învățământul primar. București, 2023.
10. Ghid de bune practici pentru predarea în echipă în învățământul primar, proiect Erasmus+, 2021.

Educația incluzivă se referă la eliminarea tuturor barierelor din calea educației și a asigura participarea celor vulnerabili din punct de vedere al excluziunii și marginalizării (UNESCO, 2000). În primul rând, este vorba de o abordare strategică care are ca scop facilitarea succesului în învățare pentru toți copiii. Prima cerință a educației incluzive este de a diminua până la a elimina toate formele de excluziune. Ea asigură accesul, participarea și succesul școlar pentru toți copiii.

Incluziunea școlară în rândul elevilor din grupurile școlare dezavantajate înseamnă că toți copiii au acces la educație de calitate într-un mediu incluziv.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru școlile obișnuite, însă ea nu trebuie privită ca o amenințare pentru performanța acestor școli. Multe dintre aceste instituții găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obișnuite. Însă această teamă poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul școlarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază,

Ivănuș Florica / Tunsu Mihaela
Liceul Tehnologic „Dimitrie Bolintineanu”
Loc. Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

Continuare în pagina 15

este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoașterea dreptului lor la educație, integrarea lor treptată în cadrul școlilor obișnuite. Astfel pe măsură ce acești copii vor crește, vor deveni adulți și vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat și o măsură firească în cadrul educației.

Promovarea incluziunii înseamnă crearea și îmbunătățirea continuă a cadrului social și educațional pentru a sprijini experiența de învățare atât la nivel de copil și mediul lui de învățare, cât și la nivel de sistem, și toate acestea – în scopul formării individului, participant plenar la viața societății. Realizarea dezideratului respectiv se bazează pe voința politică și capacitatea statelor de a adopta politici de echitate socială, prin dezvoltarea legăturilor intersectoriale și promovarea incluziunii educaționale

Acest tip de școală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toți elevii să participe și să învețe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii și școlile, în

general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor.

Principiul incluziunii și echității vizează dreptul tuturor copiilor la îngrijire și educație timpurie de calitate. Pentru a asigura acest drept, este necesar ca programele de intervenție timpurie să fie incluzive și echitabile, adică să asigure accesul fiecărui copil la un astfel de program, care să răspundă particularităților de dezvoltare și cerințelor speciale ale acestuia.

În ce privește performanțele școlare scăzute ale elevilor dezavantajați, profesorii sunt de părere că elevii nu sunt motivați, sunt plictisiți, nu au răbdare să asiste la ore sau sunt indiferenți față de școală: „școala este un rău necesar”, „la școală e mai comod decât acasă”. Profesorii au metode adecvate de a lucra cu elevii dezavantajați. Tot mai mulți profesori conștientizează importanța empatiei și a competențelor adaptate lucrului cu elevii dezavantajați. Chiar dacă programele de formare sunt în mare parte teoretice, ele oferă o bază solidă de cunoștințe, iar unii cadre didactice reușesc să le valorifice eficient în activitatea zilnică. În ceea ce privește violența în școli, existența cursurilor dedicate acestui fenomen reprezintă un pas important în sprijinul profesorilor. Unii dintre ei dau dovadă de implicare și reușesc să gestioneze cu succes situațiile de conflict, contribuind astfel la un climat mai sigur în școli. De asemenea, există profesori care aplică metode corective și educative în mod constructiv, încercând să corecteze comportamentele deviate ale elevilor. Profesorii au reușit să identifice și câteva atitudini pozitive față de școală în rândul elevilor: cei mai mulți elevi sunt mulțumiți cu abilitățile pe care le dezvoltă în școală și acest lucru îi motivează; sunt și elevi care au o atitudine pozitivă, aceștia sunt în

Ivănuș Florica / Tunsu Mihaela
Liceul Tehnologic „Dimitrie Bolintineanu”
Loc. Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

Urmare din pagina 14

general cei care au fost sau sunt implicați în diverse proiecte finanțate din fonduri europene; există copii ambițioși, din familii foarte sărace, care au sprijinul părinților în efortul de a învăța bine.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice și colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei și părinților acestor copii. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinții și familia, în general s-au implicat activ în procesul de învățare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învățământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acțiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acțiune naturală, simultană.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., Educația integrată și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
2. Vrășmaș, T., Învățământul integrat și/sau inclusiv, Ed. Aramis, București, 2001.
3. Vrășmaș, T., Școala și educația pentru toți, Ed. Miniped, București, 2004.

CATEDRA

Revistă editată de Casa Corpului Didactic Giurgiu

Adresa redacției : Giurgiu,

Str. Dr. Ion Munteanu, nr. 3;

Tel /Fax 0246/212638

Colegiul de redacție:

**prof. Alina MECLEA- inspector școlar general; prof. Leontina-Letiția IANCU - director CCD Giurgiu;
prof. Adriana COSCAI, prof. Cătălina SITARU, prof. Nicoleta BURCEA,
bibliotecar Mădălina Petronela TOMA COJOCARU, informatician Mihai-Marius DĂNCESCU**

Întrunirea Colegiului de redacție se desfășoară în ultima zi de vineri a fiecărei luni, la orele 10.00.

Condițiile de publicare a articolelor sunt publicate pe site la adresa: <https://ccdgiurgiu.ro>

Editura: CATEDRA

ISSN: 1582-3091

Motto: „Jocul este o acțiune sau o activitate efectuată de bună voie, înăuntrul unor anumite limite stabilite de timp și spațiu și după reguli acceptate de bună voie, dar absolut obligatorii, având scopul în sine însăși și fiind însoțită de un anumit sentiment de încordare și de bucurie și de ideea că, este altfel decât în viața obișnuită.” Jan Huizin

Importanța deosebită a jocului în dezvoltarea copilului este demonstrată de eficiența sa, fiind calea prin care copilul se orientează în lumea înconjurătoare, își formează unele noțiuni, priceperi și deprinderi intelectuale, morale, și fizice necesare dezvoltării armonioase. În activitatea didactică s-a constatat că cel mai ușor se însușește un procedeu tehnic prin joc, deoarece copilul este la vârsta la care jocul este prioritar în activitatea de zi cu zi. Jocul, ca mijloc al educației fizice, este în același timp un fenomen social, format și statornicit în cadrul societății.

Jocul constituie o formă specifică activității copiilor fiind demonstrat că a apărut pe o anumită treaptă de dezvoltare a societății omenești, ca rezultat al muncii.

Elementele comune tuturor jocurilor sunt:

- subiectul jocului;
- scopul jocului;
- regulile sau regulamentul jocului;
- conținutul motric al jocului.

Pentru valorificarea superioară a valențelor multiple sub raport instructiv educativ pentru a asigura manifestarea deplină a influențelor benefice asupra elevilor, jocurile de mișcare trebuie organizate corespunzător unor criterii riguroase.

- Selectarea jocului în concordanță cu:

- obiectivele urmărite;
- efectivul și componența acestuia pe sexe;
- locul de desfășurare (în aer liber, în sală);
- particularitățile morfofuncționale și psihofizice ale participanților;
- durata și materialele necesare.

Pregătirea spațiului și a materialelor pentru joc:

- alegerea, amenajarea și asigurarea terenului de joc;
- îndeplinirea standardelor cu privire la materialele folosite: dimensiuni, marcaje;
- Formarea echipelor și repartizarea sarcinilor de joc după următoarele criterii:
- numărul participanților;
- sexul participanților;
- înălțimea și greutatea;
- nivelul de pregătire al componenților;
- alegerea sau numirea căpitanilor de echipă.

Explicarea și demonstrarea jocului:

- explicarea regulilor se face scurt, clar în limbaj accesibil vârstei elevilor;
- o aplicație de probă pentru a clarifica etapele jocului și regulamentul.

Prof. Ghiță Gheorghita,
Școala Gimnazială Nr. 3 Palanca

Continuare în pagina 17

Arbitrajul jocului vizează respectarea regulilor privind:

- începerea și terminarea jocului;
- desfășurarea jocului;
- modul de stabilire al rezultatelor;
- sancțiuni și recompense;
- durata jocului și dozarea efortului;

Desfășurarea jocului constituie etapa cea mai importantă a predării și învățării lui. În timpul lui sunt urmărite următoarele obiective:

- supravegherea respectării regulilor de joc;
- stimularea elevilor inactivi, stângaci, neîndemânatici;
- temperarea elevilor impulsivi;
- dozarea efortului în joc;
- terminarea organizată a jocului;
- anunțarea rezultatelor și analiza jocului.

Recomandări metodice

Jocul creează o stare de emulație, dublată de un consum energetic mare, din acest considerent se impun unele regnului de care trebuie să se țină cont:

- la vârsta școlară mică 9-10 ani jocurile de mișcare conțin acțiuni și reguli simple. Complexitatea acestora ca și nivelul de solicitare crește, astfel încât de la clasa a V-a se pot practica jocuri pregătitoare pentru jocurile sportive.
- regulamentul de joc să creeze probleme pe care copiii să le poată rezolva prin efort de imaginație, creativitate, dar și fizic;
- elevii să învețe jocurile pentru a le practica și independent sau în alte situații;
- limitele spațiului de joc și diferitele repere vor fi vizibile, evidente prin diferite marcaje sau obiecte;
- echipele vor fie egale ca număr și de preferință alcătuite pe sexe;
- în joc vor fi angrenați toți copiii din clasă;
- în calitate de conducător al jocului, profesorul va asigura respectarea regulamentului de joc, a sportivității, stabilirea corectă a rezultatelor explicând totodată cauza deciziilor sale.

Profesorul va conduce de așa manieră jocul încât să asigure o atmosfera de emulație și de manifestare a bucuriei în reușitele elevilor.

Profesorul va încuraja și stimula echipele care nu câștigă vizând sancțiunile care presupun eliminarea din joc.

Se vor lua, în mod obligatoriu, toate măsurile pentru a preveni accidentele.

Jocurile de mișcare bine organizate și cu un conținut corect au influențe educative și formative

ROLUL ȘI LOCUL JOCURILOR DE MIȘCARE ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

GIMNAZIAL

benefice asupra dezvoltării fizice și emoționale a copiilor dacă sunt selecționate și dirijate astfel încât să satisfacă varietatea intereselor și nevoilor de creștere și dezvoltare a acestora.

Jocurile de mișcare nu sunt în exclusivitate numai pentru elevii mici. Cu ajutorul lor se pot realiza într-un mod plăcut și eficient multe sarcini ale pregătirii fizice a elevilor mai mari, chiar și celor din ultimii ani de liceu. Jocurile se folosesc în toate ciclurile de învățământ alegerea și metodica predării lor fiind dependente de sarcinile și de particularitățile de vârstă, sex, grad de dezvoltare fizică și intelectuală, condiții materiale, de mediu și locul de desfășurare.

În funcție de obiectivul urmărit, jocul de mișcare poate fi folosit cu succes în aproape toate momentele lecției. Locul și rolul jocurilor de mișcare sunt bine precizate și cunoscute de profesor și pot fi folosite astfel:

1. În prima verigă a lecției - Organizarea colectivului de elevi se recomandă, atunci când este cazul, folosirea unor jocuri pentru captarea atenției.

2. În veriga a doua din lecție - Pregătirea organismului pentru efort, este bine să se folosească jocuri de mișcare cunoscute, atractive și cu posibilitatea de a angrena frontal în exersare pe toți elevii, de aceea nu se recomandă folosirea unor jocuri sub forma de ștafetă, trasee aplicative sau parcursuri aplicative.

3. În verigile tematice se pot folosi eficient jocurile de mișcare pentru realizarea următoarelor obiective de referință:

- dezvoltarea/educarea calităților motrice;
- consolidarea sau perfecționarea deprinderilor și priceperilor motrice de bază și utilitar aplicative (mai ales la clasele mai mici);

4. În penultima verigă-Revenirea organismului după efort- se recomandă folosirea unor jocuri cu caracter liniștitor, adresat în special funcției respiratorii.

Pentru ca jocurile să îndeplinească obiectivul instructiv-educativ este necesar să avem în vedere corecta lor alegere, organizare și desfășurare.

Prin respectarea acestor cerințe se asigură accesibilitatea și atractivitatea jocului.

Este cunoscut faptul că un joc neadaptat la posibilitățile elevilor sau lipsit de elemente noi nu trezește interesul și deci, nu poate avea efectele dorite.

Dacă jocul se organizează în aer liber și temperatura este scăzută iar umiditatea mare, se impune participarea integral a colectivului și evident mișcarea lui continuă. În asemenea condiții nu este recomandabil ca jocul să dureze mult.

Materialele de joc trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie corespunzătoare vârstei din punct de vedere al dimensiunilor și al greutății;
- să fie suficiente ca număr;
- să fie în stare de folosință;

Prof. Ghiță Gheorghița,
Școala Gimnazială Nr. 3 Palanca

Urmare din pagina 16
Continuare în pagina 18

Pregătirea locului de joc presupune atât respectarea condițiilor igienice, cât și amenajarea acestuia corespunzător cerințelor jocului ce urmează să se desfășoare. La jocurile cu târâre și transport de greutate în colectiv este necesar să se formeze echipe separate cu elevi înalți și cu cei scunzi. La jocurile de lupte în doi sau transportul partenerului se face repartizarea perechilor în funcție de talia și greutatea jucătorilor.

Respectarea cerințelor și a indicațiilor metodice menționate asigură o bună organizare a colectivului și a condițiilor de participare optimă a elevilor.

Jocurile solicită efort fizic și emoțional care se poate realiza prin:

- mărirea sau micșorarea suprafeței de joc în funcție de numărul participanților, de vârstă și sexul acestora;
- mărirea duratei jocului;
- accelerarea ritmului de joc;
- mărirea numărului de repetări;
- mărirea numărului de obstacole;
- simplificarea sau complicarea regulilor de joc;
- schimbarea formației de lucru;

În desfășurarea jocului se impune atenție la dozarea efortului, aprecierea și dirijarea comportării elevilor, stabilirea rezultatului, prevenirea accidentelor.

Disciplina se menține în joc prin exigența profesorului de a respecta regulile de către toți elevii și prin atitudinea conștientă a acestora. După un joc cinstit reușita provoacă mulțumire, crește încrederea în forțele proprii, mărește interesul.

Comunicarea rezultatului și mai ales motivarea lui constituie un element foarte important pentru participant.

Jocul a fost permanent un mijloc educativ pentru copiii de toate vârstele el având menirea de a-i conștientiza pe participanți de faptul că se află într-o situație de învățare în care primează aspectul cognitiv și că activitatea trebuie să se desfășoare cu toată seriozitatea.

Jocul poate îndeplini diverse funcții în procesul pedagogic: mijloc și metoda eficientă de instruire și educare, procedeu sau formă de organizare a activității.

Oricum ar fi privit, jocul îmbină plăcutul cu utilul și facilitează acțiunea de formare a personalității umane datorită caracterului sau atractiv.

Punându-i pe elevi să rezolve independent și în grup situații diferite, jocul îi determină pe aceștia să facă acțiuni motrice de intensități diferite.

ROLUL ȘI LOCUL JOCURILOR DE MIȘCARE ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

GIMNAZIAL

Participând conștient la joc elevul compară ceea ce știe cu ceea ce i se cere în conformitate cu cerințele de execuție și regulile impuse, găsind modalități de rezolvare a sarcinilor. În cadrul jocului se dezvoltă creativitatea, elevul fiind solicitat să caute și să găsească soluția cea mai potrivită care asigură succesul.

Jocurile de mișcare îi pregătesc pe elevi pentru viața cotidiană, formând priceperi, deprinderi și calități motrice necesare în activitatea lor zilnică. Sunt asigurate dezvoltarea fizică și capacitatea de efort, precizia și rapiditatea în reacții și execuții, spontaneitatea.

În cadrul jocului, între participanți se stabilesc raporturi de colaborare, cooperare, ajutor reciproc, se formează deprinderi organizatorice și se dezvoltă capacitatea de autoorganizare. Jocul de mișcare întărește atitudinile morale și învață pe elevi să suporte cu demnitate înfrângerea și în același timp să prețuiască victoria. Astfel, ei devin mai hotărâți, mai curajoși și mai perseverenți.

În joc elevul își controlează manifestările adoptând un comportament voluntar, caracterizat prin prezenta controlului realizării obiectivului propus. Jocul creează condiții care permit descoperirea unor autentice aptitudini de organizator și tot odată favorizează dezvoltarea autocontrolului, al perseverenței și fermității, copiii obișnuindu-se astfel să conducă și să fie conduși.

Prin desfășurarea efortului în comun se dezvoltă spiritul de colaborare și acțiune în comun, de renunțare la interesele proprii în favoarea celor colective. Paralel cu descoperirea unor lucruri noi jocul favorizează aplicarea cunoștințelor însușite anterior oferind totodată afirmarea particularităților de personalitate pe care le și dezvoltă.

Întrecerea și competiția amplifică încordarea psihică, capacitatea de concentrare a atenției.

Comportarea în joc este diferită. De exemplu unii participanți respectă regulile, sunt disciplinați, le încadrează în cerințe alții nu. Unii sunt dinamici și impulsivi alții reținuți și timizi. Tuturor trebuie să li se acorde o atenție egală pentru dezvoltarea trăsăturilor pozitive și preîntâmpinarea sau anihilarea celor negative.

De aceea, funcția educativă a jocurilor de mișcare este considerată cea mai importantă, educatorului revenindu-i sarcina de a orienta și conduce jocul nu numai pentru clarificarea scopurilor urmărite dar și

Prof. Ghiță Gheorghița,
Școala Gimnazială Nr. 3 Palanca

Urmare din pagina 17

pentru sporirea efortului conștient în direcția obținerii efectelor educative. Rolul preponderent și deosebit al jocurilor de mișcare cu elemente din diferite ramuri sportive pentru formarea la elevii din clasele primare a anumitor capacități psihofizice, a priceperilor și deprinderilor motrice, dar și pentru orientarea și selecția inițială în unele ramuri sportive, este specificat în cadrul multiplelor cercetări de-a lungul timpului. În acest context, o importanță majoră în educația fizică la elevii din ciclul primar aparține jocurilor de mișcare care, prin conținutul lor specific de influențare analitică competitiv individuală, posedă potențialul formării la aceștia a capacităților socio-psihomotrice și a atitudinilor de autoafirmare, autoevaluare și a orientării valorice a personalității. Jocul, ca mijloc al educației fizice, este în același timp un fenomen social, format și statornicit în cadrul societății. În opinia specialiștilor jocurile de mișcare oferă o gamă largă de posibilități pentru consolidarea și aplicarea în condiții variate a priceperilor și deprinderilor învățate, pentru dezvoltarea calităților motrice. De asemenea, jocul este un exercițiu care pregătește copilul pentru viață, este oglinda mediului în care trăiește și se dezvoltă copilul. Jocul este parte integrantă a vieții omului, iar în didactica modernă este considerat mijloc și metodă de învățare și educare. Jocurile de mișcare pot contribui la optimizarea procesului învățării prin creșterea interesului copiilor pentru mișcare, prin crearea unor condiții care ușurează consolidarea actelor motrice, asigurând succesul, prevenind sau înlăturând eșecul, prin formarea capacităților de a depăși greutățile, prin dezvoltarea superioară a calităților motrice, a responsabilității fiecărui elev.

Bibliografie:

- Cătăneanu, Sergiu; Dan, Doina – “Jocuri de mișcare”, Editura SITECH, Craiova 1997
- Cârstea, Ghe. – “Teoria și metodică educației fizice și sportului”, Ed. Universul, București, 1993
- Chirita, G. – “Educație prin jocuri de mișcare”, Ed. Sport-Turism, București, 1983
- Epuran, V. – “Jocuri de mișcare”, Ed. IEFS, București 1973

Cluburile școlare organizate în vacanța de vară oferă un mediu educativ și recreativ, contribuind la dezvoltarea personală a elevilor prin activități creative și sociale. În plus, cluburile pot consolida cunoștințele acumulate în timpul anului. Deși vacanța este importantă, prezența unor astfel de proiecte educationale aduc beneficii multiple și merită susținute.

Lectura este o experiență personală și subiectivă, de natură interioară, însă împărtășită cu ceilalți lectura devine mai complexă și surprinzătoare. Cititul aduce bucurie, iar intensitatea acesteia crește dacă motivul bucuriei este împărtășit și cu alții. Din acest motiv mi-am propus să scriu un articol despre un proiect foarte îndrăgit de elevii mei, *Clubul de lectură al Casei Corpului Didactic din Giurgiu*, dat fiind faptul că se află deja la a II-a ediție, fiind astfel un bun moment pentru a trage linie și a pentru măsura rezultatele.

Acest Club s-a format în iunie 2024 și a continuat cu editia a II-a în anul școlar următor, desfășurându-se pe parcursul vacanței de vară. În mare, ideea de la care a pornit era motivarea elevilor să citească, însă, cu timpul, s-a observat că mult mai multe obiective au fost atinse. De exemplu, prin împărtășirea experiențelor legate de lectură, elevii și-au antrenat gândirea critică, autonomă și reflexivă. Au învățat că o carte trebuie citită și înțeleasă atât cu mintea, cât și cu sufletul și, totodată, au învățat să își exprime liber ideile, sentimentele, opiniile, cultivându-și abilitățile de comunicare orală și scrisă în cele trei limbi străine

Prof. Ghionoiu-Leorda Ana-Maria
Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe”, Giurgiu

propușe (engleză, franceză, spaniolă), care, utilizate adecvat în viața de zi cu zi, sunt utile și necesare.

Inițiatorii și coordonatorii proiectului sunt director CCD, prof. Leontina-Letiția Iancu, Inspectorul școlar pentru limbi moderne, prof. Valeria-Mirela Biro și prof. Adriana Coscai. Din echipa de proiect fac parte directorul Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” Giurgiu, prof. Monica Zimnicaru, prof. Maria-Alina Unguru, Școala Gimnazială „Sfinții Voievozi”, Sector 1, București, prof. Crina-Nicoleta Anghel, Școala Gimnazială „Petre Ghelmez”, Sector 2, București, prof. Ana-Maria Ghionoiu-Leorda, Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe” Giurgiu și prof. Marinela Buradel, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Giurgiu.

Argumentele înființării acestui Club de Lectură sunt încurajarea lecturii într-o limbă străină precum și îmbunătățirea competențelor lingvistice. Limbile străine propuse sunt engleza, franceza, spaniola. După cum s-a dovedit, lectura în limbi străine stimulează funcțiile cognitive, cum ar fi memoria, concentrarea și gândirea critică, iar cititul în timpul vacanței de vară poate preveni declinul cognitiv asociat cu pauzele lungi de la activitățile academice. În acest fel, elevii pot avea un avantaj la începutul noului an școlar.

Elevii participanți au provenit de la școlile gimnaziale din orașul Giurgiu și au participat la ședințe săptămânale unde au parcurs lista de lecturi propuse (adecvate vârstei și nivelului de limbă) și au desfășurat activități specifice precum fișe de lectură, discuții, ateliere creative.

Un astfel de club are multiple avantaje prin prisma faptului că aduce numeroase beneficii educaționale și personale, dar și prin faptul că transformă lectura într-o activitate socială plăcută, încurajând elevii să devină cititori pasionați și poligloți.

EDUCAȚIA-RESURSĂ DE BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

GIMNAZIAL

Prof. Educație socială, Manea Ioana
Școala Gimnazială „N. Crevedia”,
Crevedia Mare, jud. Giurgiu

Continuare în pagina 21

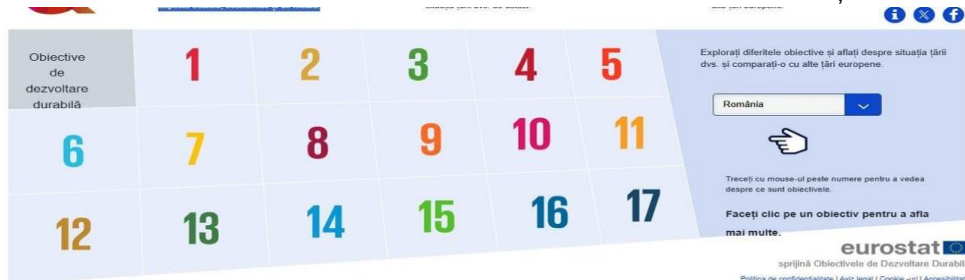
„România are nevoie de o schimbare a paradigmei prezente de dezvoltare pentru a face față provocărilor secolului XXI. Trăim o perioadă marcată de procesul de globalizare, de accentuare a inegalităților și de agravare a problemelor de mediu. Dezvoltarea durabilă este soluția.

”(https://dezvoltaredurabila.gov.ro/)

Dezvoltarea Durabilă reprezintă, în contextul românesc, dorința realizării unui echilibru, o sinteză între aspirațiile cetățeanului născut liber, societatea de care depinde și prin care se definește și contextul care permite realizarea de sine.

Strategia națională pentru dezvoltarea durabilă a României 2030 a fost adoptată de Guvernul României în ședința din 9 noiembrie 2018, prin HG nr. 877/2018 cu ocazia Centenarului Marii Uniri.

Strategia vizează implementarea Agendei 2030 pe plan național, însă principiul „nimeni să nu fi lăsat în urmă” se aplică și pe plan extern. România, ca membră a familiei europene și a comunității internaționale, își asumă rolul regional în promovarea colaborării pentru realizarea celor 17 obiective (ODD-uri).

Implicarea fiecărui cetățean este imperativă în realizarea acestei strategii. Pentru ca dezvoltarea durabilă să reușească în România și, prin urmare Agenda 2030, împreună cu angajamentele Uniunii Europene, această strategie este construită în jurul cetățeanului și nevoilor generațiilor viitoare.

Pe plan economic este nevoie de garantarea unei creșteri economice pe termen lung de care să beneficieze cetățenii României.

Sub aspect social este nevoie de o societate coezivă, care să beneficieze de îmbunătățirea sistemului de educație și sănătate, de reducerea inegalităților dintre bărbați și femei, dintre mediul urban și rural, care să conducă la promovarea unei societăți deschise, în care cetățenii se pot simți apreciați și sprijiniți

Conștientizarea importanței mediului
Protejarea naturii este responsabilitatea tuturor datorită impactului biunivoc om – mediu, dar și o oportunitate a cetățenilor de a se uni într-un scop nobil, prin conștientizarea acestei responsabilități.

ODD 4 - EDUCAȚIE DE CALITATE- se referă explicit la Educația pentru Dezvoltare Durabilă, adică, asigurarea faptului că până în 2030 toți elevii

dobândesc cunoștințele și competențele necesare pentru promovarea dezvoltării durabile, inclusiv:

- Reducerea ratei de părăsire timpurie a sistemului educațional.
- Învățământ axat pe competențe și centrat pe nevoile elevului, căruia să îi fie oferită o mai mare libertate în definirea priorităților de studiu, prin măsuri precum creșterea ponderii de materii opționale.
- Asigurarea faptului că toți elevii dobândesc cunoștințele și competențele necesare pentru promovarea dezvoltării durabile, inclusiv prin educația pentru dezvoltare durabilă și stiluri de viață.
- durabile, drepturile omului, egalitatea de gen, promovarea unei culturi a păcii și non-violenței, cetățenia globală, aprecierea diversității culturale și a contribuției culturii la dezvoltarea durabilă

• Modernizarea sistemului de învățământ prin adaptarea metodologiilor de predare-învățare la folosirea tehnologiilor informaționale și creșterea calității actului educațional.

Școala Gimnazială „N. Crevedia”, Crevedia Mare, jud. Giurgiu și Dezvoltarea Durabilă

Educația pentru Dezvoltare Durabilă este abordată și în activitățile extracurriculare și extrașcolare, se realizează nonformal și informal, prin numeroase parteneriate.

O astfel de activitate de parteneriat s-a desfășurat în luna octombrie 2024, la Școala Gimnazială „N. Crevedia”, Crevedia Mare, jud. Giurgiu, care a coincis cu „Săptămâna Verde” a anului școlar 2024-2025.

EDUCAȚIA-RESURSĂ DE BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

GIMNAZIAL

Prof. Educație socială, Manea Ioana
Școala Gimnazială „N. Crevedia”,
Crevedia Mare, jud. Giurgiu

Urmare din pagina 20

În cadrul acestei activități s-a atins și anumite ținte al obiectivul 11 - Orașe și comunități durabile, care se referă și la managementul deșeurilor, mai precis la Reducere Reutilizare Reciclare.

Astfel ca, spațiul destinat amenajării unor locuri de joacă din curtea școlii a fost înfrumusețat cu obiecte și produse din materiale reciclabile realizate de către voluntari și elevii nostri.

Prin Programul „Aventură prin lectură” susținut de Compania ASEE România, 25 de voluntari din echipa ASEE Romania, au reușit să transforme curtea școlii noastre, incluse în programul pentru proiecte și activități de prevenire a analfabetismului funcțional, „Aventură prin lectură”, într-un spațiu plin de culoare și viață.

Voluntarii au plantat tuia, pomi fructiferi și flori, au creat ghivece unice din anvelope reciclate și au construit un foisor ideal pentru zilele însorite.

Cu sprijinul generos al companiei ASEE, școala a fost dotată cu bănci și coșuri de gunoi noi, iar copiii au fost implicați activ în toate activitățile, având astfel ocazia să învețe despre ecologie în „Săptămâna Verde”.

Doar așa vom reuși să transformăm comunitatea și să asigurăm un viitor durabil generațiilor următoare

O societate durabilă este, o societate care își modelează sistemul economic și social astfel încât resursele naturale globale și sistemele de suport ale vieții să fie menținute.

Școala Gimnazială „N. Crevedia”, Crevedia Mare, jud. Giurgiu, vă urează **MULT SUCCES!**

Bibliografie:

- Fotografii din arhiva personală și a unității școlare
- <https://dezvoltaredurabila.gov.ro/>
- <https://www.edu.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-Rom%C3%A2niei-2030.pdf>
- https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Sustainable_development_in_the_European_Union
- <https://ec.europa.eu/eurostat/web/main/home>
- <https://projects.research-and-innovation.ec.europa.eu/en/projects/exhibition/exhibition2022#4Cities>

Unul dintre cele mai fascinante și enigmatice numere din matematică este π (pi). Acest număr apare atunci când împărțim lungimea circumferinței unui cerc la diametrul său. Ce este cu adevărat uimitor e faptul că, indiferent cât de mare sau mic este cercul, acest raport rămâne constant – o valoare care nu se termină niciodată și nu urmează un model repetitiv.

Noțiunea că acest raport are o valoare fixă este cunoscută de mii de ani. Primele estimări ale lui π au fost obținute empiric, prin măsurători directe. De exemplu, în celebrul *Papyrus Rhind* din Egipt (aprox. 1650 î.Hr.), se sugerează o valoare aproximativă de **3,16**, folosind formula

$$4 \cdot \left(\frac{8}{9}\right)^2$$

Mult mai târziu, *Arhimede din Siracusa* (287–212 î.Hr.), considerat unul dintre cei mai mari matematicieni ai antichității, a fost primul care a folosit o metodă matematică riguroasă pentru a estima π . El a calculat că:

$$\frac{223}{71} < \pi < \frac{22}{7}$$

Chiar dacă $22/7$ este o aproximație cunoscută și astăzi, Arhimede nu a susținut că este valoarea exactă a lui π , ci doar o limită superioară practică. Estimarea sa era incredibil de precisă pentru vremea respectivă – aproximativ **3,1418**, cu o eroare de doar **0,0002**!

De-a lungul secolelor, mulți matematicieni și savanți din diferite culturi au căutat să dezlege tainele acestui număr infinit:

- *Ptolemeu* (~150 d.Hr.) – a folosit 3,1416
- *Zu Chongzhi* (430–510) – a oferit fracția $\frac{355}{113}$ cu o precizie uimitoare
- *Al-Khwarizmi* (~800) – 3,1416
- *Al-Kashi* (~1430) – a calculat π cu 14 zecimale exacte
- *François Viète* (1540–1603) – a reușit să obțină 9 zecimale
- *Adriaan van Roomen* (1561–1615) – 17 zecimale
- *Ludolph van Ceulen* (~1600) – a ajuns până la 35 de zecimale! (Atât de mândru a fost, încât i s-au gravat pe mormânt.)

Pe lângă definiția sa geometrică, π este un număr irațional (nu se poate exprima exact printr-o fracție) și transcendent (nu este rădăcina niciunui polinom cu coeficienți raționali). El apare în contexte surprinzătoare, nu doar în geometrie! Câteva formule celebre:

- $\frac{\pi}{4} = 1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5} - \frac{1}{7} + \dots$ (Seria a lui *Leibnitz*)
- $\frac{2}{\pi} = \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7 \cdot \dots}{2 \cdot 2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot \dots}$
- $\frac{\pi}{6} = \tan^{-1} \frac{1}{\sqrt{3}}$ (care se scrie și ca o serie infinită)

Numărul π este omniprezent în matematică și fizică: apare în formule *legate de undele electromagnetice, cuante, probabilități, statistică și teoria relativității*. Este legătura secretă dintre cercuri, sinusuri, spirale și chiar între structura universului și haosul aparent al numerelor aleatoare.

Numărul zero 0 – absența cantității

Una dintre cele mai frecvente întrebări pe care și le pun oamenii este: Cine a descoperit cifra 0? Și, mai ales, de ce nu a fost tratată cu aceeași importanță ca celelalte numere? De-a lungul istoriei, zero a fost văzut ca o prezență incertă, ca o umbră matematică, greu de înțeles și acceptat pe deplin, chiar și după ce a fost introdus în sistemele numerice.

Primul lucru important de știut despre 0 este că el are două funcții esențiale, ambele extrem de importante, deși foarte diferite:

- În primul rând, 0 este folosit ca indicator de poziție în scrierea numerelor. De exemplu, fără zero, numărul 2106 nu ar putea fi diferențiat de 216. Acest rol este crucial pentru înțelegerea și citirea corectă a numerelor mari.
- În al doilea rând, 0 este considerat un număr de sine stătător, care ocupă un loc distinct în sistemul de numerație utilizat în întreaga lume.

Deși am fi tentați să credem că 0 a apărut odată cu primele sisteme de numerație, realitatea este mai complexă. Babilonienii, de exemplu, nu au folosit un simbol pentru „spațiu gol” timp de aproape 1000 de ani. Asta nu pentru că nu l-ar fi putut inventa, ci pentru că nu simțeau nevoia unui astfel de simbol.

În Grecia antică, matematica se baza în special pe geometrie, nu pe aritmetică. Grecii lucrau cu lungimi, arii și volume, deci foloseau numere doar în măsura în care reprezentau elemente concrete, fizice. În acest context, un concept precum „nimicul” nu își găsea rostul.

Totuși, în astronomie și în calculele avansate, lipsa unei valori clare în anumite poziții a devenit o problemă. Astfel, s-a simțit nevoia introducerii unui simbol pentru spațiul gol – iar acesta a fost „O”, un cerc simplu care s-a păstrat până în zilele noastre. Există mai multe ipoteze legate de originea acestui simbol:

- Unii cred că „O” vine de la litera grecească „omicron”, inițiala cuvântului „ouden”, care înseamnă „nimic”.
- Alte surse spun că „O” ar proveni din cuvântul „obol”, o monedă de mică valoare în Grecia, sugerând ideea de valoare aproape nulă.
- teorie interesantă susține că simbolul ar fi inspirat de amprenta lăsată de o pietricică pe nisip, folosită la numărare pe tăblițele de calcul ale vremii.

Transformarea lui 0 din simplu simbol într-un număr adevărat a venit mai târziu, când concepția despre numere a evoluat. În antichitate, un număr era văzut ca o colecție de obiecte. Dar, odată cu progresul gândirii abstracte, au apărut și numerele negative și zero, care nu mai aveau corespondent fizic, ci doar rol logic și matematic. Contribuția decisivă a venit din India, unde trei mari matematicieni – Brahmagupta, Mahavira și Bhaskara – au început să studieze regulile operațiilor cu 0 și cu numere negative. Iată câteva dintre regulile formulate de ei:

- Suma dintre un număr negativ și 0 rămâne un număr negativ; suma dintre 0 și 0 este tot 0.
- Orice număr înmulțit cu 0 dă rezultatul 0.
- Un număr împărțit la 0 produce un rezultat nedefinit – o dilemă matematică ce rămâne valabilă și astăzi.

Aceste reguli au fost prelucrate de-a lungul timpului și au stat la baza matematicii moderne.

Numărul ϕ - echilibrul perfect al naturii și al creației

Numărul de aur, cunoscut sub simbolul ϕ (phi), a fost considerat încă din cele mai vechi timpuri un simbol al perfecțiunii, echilibrului și armoniei. Încă din antichitate, marii înțelepți, filosofi, geografi, preoți, alchimiști și mistici au intuit existența unei proporții tainice, prezente în natură și în creațiile umane. Mai târziu, în Evul Mediu, învățații vremii au continuat să studieze acest raport misterios, considerat cheia frumuseții absolute.

Cercetările științifice moderne au confirmat ceea ce vechii maeștri intuiseră: întreaga natură, dar și structura universului, par a fi guvernate de această proporție magică – 1,618..., o valoare irațională care nu poate fi exprimată exact printr-o fracție simplă. Această proporție apare nu doar în biologie și fizică, ci și în artă, arhitectură și muzică.

Mari construcții ale lumii antice, precum piramidele din Egipt, Parthenonul din Atena, templele grecești sau catedralele gotice din Europa, au fost proiectate astfel încât să respecte cu fidelitate raportul de aur, considerat garanția echilibrului vizual și spiritual. Ele nu au fost doar realizări ingineresti, ci expresii ale armoniei cosmice.

Poetul Homer povestește că mărul de aur trimis de Zeus lui Paris, destinat „cele mai frumoase dintre zeițe”, nu era un simplu fruct din grădina Hesperidelor, ci unul special, ales cu grijă. La fel este și numărul de aur în lumea matematicii: nu este un număr oarecare, ci unul unic, pe care savanții moderni l-au numit ϕ , în cinstea sculptorului grec Fidias – artistul care a folosit constant această proporție în operele sale, dând naștere unor forme de o frumusețe atemporală.

Deși mitul mărului de aur s-a încheiat de milenii, povestea numărului de aur continuă, fascinând matematicieni, artiști și iubitori ai naturii. Această proporție tainică nu este doar o convenție estetică, ci o lege profundă a materiei vii. Chiar înainte ca oamenii să-i descopere și să-i definească precis valoarea, o respectau instinctiv, ghidați de simțul frumuseții și echilibrului. Numărul de aur se regăsește în:

- Triunghiul de aur (isoscel), utilizat de Pitagora;
- Elipsa de aur din tradiția hindusă;
- Spirala de aur, ce reflectă creșterea naturală observată în plante, explicată prin șirul lui Fibonacci.

În natură, această proporție apare în cele mai variate forme: în vârtejul apei, în mișcarea aerului în spirale, în cochilia melcilor, în aranjarea petalelor de floare, dispunerea frunzelor pe tulpină sau repartizarea semințelor în floarea-soarelui. Toate aceste fenomene urmează legile simetriei și proporției, indicând o ordine invizibilă care guvernează lumea vie.

Prof. Pandele Victoria

Școala Gimnazială Nr. 1 Florești, Jud. Giurgiu

Urmare din pagina 22

Continuare în pagina 24

Numărul de aur $\varphi = 1,618 \dots$ nu este doar o valoare matematică, ci un simbol universal al echilibrului, o punte între știință și artă, între rațiune și intuiție, între om și natură.

Prof. Pandele Victoria
Școala Gimnazială Nr. 1 Florești, Jud. Giurgiu

Urmare din pagina 23

Numărul e - constanta naturală a creșterii exponențiale

Numărul e este una dintre cele mai importante constante matematice, apărând pentru prima dată în jurul anului 1618, într-un apendice al lucrării lui John Napier despre logaritmi. Acolo se găseau tabele cu valori ale logaritmilor naturali, deși la acel moment, numărul e nu fusese recunoscut ca o constantă distinctă. Lucrarea era destinată unui student și este foarte posibil ca autorul apendicelui să fi fost William Oughtred, care a continuat ideile lui Napier.

În 1624, matematicianul Henry Briggs a oferit o valoare aproximativă pentru logaritmul în baza zece al lui e , fără să menționeze explicit acest număr. Ulterior, în 1647, Saint-Vincent a discutat despre aria sub hiperbola echilaterală, apropiindu-se de ideea logaritmului natural, însă fără să introducă în mod direct constanta e . În jurul anului 1661, Christiaan Huygens a făcut referire pentru prima dată mai clară la e , definind o curbă „logaritmă”, care corespundea de fapt funcției exponențiale de forma $y = ka^x$.

Un pas important a fost făcut în 1668 de Nicolaus Mercator, care a publicat lucrarea *Logarithmotechnia*, unde a dezvoltat în serie funcția $\log(1+x)$. El a introdus pentru prima dată termenul de „logaritm natural”, dar fără a numi explicit baza acestuia – numărul e .

În mod surprinzător, prima abordare clară a numărului e nu a fost legată direct de logaritmi, ci de problema dobânzii compuse. În 1683, matematicianul Jacob Bernoulli a studiat limita șirului $\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$ pentru a determina creșterea capitalului prin dobândă compusă. Observația sa că acest șir tinde spre un număr între 2 și 3 a reprezentat prima aproximare a valorii lui e . Deși nu și-a dat seama, Bernoulli a definit e printr-un proces de trecere la limită, o abordare fundamentală în analiza matematică.

În jurul anului 1690, Leibniz, într-o scrisoare către Huygens, a folosit litera „b” pentru a desemna această constantă. Însă adevărata consacrare a numărului e a venit prin lucrările lui Leonhard Euler. În scrisorile sale din 1731 către Goldbach, Euler a folosit pentru prima dată notația

„e”, care a fost păstrată până azi. Nu a fost aleasă neapărat pentru că este inițiala numelui său, ci probabil pentru că era prima vocală disponibilă după ce „a” fusese deja utilizată în alte contexte. Este posibil, de asemenea, ca litera să provină de la cuvântul „exponențial”.

În 1748, Euler a publicat celebra sa lucrare *Introductio in Analysin Infinitorum*, în care a calculat valoarea lui e cu 18 zecimale:

$$e = 2,718281828459045235 \dots$$

Această valoare a fost obținută prin dezvoltarea în serie:

$$e = 1 + \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} + \frac{1}{3!} + \frac{1}{4!} + \dots$$

Această sumă infinită este una dintre cele mai elegante expresii matematice ale constantei e , punând în evidență legătura profundă dintre algebră, analiză și fenomenul de creștere continuă. O altă constantă asociată cu numele lui Euler, dar diferită de e , este constanta lui Euler-Mascheroni, notată cu γ . Ea apare în analiza diferenței dintre suma armonică și logaritm:

$$\gamma = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{n} - \ln n \right) \approx 0,5772156649 \dots$$

Această constantă este, de asemenea, irațională și joacă un rol esențial în teoria numerelor și în analiza matematică.

Bibliografie

- *Florica Câmpan* - Povești despre numere maiestrie, Editura Albatros - București, 1981
- *Ian Stewart* – Descifrarea Universului Matematic. Numerele care ne guvernează viața, Editura Humanitas, 2022
- *Florin Diacu* – Cel mai mare număr: O călătorie în lumea infinitului, Editura Humanitas, 2017
- *Cezar Negrescu* – Istoria matematicii. De la numere la infinit, Editura Niculescu, 2014

Problematica mentoratului – context actual național și european

Cadrele didactice bune fac performante sistemele educaționale, după cum și sistemele educaționale bune produc personal didactic de calitate. Deși rolul profesorilor devine din ce în ce mai important, pe măsură ce Europa crește și se confruntă cu o serie de provocări, sociale și economice, profesia de profesor devine mai puțin atractivă ca alegere a carierei.

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice este un proces permanent, care începe printr-o formare inițială (pregătire academică și practică pedagogică), se continuă cu o perioadă de stagiatură și este urmată de o formare continuă, de-a lungul întregii cariere didactice. La nivel european, s-a subliniat în repetate rânduri necesitatea concentrării pe calitatea educației inițiale și pe sprijinul oferit la începutul carierei pentru cadrele didactice aflate în formare/debutante, prin programe structurate și superioare din punct de vedere calitativ, care trebuie să constituie un tot unitar cu formarea ulterioară.

Raportul comun din 2015 și, mai înainte, comunicarea *"Regândirea educației"* a Comisiei Europene din 2012 au evidențiat deja o serie de provocări pe care factorii de decizie naționali au trebuit să le ia în considerare. Multe țări au lipsuri serioase de personal. În unele cazuri, acestea sunt legate de anumite discipline sau zone geografice, în timp ce în altele acestea sunt mai generale din cauza populației de profesori îmbătrânite, a ratei abandonului profesional etc. Interesul pentru profesie este, de asemenea, în scădere, având ca efect mai puțini candidați pe posturi. În plus, există dezechilibre semnificative între sexe în ceea ce privește personalul la diferite niveluri educaționale, care trebuie abordate, de asemenea. Acestea și alte provocări necesită răspunsuri sistemice atât din partea autorităților europene și naționale responsabile cu educația, cât și din partea propriilor profesori, care trebuie să-și actualizeze permanent abilitățile și competențele pentru a putea să-și îndeplinească eficient așteptările.

Conform unui studiu privind cariera didactică, publicat de Eurydice (2021), politicile europene și naționale se concentrează pe calitatea formării inițiale a profesorilor și pe organizarea cât mai bună a inserției sau a stagiului profesional pentru obținerea statutului de profesor (definitivarea în învățământul preuniversitar), ca factori principali pentru îmbunătățirea calității predării și învățării și pentru păstrarea celor mai buni candidați în cadrul acestei profesii. În acest sens, mentoratul este văzut ca temă centrală a programului de pregătire pe durata stagiului practic profesional. Mentoratul are, de asemenea, potențialul de a sprijini dezvoltarea profesională continuă și progresul în cariera didactică, pe tot parcursul acesteia. Deși s-au înregistrat mari progrese în dezvoltarea mentoratului pentru cariera didactică, mai multe aspecte legate de restructurarea și

Prof. Mariana Gemescu,
Liceul Teoretic „Nicolae Carotjan” Giurgiu
Prof. Mircea Gemescu,
Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu

Continuare în pagina 26

dezvoltarea cadrului legislativ, teoretic și metodologic rămân de analizat, din perspectiva lecțiilor învățate până acum la nivelul Uniunii Europene.

În acest moment, România nu se numără printre țările care oferă în mod sistematic și sistemic sprijin în vederea mentoratului de practică pedagogică și a celui de inserție, desi există un oarecare cadru legal și experiențe de bune practici, mai ales la nivel preuniversitar, prin practica pedagogică din liceele pedagogice și unitățile partenere. Concluzionând, cadrul legislativ al mentoratului în învățământ reprezintă doar condiția necesară pentru ca mentoratul să se realizeze, nu și condiția suficientă. Până la calitate și performanță, în sistemul românesc, este nevoie de abordări sistemice în care programele de mentorat să se coreleze cu reglementări coerente, însoțite de o reformă curriculară autentică, o salarizare corespunzătoare a întregului corp didactic, precum și de o dotare a tuturor școlilor din România la standarde europene. Modelul Finlanda și al unor țări baltice demonstrează că este posibil.

Profesionalizarea didactică presupune dobândirea competențelor necesare exercitării unei activități specifice, instructiv-educative, pregătirea elevului de la profilul pedagogic/studentului din perspectiva următorului **referențial de activități**:

- activități didactice, de instruire și educare a elevilor;
- activități specifice la nivelul instituției de învățământ;
- activități și relații cu comunitatea (consilierea părinților, acțiuni culturale, de organizare în parteneriat cu alte instituții a timpului liber al elevilor etc.);
- alte activități (de documentare și perfecționare, de participare la viața social etc.).

Elaborarea standardelor profesionale privind evoluția în cariera didactică ar trebui să conțină pentru învățământul preuniversitar **referințe la planurile**:

A. Formare continuă - formare inițială;

B. Niveluri de școlaritate: educație timpurie, învățământ primar, învățământ secundar inferior, învățământ secundar superior ș.a;

C. Evoluția în carieră: profesor debutant, profesor gradul II, profesor gradul I.

În lucrarea pregătită pentru Congresul Educației din 2013, intitulată *"Standarde pentru profesia didactică"*, profesorii Dan Potolea și Steliana Toma abordează sistemul competențelor pentru cariera didactică din perspectiva a **trei mari categorii de competențe**:

PROFESIONALIZAREA DIDACTICĂ PRIN ACTIVITĂȚI MENTORALE DE PRACTICĂ PEDAGOGICĂ

LICEAL

- **Competențe de specialitate** - definite conform CNCIS;
- **Competențe profesionale:** de proiectare a activității didactice; de conducere și monitorizare a procesului de învățare; de evaluare a activităților educaționale; de utilizare a tehnologiilor digitale; de cunoaștere, consiliere și tratare diferențiată a elevilor; managementul clasei de elevi;
- **Competențe transversale:** care vizează dezvoltarea instituțională a școlii și a parteneriatului școală - comunitate; managementul carierei și dezvoltarea personală; cercetarea educațională aplicativă.

Relese din cele prezentate mai sus că mentorul trebuie să cunoască acest profil de competențe ale viitorului cadru didactic, apoi să îl facă cunoscut elevilor/studentilor aflați la practică și să îi consilieze în vederea formării acestor competențe profesionale didactice.

Mai mult, acest profil de competențe reprezintă fundamentul unei construcții ulterioare, reprezentate de evoluția în cariera didactică a viitorului cadru didactic aflat în mentoratul de practică pedagogică/ a debutantului aflat în mentoratul de inserție. În sistemul preuniversitar românesc, evoluția în carieră se realizează prin promovarea examenelor de definitivare în învățământ și obținere a gradelor didactice II și I. Din perspectiva educației permanente și a educației adulților, dezvoltarea profesională la nivelul carierei didactice presupune, însă și dreptul și obligația de formare continuă pentru actualizarea și dezvoltarea unor competențe, inclusiv dobândirea de noi competențe, în funcție de evoluțiile din planul nevoilor de educație și al curriculum-ului educațional, precum și în funcție de exigențele privind adaptarea competențelor personalului didactic la schimbările din structurile/procese de educație.

Interacțiunea profesor mentor-practicant în stagiile de practică pedagogică

Din punctul nostru de vedere, interacțiunea profesor mentor-elev/student practicant este una permanentă pe tot parcursul stagiului de practică și implică numeroase planuri și canale de comunicare (formal-informal-nonformal, explicit-implicit, rational-emoțional, conștient-inconștient, face to face-online etc). Această interacțiune se cere însă proiectată și condusă conștient de mentor printr-o serie de etape pe care se poate greșa un program de mentorat coerent, în care mentorul îndeplinește anumite roluri și realizează în parteneriat cu practicantul o serie de activități specifice:

1. Etapa de pregătire și de inițiere în relația mentoră (rol de organizator, de motivare și de suport): se asigură un cadru optim prin: organizarea grupei de practicanți, cunoaștere reciprocă și dezbaterile documentelor de organizare a practicii (Protocol, Regulament intern ș.a).

Prof. Mariana Gemescu,
Liceul Teoretic „Nicolae Carotjan” Giurgiu
Prof. Mircea Gemescu,
Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu

Urmare din pagina 25
Continuare în pagina 27

2. Etapa de negociere și proiectare a programului de mentorat (rol de proiectare, planificare și de negociere): la începutul programului, pe baza prelucrării chestionarelor de nevoi de formare și a discuțiilor cu elevii/studentii practicanți, profesorul mentor va elabora un program de mentorat adaptat nevoilor de formare și standardelor de formare inițială.

3. Etapa de facilitare și de formare-dezvoltare profesională (rol de model, de persoană resursă, de facilitator și de consilier): pe toată perioada programului de mentorat, se va solicita și oferi consiliere metodică elevului/studentului practicant pentru: lecturarea și analiza critică a documentelor curriculare; implementarea documentelor curriculare în activitatea didactică; observarea și analiza didactică a unei lecții model; proiectarea unei lecții, susținerea și evaluarea activităților didactice; realizarea portofoliului ș.a;

4. Etapa de concluzionare și redefinire (rol de evaluator, rol de coleg/prieten): la finalul programului de mentorat, se vor trage concluzii pertinente, se vor evalua rezultatele procesului mentorat și se vor propune măsuri ameliorative pentru un nou ciclu mentorat/pentru noul nivel de formare profesională.

În concluzie, activitatea de mentorat este un proces interactiv complex, prin care persoana care îndeplinește rolul de mentor furnizează sprijin, încredere și îndrumare tânărului coleg, pentru ca acesta să se dezvolte până la a deveni autonom, încrezător în propriul succes, să fie capabil de a transmite aceeași încredere motivantă și viitorilor săi elevi.

Impactul activităților de mentorat de practică pedagogică

Impactul activităților de mentorat în practica pedagogică poate fi analizat la mai multe niveluri și din perspectiva unor beneficiari foarte diferiți ai educației, după cum urmează:

a) La nivelul elevilor/studentilor practicanți:

- Cresc șansele de inserție profesională, prin competențe validate și certificate, care le permit să ocupe un post didactic. În liceul pedagogic la care predau, mai mult de 50% dintre absolvenți participă imediat după absolvire la concursul de Titularizare și se angajează, parcurgând în paralel și studii universitare.
- Beneficiază de expertiza unui corp de mentori cu experiență în coordonarea și îndrumarea practicii pedagogice.

PROFESIONALIZAREA DIDACTICĂ PRIN ACTIVITĂȚI MENTORALE DE PRACTICĂ PEDAGOGICĂ

LICEAL

- Fac parte dintr-o comunitate de învățare unde sunt inițiați să observe și să analizeze contexte educaționale, să proiecteze și să realizeze activități specifice procesului de învățământ.
- Învăță să lucreze în echipe: practicantul nu este singur într-o sală de clasă sau într-o școală, ci este însoțit de o întreagă echipă de persoane-resursă, care îl asistă în înțelegerea unei problematice foarte complexe – cea a școlii și a formării unui set de competențe profesionale – cele didactice.
- Se integrează treptat într-o școală reală, cu elevi și probleme reale, pe care învață să le gestioneze.

b) La nivelul echipei mentorale: profesor coordonator-profesori metodiști-mentori din școlile/grădinițele de aplicație:

- Este o oportunitate de evitare a rutinei profesionale și de a fi la curent cu tendințele din psihopedagogie și din didacticile inovative, de a fi deschiși către noile tehnologii și aplicații digitale etc.
- Se bucură de prestigiu profesional în comunitatea școlară, precum și în cea didactică de la nivelul departamentului/cercului pedagogic.
- Sunt profesioniști validați ca persoane-resursă, modele, consilieri și facilitatori pentru practicanți și debutanți.

c) La nivelul claselor de elevi/ grupelor de preșcolari:

- Se beneficiază de experiența unor cadre didactice bine pregătite și totodată de tinerețea elevilor practicanți, deschiși și atenți la nevoile lor.
- Prezența unui cadru didactic de sprijin este absolut necesară atunci când se lucrează cu clase numeroase sau cu elevi cu CES.
- Prezența studenților și a elevilor practicanți poate fi un factor motivator pentru alegerea profesiei didactice mai târziu, de către unii dintre elevi.

d) La nivelul managementului școlii de aplicație:

- Crește capacitatea managerială a organizației de a oferi programe de formare profesională de calitate la standarde naționale și europene prin oferta de internship și mentorat pedagogic.
- -Crește capacitatea organizației de a transfera și implementa practici educaționale de succes.
- -Se îmbunătățește cultura organizațională prin integrarea valorilor comunității școlare promovate prin teamwork, parteneriat școală-familie-comunitate etc.

Prof. Mariana Gemescu,
Liceul Teoretic „Nicolae Carotjan” Giurgiu
Prof. Mircea Gemescu,
Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu

Urmare din pagina 26

e) La nivelul familiilor elevilor - ca beneficiare secundare ale serviciilor educaționale:

- Crește implicarea familiilor în activitatea și viața școlii prin diversele activități organizate cu părinții, ca exemple de bune practici (este recunoscut faptul că școlile de aplicație sunt bine valorizate în rândul părinților).

f) La nivel local, județean și național (privind parteneriatele cu stake-holderi precum ISJ, CCD, Școala specială):

- Crește capacitatea unitatilor de aplicatie de a oferi activitati inovative, prin transfer de bune practici din cadrul atelierelor metodice, lectiilor de proba, diseminarii;
- Se promovează liceul pedagogic ca centru județean de resurse pentru învățământul preșcolar și primar.

g) La nivelul celorlalte unități de învățământ:

- Acestea sunt beneficiarele unor cadre didactice bine pregătite la intrarea în sistem.

h) La nivelul factorilor de decizie (autorități locale și centrale):

- Se oferă modele de bune practici în formarea inițială a cadrelor didactice care se cer popularizate, multiplicare și integrate într-un sistem național reglat legislativ și procesual de decidenții în educație, după modelul altor sisteme europene.

Bibliografie

1. Ciolan L., Stîngu M., Marin E. (2016). *Recalibrarea sistemului de formare inițială a profesorilor din învățământul preuniversitar din România*, Universitatea București, FPSE <http://fpse.unibuc.ro/fisiere/2016/masterat-didactic-fpse.pdf>;
2. Ezechil, L. coord. (2009). *Ghidul mentorului*, Pitești: Editura Paralela 45;
3. Păun, E. (2008). *Profesionalizarea activității didactice, o perspectivă sociologică*. În Revista Repere, Revista de științele educației, nr.1, Editura Universității București;
4. Toma S. Potolea D (2013). *Un model nou de definire și descriere a standardelor/competențelor profesionale*. București: Congresul Educației.
5. https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/initial-education-teachers-working-early-childhood-and-school-education-63_ro
6. <https://www.europarl.europa.eu/committees/ro/cult/supporting-analyses/latest-documents>

PREDAREA LIMBII ENGLEZE CA MIJLOC DE PROMOVARE A INCLUZIUNII: ÎNTRE PROVOCĂRILE DIDACTICE ȘI FRUMUSEȚEA DIVERSITĂȚII CULTURALE

LICEAL

Într-o lume din ce în ce mai globalizată, limba engleză reprezintă un adevărat liant între culturi, comunități și idei. Pentru elevii de liceu, învățarea limbii engleze înseamnă mai mult decât acumularea de vocabular sau stăpânirea unor structuri gramaticale – înseamnă și deschiderea spre diversitate, spre modern, spre dialog și spre o mai atentă înțelegere a lumii actuale. Însă, dincolo de idealuri, predarea limbii engleze în contextul românesc aduce cu sine provocări reale, mai ales atunci când profesorii își propun să integreze valori precum incluziunea în demersul didactic. Cu siguranță, fiecare profesor își propune să exploreze modul în care predarea limbii engleze poate deveni un instrument puternic pentru promovarea incluziunii și a respectului față de diferență, dar și dificultățile pe care le întâmpină în atingerea acestui obiectiv.

Limba engleză poate fi considerată o poartă spre diversitate. Limba engleză este, în mod incontestabil, limba comunicării internaționale, a științei, a tehnologiei și a culturii globale. Această poziție privilegiată o face ideală pentru promovarea unor teme legate de diversitate și incluziune. Manualele moderne de limba engleză includ texte despre tradiții diferite, despre minorități etnice, despre egalitatea de gen sau drepturile omului. Filmele, cântecele, interviurile sau discursurile în limba engleză permit elevilor să exploreze povești autentice ale unor oameni din medii diverse. Această expunere poate contribui la construirea și chiar consolidarea unei mentalități deschise, critice și tolerante.

Prin urmare, profesorul de engleză devine un facilitator al înțelegerii interculturale. Într-un mod firesc, elevii ajung să vorbească nu doar despre regulile utilizării unui timp gramatical din limba engleză sau despre structura unui „opinion essay”, ci și despre ce înseamnă să fii diferit, despre cum poți accepta și valoriza o perspectivă diferită și diferența culturală. Profesorul își asumă un rol fundamental: își ajută elevii să aprecieze ceea ce este nou pentru el, să îl respecte pe „celălalt”. Prin metode didactice bazate pe cooperare, dialog cultural și empatie, cadrul didactic modelează o atitudine deschisă, în care diferențele nu sunt doar tolerate, ci recunoscute ca resurse educaționale valoroase. Astfel, elevii nu învață doar o limbă străină, ci devine și cel ce clădește un climat incluziv, lipsit de prejudecăți.

Incluziunea înseamnă mai mult decât integrarea fizică a elevilor cu nevoi speciale sau din medii defavorizate în școli de masă. Înseamnă și recunoașterea valorii fiecărui elev, adaptarea resurselor și strategiilor la nevoile individuale, promovarea unui climat de siguranță și acceptare în sala de clasă. În contextul predării limbii engleze, acest deziderat presupune accesul egal la conținuturi autentice, la exprimare liberă și la participare activă

Prof. Coscai Adriana
Liceul Teoretic „Nicolae Carotjan” Giurgiu

Continuare în pagina 29

pentru toți elevii, indiferent de nivelul lor de competență, de statutul socio-economic, de etnie sau religie.

În ciuda multor dificultăți, există numeroase strategii care pot transforma ora de limbi străine într-un spațiu al incluziunii. Iată câteva dintre ele:

Texte și teme care reflectă diversitatea.

Alegerea conținuturilor care prezintă povești autentice despre oameni din culturi, etnii, religii și contexte diferite poate stimula empatia și înțelegerea. Elevii pot scrie scrisori, eseuri sau jurnale imaginare din perspectiva unor personaje marginalizate. Aceasta abordare îi ajută pe elevi să își dezvolte gândirea critică și să reflecteze asupra diversității umane. De asemenea, îi încurajează să aprecieze complexitatea identităților și să devină conștienți de stereotipii și prejudecăți. Implicarea în astfel de activități stimulează un sentiment de responsabilitate socială și promovează valorile toleranței și respectului reciproc.

Proiecte colaborative. Lucrul în echipă pe teme precum „Diversitatea în comunitatea mea” sau „Vocea celor care nu sunt ascultați” dezvoltă abilități de comunicare, dar și respectul față de ceilalți. Aceste proiecte oferă oportunitatea elevilor de a învăța cum să coopereze, să își exprime punctele de vedere și să înțeleagă perspectivele altora. Colaborarea pe teme de diversitate îi ajută să recunoască importanța ascultării active și a dialogului deschis. Prin intermediul acestor activități, elevii pot aborda subiecte sensibile într-un mod empatic, învățând să își depășească prejudecățile și să își construiască relații bazate pe încredere și respect. În plus, astfel de proiecte îi încurajează să acționeze ca agenți ai schimbării, promovând incluziunea în comunitățile lor.

Utilizarea tehnologiei. Platforme precum Padlet, Canva sau Jamboard pot oferi elevilor timizi sau cu dificultăți de exprimare orală un spațiu sigur pentru participare. Tehnologia poate deveni un instrument valoros în procesul educațional, mai ales pentru elevii care nu se simt confortabil să își exprime opiniile în mod verbal. Platformele precum Padlet, Canva sau Jamboard permit elevilor să colaboreze, să își exprime ideile și să participe activ în proiecte, într-un mod creativ și interactiv. De exemplu, Padlet oferă un spațiu virtual unde elevii pot adăuga post-it-uri cu gândurile lor, facilitând un schimb de idei rapid și accesibil. Canva le permite să creeze prezentări vizuale captivante, iar Jamboard sprijină brainstorming-ul și colaborarea în timp real. Aceste instrumente nu doar că facilitează învățarea, dar le oferă și un cadru lejer în

PREDAREA LIMBII ENGLEZE CA MIJLOC DE PROMOVARE A INCLUZIUNII: ÎNTRE PROVOCĂRILE DIDACTICE ȘI FRUMUSEȚEA DIVERSITĂȚII CULTURALE

LICEAL

care elevii pot experimenta și învăța fără teama de greșeli. Astfel, tehnologia nu doar că sprijină procesul educațional, ci contribuie și la dezvoltarea abilităților de comunicare ale tuturor elevilor, indiferent de nivelul lor de confort cu exprimarea orală.

Evaluarea alternativă. Portofoliile, autoevaluarea sau prezentările creative pot reduce stresul și pot reflecta mai fidel progresul individual. Evaluarea alternativă reprezintă o abordare mai puțin rigidă și mai personalizată a procesului educațional, care pune accent pe progresul elevului și pe dezvoltarea abilităților sale, mai degrabă decât pe notele tradiționale. Portofoliile, de exemplu, permit elevilor să adune lucrările și reflecțiile lor de-a lungul timpului, oferind o imagine clară a evoluției lor. Acestea pot include eseuri, proiecte, schițe sau orice alt tip de muncă creativă, iar elevii pot reflecta asupra procesului lor de învățare, identificând punctele forte și zonele care necesită îmbunătățiri.

Autoevaluarea, de asemenea, încurajează responsabilitatea și conștientizarea de sine, iar elevii pot învăța să își aprecieze propriile progrese și să stabilească obiective pentru dezvoltarea personală. Acest tip de evaluare îi ajută să înțeleagă mai bine propriile nevoi și stiluri de învățare, contribuind la o auto-reglare mai eficientă a procesului educațional. Prezentările creative, fie ele video, audio sau vizuale, permit elevilor să își exprime cunoștințele într-un mod mai dinamic și mai autentic, ceea ce poate reduce presiunea asociată examenelor tradiționale și poate încuraja gândirea critică și creativitatea. În plus, aceste metode de evaluare sunt mai incluzive, oferind oportunități echitabile pentru toți elevii, indiferent de stilul lor de învățare sau abilitățile de comunicare.

Crearea unui mediu sigur. Profesorul poate construi un climat de încredere în care toți elevii să se simtă acceptați, indiferent de greșelile lingvistice sau de particularitățile personale. Crearea unui mediu sigur reprezintă un element esențial în procesul educațional, mai ales în învățarea limbilor străine. Profesorul are un rol central în construirea unui climat de încredere și respect reciproc, în care toți elevii să se simtă valorizați și acceptați, indiferent de greșelile lingvistice pe care le comit sau de particularitățile lor personale, culturale sau sociale. Un astfel de mediu încurajează participarea activă, asumarea riscurilor în comunicare și exprimarea liberă a ideilor, fără teama de a fi judecați sau ridiculați. Pentru a realiza acest lucru, profesorul poate adopta o atitudine empatică, deschisă și încurajatoare, oferind feedback constructiv și evitând corectările dure sau rușinoase în fața clasei. De asemenea, stabilirea unor reguli clare de respect și cooperare încă de la începutul anului școlar contribuie la crearea unui spațiu sigur și predictibil. Activitățile de tip colaborativ, în care elevii lucrează împreună și își

Prof. Coscai Adriana
Liceul Teoretic „Nicolae Cartojan” Giurgiu

Urmare din pagina 28

oferă sprijin reciproc, pot consolida acest sentiment de siguranță și apartenență. Într-un astfel de cadru, elevii sunt mai motivați să participe și să învețe, dezvoltând atât competențe lingvistice, cât și abilități sociale esențiale pentru viața de zi cu zi.

Predarea limbii engleze la liceu poate fi mult mai mult decât o simplă activitate de transfer lingvistic. Atunci când este gândită cu grijă și deschidere, ea poate deveni un spațiu de formare a cetățenilor globali, empatici, capabili să înțeleagă și să respecte diversitatea umană. Incluziunea nu este o opțiune, ci o necesitate a educației moderne, iar profesorul de engleză are un rol esențial în acest proces. Cu resurse potrivite, formare adecvată și sprijin instituțional, limba engleză poate deveni limbajul comun al acceptării și al umanității împărtășite.

Bibliografie și resurse online

1. Banks, James A. – *Cultural Diversity and Education*
2. Cummins, Jim – *Language, Power and Pedagogy*
3. Council of Europe – *Common European Framework of Reference for Languages: Companion Volume*
4. Tomlinson, Carol Ann – *How to Differentiate Instruction in Academically Diverse Classrooms*
5. Ministerul Educației – *Programa școlară pentru limba engleză – clasele IX–XII*
6. British Council
– <https://www.britishcouncil.org>
7. BBC Learning English
– <https://www.bbc.co.uk/learningenglish>
8. NEA – <https://www.nea.org>
9. Inclusive Schools Network
– <https://inclusiveschools.org>
10. NCELA (US Department of Education)
– <https://ncela.ed.gov>
11. Sheridan Center, Brown University
– <https://sheridan.brown.edu>
12. Romanian Angel Appeal – <https://raa.ro>
13. Games of Inclusion (Erasmus+)
– <https://gamesofinclusion.ro>
14. English for the Community
– <https://www.britishcouncil.ro/en/programmes/society/english-community>
15. Fundația EOS România – <https://eos.ro>
16. UNESCO – *Inclusion and Education: All Means All* – <https://unesdoc.unesco.org>

DE LA IMAGINE LA CUVÂNT: BRASSAÎ ÎN SLUJBA LIMBII FRANCEZE

FOTOGRAFIA – SUPORT DIDACTIC MOTIVANT ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

LICEAL

Într-un context educațional în care captarea atenției elevilor devine o provocare majoră, profesorii de limbi străine sunt în căutarea unor metode care să combine autenticitatea, motivația și învățarea activă. Printre aceste metode, fotografia se remarcă drept un

suport didactic modern, versatil și profund motivant, mai ales în predarea limbii franceze.

Utilizarea fotografiei în clasă transformă lecția într-o experiență vizuală, culturală și emoțională. Iar când această imagine provine din creația unui fotograf emblematic precum Brassai, impactul este cu atât mai mare.

Brassai – de la Brașov la Paris, prin obiectivul camerei

Născut în Brașov în 1899, Gyula Halász, cunoscut sub pseudonimul Brassai (numele său maghiarizat, referință la orașul natal), s-a stabilit la Paris în 1924. Fascinat de atmosfera orașului, Brassai s-a dedicat documentării fotografice a vieții pariziene, în special a Parisului de noapte. Imaginile sale alb-negru - misterioase, expresive, adesea poetice - dezvăluie un Paris autentic, uneori dur, dar mereu plin de viață: cafenele, străzi ploioase, perechi de îndrăgostiți, muncitori, artiști și oameni ai nopții.

Acest fond vizual, extrem de bogat cultural și emoțional, poate deveni un suport excelent pentru activități didactice în limba franceză, mai ales când scopul este dezvoltarea competențelor de receptare și producere orală și scrisă, dar și familiarizarea cu valorile culturale franceze.

Ce aduce nou și inedit studiul fotografiei în predarea limbii franceze?

În era digitală, elevii sunt bombardați zilnic cu imagini. Tocmai de aceea, folosirea unei fotografii atent alese, în scop didactic, poate transforma actul educativ într-un proces activ, reflexiv și personalizat. Studiul fotografiei aduce numeroase avantaje pedagogice:

1. Angajare cognitivă și emoțională: Imaginea atrage instantaneu și generează reacții emoționale: uimire, empatie, curiozitate. Aceste emoții facilitează învățarea și stimulează exprimarea.
2. Îmbinare între limbă, artă și cultură: Fotografia permite o abordare interdisciplinară – elevii învață limba franceză în contextul istoriei, artei vizuale și al civilizației franceze.

Prof. Mădălina Lazăr,
Colegiul Național „Ion Maiorescu”, Giurgiu

Continuare în pagina 31

3. Exprimare liberă și creativitate: Spre deosebire de textele rigide, fotografia permite interpretări variate. Elevii pot construi povești, dialoguri, impresii – dezvoltându-și gândirea critică și narativă.
4. Sprijin vizual pentru învățarea limbii: Fotografia facilitează învățarea contextualizată a vocabularului și reduce barierele lingvistice, fiind un aliat excelent pentru elevii a căror inteligență este preponderent vizuală.
5. Interacțiuni autentice între elevi: Activitățile bazate pe fotografie promovează colaborarea, conversația și empatia – valori esențiale în învățarea unei limbi străine.
6. Compatibilitate cu mediul digital: Fotografiile pot fi integrate în platforme online, proiecte multimedia, aplicații – răspunzând nevoilor educației hibride sau digitale.

Fotografiile lui Brassai surprind cu o delicatețe rară viața pariziană nocturnă: străzi umede de ploaie, cafenele obscure, siluete misterioase, dansatori de cabaret sau îndrăgostiți în parc. Aceste cadre nu doar că ilustrează cultura franceză autentică, dar oferă și un teren fertil pentru exerciții de descriere, analiză, interpretare și creație narativă în limba franceză.

Modalitățile în care imaginile lui Brassai pot fi valorificate în clasă sunt multiple, cele de mai jos fiind doar cele comune și la îndemâna oricărui profesor de limba străină.

- Descrierea unei fotografii („Décrivez la scène”) – elevii învață vocabular legat de oraș, timp atmosferic, îmbrăcăminte, expresii faciale etc.

DE LA IMAGINE LA CUVÂNT: BRASSAI ÎN SLUJBA LIMBII FRANCEZE

FOTOGRAFIA – SUPT DIDACTIC MOTIVANT ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

LICEAL

- Exerciții de exprimare a opiniei („Qu'en pensez-vous ?”) – discutarea stărilor transmise de imagine, mesajul fotografic sau impresiile personale.
- Narațiune creativă – elevii pot imagina o poveste inspirată dintr-o fotografie, exersând timpul trecut și structura narativă.
- Context cultural și istoric – imaginile servesc ca punct de plecare pentru discuții despre Parisul interbelic, artă și societate.
- Fotografia, în special cea artistică și documentară precum opera lui Brassai, oferă un spațiu didactic fertil pentru lecții de limba franceză care sunt autentice, expresive și motivate afectiv. Ea transformă ora de limba franceză într-un atelier de reflecție, de creație și de descoperire culturală. Elevii nu mai învață doar cuvinte – ei trăiesc experiențe, formulează sensuri și intră în dialog cu o lume care le vorbește nu doar în franceză, ci și în imagini.

Prof. Mădălina Lazăr,
Colegiul Național „Ion Măiorescu”, Giurgiu

Urmare din pagina 30

Bibliografie:

- Jean-Claude Gautrand, *Brassai Paris*, Taschen, 2008.
<https://fr.wikipedia.org/wiki/Brassa%C3%AF>
- Imaginea 1: Jacques Prévert, 1948,
<https://avagabonde.blogspot.com/2011/09/blog-intermission-entracte-no-15-seine.html>
- Imaginea 2: Couple Souriant, Balmusette des Quatre Saisons, Rue de Lappe, 1933,
<https://www.artsy.net/artwork/brassai-couple-at-the-bal-des-quatre-saisons-rue-de-lappe>

Revista editată de:

Adresa: Str. Dr. Ion Munteanu, Nr. 3
Giurgiu, România Tel. / fax. 0246212638
Web: <https://ccdgiurgiu.ro>
E-mail: ccdqr2002@yahoo.com

LICEAL

UN INVENTAR DE METODE INTERACTIVE UTILE ÎN ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE REMEDIERE ÎN ÎNVĂȚARE

Jurnalul cu dublă intrare sau jurnalul reflexiv este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text și propria lor curiozitate și experiență. Acest jurnal este deosebit de util în situații în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei, texte de inițiere în studierea unei unități de învățare, a unui capitol sau în debutul unei discipline. Scopul cu care se utilizează această metodă este pregătirea elevilor pentru învățare. Metoda își are fundamentarea psihopedagogică în psihologia experiențială, potrivit căreia devenim mai dispuși să depunem un efort pentru învățare dacă ne regăsim, ne conectăm prin propria experiență la materialul ce urmează a fi parcurs pentru învățare.

Descrierea metodei

1. Elevii sunt împărțiți în grupe de câte patru;
2. Fiecare împarte o pagină în două, trăgând pe mijloc o linie verticală;
3. În partea stângă vor nota pasaje, idei care i-au impresionat în mod deosebit, care i-au surprins. În partea dreaptă vor comenta acel pasaj sau idee;
4. Li se oferă câteva întrebări ajutătoare. Nu este obligatoriu să răspundă la toate întrebările:
 - ✓ De ce l-au notat?
 - ✓ La ce i-a făcut să se gândească?
 - ✓ De ce li se pare interesant? / De ce i-a intrigat?
5. După ce au terminat de interpretat, citesc la nivelul grupului mic ce au scris;

Prof. dr. Lucica Viorica ABABEI,
Colegiul Național „Ion Măiorescu” Giurgiu

Continuare în pagina 32

6. Cei care își doresc citesc pentru întreaga clasă ideea selectată și interpretarea pe care au făcut-o în legătura cu pasajele, ideile selectate;

7. Profesorul face propriile comentarii.

Prof. dr. Lucica Viorica ABABEI,
Colegiul Național „Ion Măiorescu” Giurgiu

Urmare din pagina 31
Continuare în pagina 33

Recomandări:

• Poate fi folosit ca suport un text, un film, un experiment, un șir de imagini, o piesă muzicală, orice material de sprijin, care realizează conexiunea între experiențele elevilor și tema lecției care urmează a fi învățată.

Mozaicul presupune învățarea prin colaborare, la nivelul unui grup și predarea achizițiilor dobândite. Este o metodă de învățare reciprocă. Scopul cu care este utilizată această metodă este învățarea.

Descrierea metodei

1. Se împarte clasa în „grupe-mamă”, fiecare grup format din atâția elevi, câte părți, capitole are materialul ce necesită a fi învățat;

2. Fiecare membru primește o fișă de învățare. Materialul de învățat are atâtea părți câți elevi sunt în grupul-mamă;

3. Toți cei care au nr. 1 formează un grup „de experți 1”, toți cei care au nr. 2 formează grupul „de experți 2” ș.a.m.d.;

4. Fiecare grup de experți învață partea sa, prin colaborare cu colegii din grupul de experți. Citesc și studiază materialul împreună, repetă în grupurile lor încât să se simtă în stare să-l predea colegilor lor. Pot citi individual materialul și apoi să discute sau poate unul să citească și ceilalți să asculte și împreună să analizeze, să discute materialul ce trebuie învățat, să-l repete fiecare până la învățare. Prin această metodă, se poate veni în ajutorul acelor elevi pentru care lectura conștientă, capacitatea de înțelegere a mesajului ridică probleme. De asemenea, elevii găsesc modalități eficiente de predare a materialului și modalități de a verifica înțelegerea materialului de către colegi. Profesorul tutore va interveni de câte ori i se cere ajutorul sau observă că îi este necesar ajutorul;

5. După ce s-a produs învățarea, fiecare se întoarce la „grupul-mamă” din care a făcut parte și predă celorlalți conținutul învățat;

6. După ce s-au întors la „grupul-mamă” trebuie să realizeze învățare autentică, fie prin repetarea materialului predat de fiecare din ceilalți colegi, fie prin întrebări și răspunsuri;

7. Prin activitate frontală, se fixează întregul conținut învățat. (Vezi capitolul evaluarea continuă).

Recomandări:

- Profesorul asigură corectitudinea informației învățate, stimulează cooperarea, asigură implicarea tuturor membrilor, sprijină elevii care au nevoie de sprijin pentru remediere.
- Elevilor trebuie să li se comunice clar sarcina, de la începutul secvenței de învățare. Ei trebuie să știe că lor le revine responsabilitatea atât față de propria învățare, cât și pentru succesul colegilor în învățarea materialului.
- Pe parcursul învățării, fiecare elev se recomandă să aibă, fie din manual, fie pe fișe, tot materialul ce trebuie învățat.
- Oferiți timpul necesar învățării și verificării! Învățarea în grupul-mamă necesită mult mai mult timp decât învățarea în grupul de experți, pentru că materialul este mai extins.
- Atât în grupul de experți, cât și în grupul-mamă, fiecare elev e necesar să repete fiecare parte. Doar a asculta ce spun colegii nu e suficient. Această metodă este o modalitate de a oferi elevilor cu potențial redus posibilitatea de a învăța, pe considerentul că în spațiul lor proxim, se repetă de câteva ori aceleași informații, într-o formă esențializată.

SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii și Gândirii) este o modalitate de codificare a textului, care permite cititorului să înțeleagă, să lectureze în mod activ și pragmatic un anumit conținut. Scopul cu care este utilizată această metodă este învățarea.

Descrierea metodei

1. În timpul lecturii elevii marchează în text utilizând următoarele notații:

- cunoștințele confirmate de text ✓
- cunoștințele noi, neîntâlnite până acum +
- cunoștințele incerte, confuze, care merită să fie cercetate ?
- cunoștințele infirmate / contrazise de text –

2. Informațiile se trec individual într-un tabel:

√	+	?	-

Prof. dr. Lucica Viorica ABABEI,
Colegiul Național „Ion Maiorescu” Giurgiu

Urmare din pagina 32
Continuare în pagina 34

3. Informațiile obținute se discută în perechi / grupuri mici sau frontal.
4. Dacă timpul permite, se realizează la tablă o schemă a lecției.

Recomandări:

- Rubricile ? și – sunt centrul de interes al profesorului. Informațiile din aceste rubrici trebuie lămurite, în primă fază prin discuții la nivel de pereche /grup. Dacă nu pot fi lămurite, la nivel de pereche / grup, se discută cu întreaga clasă și cu sprijinul profesorului.
- Problemele ce nu pot fi lămurite pe loc, pot rămâne ca temă de studiu pentru acasă, profesorul indicând sursa din care elevii se pot informa. Astfel acestea vor constitui material pentru lecția următoare.

Știu/vreau să știu/am învățat este o metodă prin care elevul, cu sprijinul colegului și sub îndrumarea profesorului, învață cum să învețe. În grupuri mici, elevii își aduc aminte ceea ce știu deja despre o anumită temă și apoi formulează întrebări. Scopul cu care este utilizată această metodă este învățarea.

Etape:

1. Elevii construiesc un tabel:

ȘTIU sau CRED CĂ ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT

2. Cereți-le la început elevilor să formeze grupuri de câte patru.
3. Prin activitate individuală, timp de câteva minute, vor scrie în prima rubrică tot ce știu despre tema ce urmează a fi discutată.
4. Apoi, timp de alte câteva minute, vor formula întrebări despre lucrurile de care nu sunt siguri și pe care vor să le afle despre tema dată. Ajutați-i pe elevii care nu reușesc să lucreze singuri, să formuleze cel puțin o întrebare.
5. În grup de câte 4, prin citire reciprocă, elevii vor împărtăși ideile și întrebările scrise.
6. Cereți-le apoi elevilor să citească textul, care poate fi lecția din manual sau o fișă de învățare pregătită de dumneavoastră, dacă lecția este prea stufoasă și greoaie, sau să urmărească un film sau o prelegere sau să realizeze un experiment.
7. Ajutați-i să găsească răspunsurile la întrebările formulate și să esențializeze informațiile interesante și importante găsite în text, pe care să le treacă în rubrica AM ÎNVĂȚAT.
8. Discutați cu întreaga clasă întrebările pentru care elevii nu au găsit răspuns. E posibil să nu aveți timpul necesar. Recomandați elevilor unde ar putea căuta ei aceste informații.
9. În încheierea lecției, completați la tablă rubrica AM ÎNVĂȚAT cu informațiile găsite de elevi iar aceștia completează rubrica cu ce le lipsește, încât vor pleca acasă cu schema lecției.

Recomandări:

- Folosiți-o doar pentru conținuturi care stârnesc reală curiozitate în mintea elevului de liceu, care într-un fel sau altul fac parte din viața lor. Nu va da randamentul așteptat dacă este folosită pentru conținuturi abstracte, la care elevul nu se poate conecta prin experiențe proprii.

Turul galeriei presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi, produse care pot fi liste, organizatori grafici, tabele, scheme, diagrame etc.

Metoda poate fi folosită cu scopul de realizare a învățării sau pentru fixare. Dacă e folosită ca metodă de învățare elevii primesc o fișă de învățare, lecția din manual, au de urmărit un film, o prezentare PPT sau un experiment în laborator sau unul virtual. Dacă e folosită cu scopul fixării, presupune că învățarea s-a produs în orele anterioare și elevii au cunoștințele necesare, având voia să apeleze la notițe sau manuale dacă au nevoie să-și clarifice anumite idei.

Etape:

1. În grupuri de trei sau patru, elevii lucrează întâi la o problemă (pe cât posibil pretându-se la abordări variate), care se poate materializa într-un produs.

2. Produsele sunt expuse pe pereții clasei.

3. La semnalul profesorului, grupurile se rotesc prin clasă, pentru a examina și a discuta fiecare produs.

4. Fiecare grup, face completări pe produsele expuse și pune semnul întrebării acolo unde li se pare că nu au înțeles sau ceva nu este corect.

5. Când ajung în fața produsului propriu, grupurile își reexaminează propriile produse și discută asupra a ceea ce este adăugat de colegi și asupra semnelor de întrebare existente.

6. Printr-un reprezentant fiecare grup își exprimă opiniile în legătură cu adăugirile și neclaritățile existente pe propriul produs, dau explicațiile necesare.

Prof. dr. Lucica Viorica ABABEI,
Colegiul Național „Ion Măiorescu” Giurgiu

Urmare din pagina 33
Continuare în pagina 35

Recomandări:

- Toate grupele au de rezolvat, au de lucrat aceeași problema, aceeași sarcină de lucru.
- Evitați prelungirea timpului de lucru pentru elaborarea produselor, cu scopul de a finaliza. Aportul formativ constă în faptul că elevii au de făcut succesive analize, comparații între ce au lucrat ei și ce găsesc în produsul colegilor.
- Economisiți cât de mult timp reușiți pentru etapele 5 și 6.

Caruselul este o metodă care stimulează găsirea prin cooperare a mai multor alternative de rezolvare, de abordare a unei probleme. Scopul cu care este utilizată această metodă este fixarea sau reactualizarea cunoștințelor însușite anterior.

Descrierea activității

1. Clasa este împărțită în grupuri. Pe pereții clasei sunt plasate postere, recomandabil în număr egal cu numărul de grupuri de lucru.

2. Pe fiecare poster apare o problemă, o temă ce urmează a fi dezbătută (probleme, teme care acceptă mai multe puncte de vedere, cel puțin atâtea câte grupuri de lucru sunt).

3. În grupuri de trei sau patru, elevii trec pe la fiecare poster, găsesc o soluție, o opinie obținută în urma consultării între ei, pe care un reprezentant o scrie pe poster (opiniile trebuie să fie diferite de cele scrise de colegii din celelalte grupe).

4. La semnalul dascălului, se mută la posterul următor.

5. La fiecare problemă trebuie să fie la final un număr de răspunsuri, cel puțin egal cu numărul grupelor.

6. Se discută cu întreaga clasă, pe rând, fiecare problemă cu opiniile notate, corectându-se, argumentându-se și ierarhizându-se răspunsurile.

Opinia personală. Opinia grupului presupune reducerea numărului de elemente, aspecte, fațete ale unei probleme /situații, pentru focalizarea asupra celor esențiale. Scopul cu care este utilizată această metodă este pregătirea pentru învățare sau fixarea.

Descrierea metodei:

1. Împărțiți clasa în grupe;

2. Enunțați tema;

3. Fiecare membru notează pe o fișă ideea sa și o pune în centrul mesei;

4. Fiecare membru citește toate ideile și le ierarhizează. Se vor reține primele 2-3;

5. Se reunește tot grupul cu cele 2-3 idei de la fiecare și se repetă algoritmul, astfel se vor reține doar ideile/aspectele pe care tot grupul le consideră relevante.

Cubul este o metodă care presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme. Metoda are ca scop fixarea, sistematizarea cunoștințelor.

Descrierea metodei:

1. Realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;

2. Anunțarea temei, a subiectului pus în discuție;

3. Împărțirea clasei în 6 grupe. Reprezentantul fiecărei grupe aruncă cubul, pentru a decide asupra unei sarcini. Sau, o altă modalitate de distribuire a sarcinilor de lucru: profesorul le poate distribui în funcție de potențialul de învățare a fiecărei grupe, ținând cont că sarcina *Describe* este cea mai simplă și sarcina *Argumentează* este cel mai dificil de realizat. Fiecare grupă va examina tema din perspectiva unei cerințe de pe una dintre fețele cubului.

Aceste cerințe sunt:

• **Describe:** Ce este? Cum este? Ce însușiri are? Ce formă are? Cum se definește?

• **Compară:** Găsește și menționează un element de comparație. Ce este asemănător? Ce este diferit?

• **Analizează:** Din ce este făcut? Din ce se compune? Care sunt părțile constitutive?

• **Asociază:** La ce te îndeamnă să te gândești? Exemplifică. Ce similitudini, ce experiențe te determină să faci această asociere?

• **Aplică:** Ce poți face cu aceasta? La ce poate fi folosită? Cum se folosește?

• **Argumentează** pro sau contra și enumeră motivele care vin în sprijinul afirmației tale. Poate fi argumentat din perspectiva modului în care se aplică, se regăsește în viața cotidiană, răspunde nevoilor tale.

4. Redactarea finală, folosind postere și împărtășirea opiniilor cu întreaga clasă;

5. Afișarea posterelor pe pereții clasei.

Prof. dr. Lucica Viorica ABABEI,
Colegiul Național „Ion Maiorescu” Giurgiu

Urmare din pagina 34
Continuare în pagina 36

Recomandări:

- Pentru a compara și a asocia se pot găsi elemente din afara disciplinei din care face parte tema abordată. În felul acesta se realizează un obiectiv al activității școlare: interdisciplinaritatea.
- La fel de bine poate fi folosită această metodă, în activitate în grupuri mici, în care fiecare grup are de realizat toate cele 6 sarcini.
- Poate fi folosită și în evaluare. Fiecare elev are de realizat singur cele 6 sarcini.

Cvintetul

Metoda are ca scop fixarea, sistematizarea cunoștințelor.

Descriere metodei:

1. Constituirea grupului mic de lucru, din câte patru elevi, așezați doi față în față cu alți doi;

2. Realizarea cvintetului.

Versul 1. Pornind de la un text, un cântec, o imagine, orice suport informațional, elevii își aleg sau li se poate da un cuvânt-cheie, un personaj, care va ține loc de titlu și va fi primul rând al cvintetului.

Versul 2. Pentru titlul stabilit se găsesc două adjective, care se scriu pe rândul al doilea.

Versul 3. Pe rândul al treilea, se găsesc trei verbe.

Versul 4. Pe rândul patru, se alcătuiește o propoziție formată din 4 cuvinte, care să exprime o trăire personală.

Versul 5. Rândul cinci este o concluzie care poate fi un substantiv sau un verb.

3. Citirea reciprocă în grupul de lucru.

Recomandări:

- Este de preferat să se aleagă cuvinte din familii lexicale diferite.
- Pentru a se da un caracter interactiv, se lucrează mai întâi individual un cvintet, în perechi se schimbă opinii și se realizează din cele două cvintete unul mai elaborat, apoi se poate lucra la nivel de grup mic, realizându-se unul și mai interesant.

Organizatorul grafic este un produs care presupune esențializarea unui material informativ prin schematizare, sistematizare, vizualizare a ideilor și a conexiunilor surprinse. Poate fi un tabel, ciorchine, listă, desen, schemă, cu scopul de a esențializa conținutul unei lecții.

Poate fi structurat pe cinci domenii:

- comparația;
- descrierea;
- structurarea pe secvențe sau componente;
- relația cauză – efect;
- detectarea problemei și găsirea soluției.

Ciorchinele

Descrierea metodei

Prof. dr. Lucica Viorica ABABEI,
Colegiul Național „Ion Maiorescu” Giurgiu

1. este un organizator grafic care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei;
2. structurează ideile esențiale, referitoare la o temă;
3. este o strategie de găsire a căii de acces la propriile cunoștințe, înțelegeri sau convingeri legate de o anumită temă;
4. este o formă de gândire neliniară, care aproximează în mare măsură felul în care funcționează mintea omenească.

Scopul cu care este utilizată această metodă este pregătirea pentru învățare, aducerea în memoria de lucru a cunoștințelor existente pentru a fi folosite drept fundament pentru noua învățare sau poate fi folosită cu scopul de a realiza fixarea..

Etape:

1. Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat/cercetată) în mijlocul foi de hârtie;
2. Elevii notează toate ideile, sintagmele sau cunoștințele care le vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acestuia, trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial;
3. Pe măsură ce se scriu cuvinte, idei noi, se trag linii între toate ideile care par a fi conectate;
4. Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

Atenție!

- Ciorchinele poate fi simplu sau cu sateliți, noțiuni subordonate celei de la care se pleacă.
- Un ciorchine simplu, realizat la începutul orei sau unității de învățare poate fi reorganizat într-o altă etapă a lecției, utilizându-se anumite noțiuni subordonate, găsite de elevi sau de profesor, încât să devină ciorchine cu sateliți.
- Ciorchinele poate fi folosit ca produs în metodele Turul galeriei, Carusel sau formă de esențializare a informației în metoda Mozaicul sau Cubul.

Metodele interactive pot fi folosite atât în activitatea after school, pentru pregătirea temelor pentru a doua zi cât și în activitățile extracurriculare. Ele au atât valoare formativă cât și aport în exersarea competențelor de relaționare, comunicare, cunoaștere și autocunoaștere.

CATEDRA

Revistă editată de Casa Corpului Didactic Giurgiu

Adresa redacției : Giurgiu,
Str. Dr. Ion Munteanu, nr. 3;
Tel./Fax. 0246/212638

Colegiul de redacție:

prof. Alina MECLEA- inspector școlar general; prof. Leontina-Letiția IANCU - director CCD Giurgiu;
prof. Adriana COSCAI, prof. Cătălina SITARU, prof. Nicoleta BURCEA,
bibliotecar Mădălina Petronela TOMA COJOCARU, informatician Mihai-Marius DĂNCESCU

Întrunirea Colegiului de redacție se desfășoară în ultima zi de vineri a f
luni, la orele 10.00.

Editura: **CATEDRA**

ISSN: 1582-3091

Condițiile de publicare a articolelor sunt publicate pe site la adresa:
<https://ccdgiurgiu.ro>

În data de 9 mai 2025, în cadrul activității metodologice cu profesorii documentariști și bibliotecarii școlari în Programul activităților de perfecționare prin cercuri pedagogice al Inspectoratului Școlar Județean Giurgiu și Casei Corpului Didactic Giurgiu cu tema: „9 mai – triplă semnificație istorică” - excursie documentară, am marcat importanța următoarelor evenimente: Ziua Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial - 1945, Ziua Europei/Uniunii Europene și Ziua Independenței de Stat a României – 1877, prin

vizita documentară organizată de bibl. Simona Puicălu de la Liceul Tehnologic „Mihai Viteazul” Călugăreni, care a realizat un montaj literar-istoric și ne-a condus pașii spre următoarele obiective istorice, culturale și spirituale din localitate, astfel: Vizită la Conacul Warthiadi

Vizită și prezentare:
Statuia lui Mihai Viteazul
Crucea de piatră - monument
Biserica „Schimbarea la față”
Școala veche (astăzi muzeu)

Bibliotecar, Toma-Cojocaru Mădălina-Petronela
Casa Corpului Didactic Giurgiu

Continuare în pagina 38

Biserica de lemn „Mihai Viteazul”

„Casa de lut” din satul Hulubești

Biserica „Sfintii Voievozi” din satul Hulubești

Bibliotecar, Toma-Cojocaru Mădălina-Petronela
Casa Corpului Didactic Giurgiu

Urmare din pagina 37

Am continuat activitatea cu prezentarea obiectivelor istorice și culturale din comuna Bulbucata, coordonată de doamna bibl. Cristina Dumitrașcu de la Școala Gimnazială „Nichifor Crainic” Bulbucata, desfășurată astfel:

Importanța zilei - „9 mai – tripla semnificație istorică” – prezentare realizată de elevii clasei a VII-a din monografia Comunei Bulbucata, jud. Giurgiu - realizată de prof. Cornel Andrei (<https://www.biggiurgiu.ro/.../10/monografia-bulbucata.pdf>) și vizită la biblioteca și muzeul satului.

Vizită la Muzeul Satului „Nichifor Crainic” și Statuia „Nichifor Crainic”

Activitatea a reunit profesori documentariști, bibliotecari școlari, cadre didactice, comunitatea locală și invitați, care au contribuit la realizarea unei povești cu experiențe unice, elevi silitori și oameni minunați, o poveste cu suflet și pasiune... Înconjuțați de magia cărților.

Mulțumim tuturor pentru implicare, colaborare, susținere și respect față de profesia de bibliotecar.

Revista editată de:

Adresa: Str. Dr. Ion Munteanu, Nr. 3
Giurgiu, România Tel. / fax. 0246212638

Web: <https://ccdgiurgiu.ro>

E-mail: ccdqr2002@yahoo.com

ZIUA EUROPEI

ACTIVITĂȚI ORGANIZATE ÎN CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE AL LICEULUI TEHNOLOGIC „TIU DUMITRESCU”, MIHĂILEȘTI, CU OCAZIA ZILE DE 9 MAI

BIBLIOTECA

Monica Cornelia Florea
Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu”, Mihăilești

*„Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creatoare proporționale cu pericolele care o amenință.”
(Robert Schuman, „Declarația Schuman”, 9 mai 1950)*

În cadrul Consiliului European de la Milano, din 1985, s-a luat decizia ca serbarea Zilei Europei să aibă loc în fiecare an la 9 mai.

În fiecare an, de Ziua Europei (9 mai) sărbătorim pacea și unitatea în Europa. Această dată marchează aniversarea „Declarației Schuman”, o propunere istorică făcută în 1950 de către Robert Schuman, ministrul francez al afacerilor externe și care a pus bazele cooperării europene. Propunerea lui Robert Schuman este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene.

În 2025, Ziua Europei este o zi specială, deoarece sărbătorim 75 de ani de la Declarația Schuman.

Activitățile desfășurate cu prilejul acesteia aniversări își propun ca elevii să cunoască semnificația zilei de 9 Mai și a Uniunii Europene, orientându-i spre descoperirea valorilor europene (demnitate, libertate, democrație, egalitate, statul de drept, respectarea

drepturilor omului), educându-i în spiritul unei colaborări democratice.

Prin misiunea asumată, **Centrul de Documentare și Informare** asigură, printre altele, egalitatea de șanse a elevilor proveniți din medii culturale, economice și sociale diferite, prin activități formale, nonformale și informale și este organizator al proiectelor și activităților sau partener în cadrul acestora.

Centrul de Documentare și Informare fost locul de desfășurare pentru activități:

- **Imnul Uniunii Europene**

- Audierea și intonarea imnului Uniunii Europene, „Oda bucuriei”, pe versurile poetului Friedrich Schiller și muzica compozitorului Ludwig van Beethoven;

- **Uniți în diversitate:**

- Vizionare ppt tematic;

- **Europa, la ceas aniversar**

- Medalion literar – artistic.

Bibliografie:

- https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/symbols/europe-day_ro
- <https://upb.ro/la-multi-ani-uniunii-europene-9-mai-ziua-europei/>

Patriotismul poate părea unora un cuvânt care nu mai este de actualitate, însă patriotismul se educă, trebuie să fie antrenat de la o vârstă fragedă și adus iar și iar în prim plan de câte ori este posibil, asemenea unui antrenament, astfel încât viitorul adult să-l simtă în mod profund și deplin.

Să simți că aparții unei țări, să îndrăgești locul unde te-ai născut și ai copilărit, să cunoști trecutul neamului din care ești tu o parte, că este un sentiment firesc și nobil. Și patriotismul ca sentiment, ca stare, nu se poate înfiri în sufletul omului decât prin fapte, gesturi, nu numai prin vorbe.

Astfel, de aproximativ 7 ani, între Liceul Teoretic „Nicolae Cartojan” Giurgiu și Muzeul Județean „Teohari Antonescu” Giurgiu a fost încheiat proiectul de parteneriat „Muzeul- punte de legătură între trecut, prezent și viitor”, având ca scop aprinderea scânteii patriotismului și cultivarea mândriei de a fi român în sufletele tinerilor. În cadrul parteneriatului au fost stabilite activități precum vizite la muzeul județean cu ocazia evenimentelor istorice importante, organizarea unor activități educative specifice cum ar fi restaurarea cărților, textilelor sau ceramicii, activități practice și aplicații pe teme culturale, folclorice, tradiții, expoziții de pictură, decorarea claselor cu fotografii rezultate în urma activităților.

Printre obiectivele parteneriatului se numără cunoașterea patrimoniului muzeal, organizarea de manifestări cu prilejul marilor evenimente și sărbători specifice, dobândirea unor cunoștințe referitoare la tradițiile și obiceiurile locale și naționale, formarea comportamentelor responsabile privind istoria patriei în cazul elevilor, înțelegerea limbajului de specialitate și utilizarea acestui tip de limbaj, ținându-se cont și de faptul că una din materiile la care elevii de liceu susțin bacalaureatul este istoria.

În cadrul acestui parteneriat s-au implicat numeroase cadre didactice de-a lungul acestor ani, iar numărul elevilor implicați a fost unul considerabil. De remarcat plăcerea și promptitudinea cu care elevii au participat și s-au implicat, entuziasmul lor, interesul arătat în cadrul activităților, toate aceste aspecte dovedind că patriotismul nu reprezintă doar un cuvânt pentru mulți adolescenți.

Prof. Irina IVAN
Bibliotecar Mariana MOLA
Liceul Teoretic „Nicolae Cartojan” Giurgiu

Cu ocazia zilei de 24 Ianuarie, elevii ai Liceului Teoretic „Nicolae Cartojan” au participat la o lecție deschisă despre acest eveniment (Unirea Principatelor), unul cu adevărat important din istoria națională a României prezentat în mod atractiv de doamna muzeograf Iulia Răbâncă, dar și de domnul Cristian Gheorghe. Cei doi, prin discurs, imagini, explicații, le-au oferit elevilor o minunată lecție de istorie, pe cât de interesantă, pe atât de utilă, vizându-se aspecte precum viața și activitatea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, motivele care au stat la baza evenimentului, implicarea altor personalități.

În cadrul acestui parteneriat, a fost implicată și biblioteca Liceului Teoretic „Nicolae Cartojan”. Pornind de la titlul proiectului, biblioteca însăși este o punte între educație și patrimoniu. Parteneriatul cu muzeul a reprezentat o oportunitate valoroasă de a aduce patrimoniul cultural mai aproape de elevi. Prin expoziții tematice, ateliere educative, vizite, acest parteneriat a avut printre obiective transformarea învățării într-o experiență vie și atractivă.

Una dintre cele mai apreciate activități desfășurate în cadrul acestei colaborări a fost atelierul de recondiționare a cărților din biblioteca liceului, unde elevii au reparat volumele uzate, înțelegând astfel importanța conservării cărților, cât și a patrimoniului cultural.

Rolul bibliotecii nu poate fi decât unul activ în formarea tinerilor, încurajându-i să descopere, să protejeze și să valorifice moștenirea culturală.

Prin astfel de inițiative, parteneriatul cu Muzeul Județean „Teohari Antonescu” demonstrează că educația nu se limitează doar la sălile de clasă. Activitățile desfășurate au oferit elevilor oportunitatea de a

interacționa direct cu patrimoniul cultural, de a dezvolta un profund respect pentru trecut. Prin participarea la aceste activități, elevii nu numai că și-au îmbogățit cunoștințele, dar au înțeles și că patriotismul înseamnă, printre altele, respectarea și conservarea patrimoniului cultural.

TRANSFORMAREA DIGITALĂ A PREDĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR: PERSPECTIVE ȘI BUNE PRACTICI

Într-o eră definită de digitalizare accelerată, transformarea educației nu mai este o opțiune, ci o necesitate imperativă. Tehnologia este puternic ancorată în viața noastră, astfel că, învățământul preuniversitar, poarta de intrare a elevilor în complexitatea lumii moderne, se confruntă cu provocarea de a integra eficient tehnologiile digitale în procesul didactic. În acest context, **pedagogia digitală** devine o componentă esențială în formarea și dezvoltarea profesională a cadrelor didactice.

În actul educațional desfășurat de profesor cu scopul informării și formării elevilor, secretul reușitei constă în abordarea unor strategii didactice specifice învățării. Metoda ce stă la baza realizării demersului didactic dorit este constituită dintr-o varietate de procedee ce concură la atingerea scopului propus, iar eficiența metodei este asigurată de calitatea și varietatea procedeelelor alese de către profesor.

Tehnologia vine să rupă barierele psihologice, dar și tracul cu privire la anumite discipline, astfel că, integrând instrumentele digitale în activitățile din cadrul procesului educativ al formării elevilor, aceștia vor avea rolul de utilizatori activi deprinzând competențe digitale ce răspund nevoilor acestora de învățare în diferite contexte educaționale. Totodată, competențele digitale oferă elevilor posibilitatea de a-și largi orizontul cunoașterii într-un mod atractiv prin activități interactiv-educative de învățare, de joc, dar și recreative sub forma unor filme educaționale, jocurile interactive aplicând în situații practice cunoștințele acumulate din diferite domenii de învățare.

Pedagogia digitală nu se referă la instrumentele pe care le folosim în activitatea didactică, ci mai mult decât atât, răspunde la întrebările: „cum?”, „când?”, „unde?”, „cât?” și „de ce?” folosim instrumentele digitale ca facilitator în eficientizarea procesului de predare-învățare-evaluare. Astfel că, digitalizarea pedagogică poate reprezenta arta de a valorifica potențialul tehnologiei pentru a crea experiențe de învățare mai relevante, mai captivante și mai personalizate. Totodată, reprezintă o abordare ce vizează integrarea strategică și critică a tehnologiilor digitale în toate aspectele procesului educațional: de la proiectarea lecțiilor și livrarea conținutului, la evaluare, managementul clasei și interacțiunea cu elevii și părinții. Ea implică dezvoltarea unor competențe specifice, atât la nivel cognitiv, cât și atitudinal, pentru a valorifica la maximum potențialul transformator al digitalului în educație.

La nivelul județului Giurgiu, au fost și continuă să se desfășoare cursuri de formare în domeniul pedagogiei digitale: „Pedagogia digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar”, curs de formare acreditat de Ministerul Educației și Cercetării, structurat pe șase module: Competențe digitale ale cadrelor didactice, Resurse educaționale digitale, Predarea, învățarea și evaluare cu tehnologii digitale, Tehnologii digitale în educație privite în ansamblu, Potențialul tehnologiilor pentru învățarea activă, Pedagogie digitală și provocările viitorului apropiat. Acest program de formare continuă

Manea Roxana-Maria
Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”
Marin Romica
Liceul Tehnologic „Dimitrie Bolintineanu”

Continuare în pagina 42

vine în sprijinul cadrelor didactice în procesul de integrare eficientă a tehnologiei în activitatea didactică, adaptată nevoilor educaționale actuale.

Pe parcursul acestor module au fost și multe întrebări de reflecție asupra activității didactice și a modului de predare, s-au pus o serie de întrebări și s-au lucrat multe aplicații atât individual cât și în grup, cadrele didactice au avut ocazia să răspundă la întrebări de genul: „Cum te văd elevii la ore?”, „Ce ai vrea să îmbunătățești?”, „Ce vei aplica la clasă după parcurgerea acestui curs?”, ș.a.

Impresii ale colegilor care au absolvit cursurile de formare în perioada februarie – iunie 2025, formatori prof. Manea Roxana-Maria, prof. Marin Romica:

„Cursul de digitalizare a reprezentat pentru mine o oportunitate de a-mi dezvolta cunoștințele și competențele despre tehnologia informațională. Cu ajutorul formatorilor, care au avut o foarte mare răbdare cu noi, cursanții, am reușit să descoperim diferite aplicații, benefice pentru desfășurarea orelor într-o manieră atractivă atât pentru copii, dar și pentru noi, cadrele. Toate activitățile au fost interactive, ceea ce ne-a ajutat mult, fiecare oră de curs fiind un schimb de experiențe, în care orice persoană a adus o contribuție prin valorificarea propriilor achiziții.”

Doinița Moraru, prof. lb. și literatura română,
Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”

„Cursul de digitalizare s-a dovedit a fi o experiență de învățare pozitivă și relevantă pentru activitatea mea practică. În urma participării la acest curs vreau să subliniez câteva aspecte pozitive: 1. Accesibilitate și flexibilitate: Faptul că s-a desfășurat online și cu program flexibil este un avantaj major. Am putut învăța de oriunde, în ritmul meu, integrând cursul în programul personal sau profesional. Este ideal pentru persoanele ocupate sau pentru cele care nu au acces la cursuri fizice.

Interactivitate sporită: Un curs interactiv online este crucial. Nu a fost doar o simplă prelegere, ci a implicat discuții, exerciții practice, sesiuni de întrebări și răspunsuri sau proiecte de grup. Asta m-a ajutat să asimilez mai bine informațiile și să le aplic în activitățile mele la clasă. Interacțiunea, chiar și la distanță, contribuie la o experiență de învățare mai dinamică și mai puțin plictisitoare.

Eficiență în învățare: Informațiile au fost bine structurate, concise și relevante. Nu s-a pierdut timp cu detalii inutile, iar conținutul a fost livrat într-un mod care maximizează înțelegerea și retenția informațiilor. Am învățat multe lucruri utile într-un timp relativ scurt.

TRANSFORMAREA DIGITALĂ A PREDĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR: PERSPECTIVE ȘI BUNE PRACTICI

Manea Roxana-Maria
Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”
Marin Romica
Liceul Tehnologic „Dimitrie Bolintineanu”

Urmare din pagina 41

Competențe practice prin tehnologie: Utilizarea platformelor și aplicațiilor educațional m-au familiarizat și cu instrumente digitale esențiale pentru digitalizare.

Dezvoltare continuă: Participarea la un astfel de curs online, interactiv și flexibil demonstrează o deschidere către învățarea continuă și adaptarea la noile tehnologii, abilități esențiale în peisajul profesional actual.

Un curs de digitalizare care bifează aceste caracteristici – interactiv, eficient, online, flexibil și bazat pe platforme educaționale – este, în general, perceput ca o experiență de învățare foarte valoroasă și adaptată nevoilor actuale .”

Radu Nicoleta, prof. inv. primar, Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”

„Participarea la cursul de digitalizare a fost o experiență extrem de utilă. Am descoperit instrumente digitale moderne care pot fi aplicate direct în activitatea didactică, dar și în gestionarea eficientă a documentelor și comunicării instituționale. Cursul mi-a oferit nu doar informații teoretice, ci mai ales competențe practice. Am învățat să folosesc aplicații și platforme care simplifică munca de zi cu zi și contribuie la creșterea calității actului educațional. Apreciez faptul că temele au fost prezentate clar și structurat, iar formatorii au fost deschiși la întrebări și au oferit exemple concrete din practică. Cursul m-a ajutat să înțeleg mai bine cum pot integra noile tehnologii în activitatea didactică, pentru a capta mai bine atenția elevilor și a lucra mai eficient.

Un curs bine structurat, interactiv și actual. Consider că orice cadru didactic ar trebui să parcurgă o astfel de formare, mai ales într-un context educațional în continuă schimbare.”

Pârvu Mihaela, prof. Informatică și TIC, Școala Gimnazială Nr. 1 Letca Nouă

„În decursul activității mele didactice am participat la numeroase cursuri de perfecționare și pregătire profesională, dar programul de pedagogie digitală desfășurat prin CCD Giurgiu cu doi lectori dedicați și foarte bine pregătiți a reprezentat un adevărat prilej de îmbogățire a competențelor. Informațiile primite au fost valoroase și mi-au deschis calea în noi domenii digitale, am dobândit competențe inovative care, cu siguranță, vor face actul didactic modern, atractiv și pe placul elevilor.”

Burcea Adrian, prof. de religie, Școala Gimnazială Nr. 1 Găiseni

„Cursul de digitalizare a fost o experiență extrem de utilă și binevenită pentru mine. Am descoperit instrumente digitale noi și metode de lucru moderne, care mă vor ajuta să-mi organizez mai eficient activitatea.

Informațiile au fost prezentate clar, iar atmosfera de învățare a fost una relaxată și prietenoasă. Am apreciat mult implicarea formatorilor și faptul că au răspuns concret nevoilor noastre. Plec din acest curs cu idei noi, mai multă încredere și motivație să aplic ce am învățat.”

Doroican Gina, prof. de matematică, Școala Gimnazială Nr. 1 Găiseni

„Consider că participarea la cursul Pedagogie digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar” a fost o oportunitate, dar și o adevărată provocare de a-mi îmbunătăți cunoștințele și a-mi dezvolta competențele și abilitățile în domeniul pedagogiei digitale.

Parcurgând cele șase module ale cursului, am fost încântată să primesc informații despre platforme și aplicații despre care nici nu auzisem și să învăț să le folosesc în mod creativ, util, echilibrat și nu în ultimul rând sigur.

A fost un curs interesant, bine structurat, orientat pe exemple practice și de mare ajutor, care a adus tuturor un plus de informații, facilitând accesul la resurse educaționale deschise/RED, dar și să sprijine implicarea, colaborarea și învățarea cadrelor didactice și elevilor.

Formatorii au explicat și au exemplificat cum trebuie să integrăm aceste resurse digitale în procesul instructiv-educativ pentru a oferi elevilor noștri lecții interactive, atractive și medii sigure de învățare.

Mulțumim foarte mult doamnelor formatoare pentru răbdarea de a detalia și prezenta cât mai bine cursul, dar și pentru efortul depus!”

Anicescu Gabriela, prof. documentarist, Școala Gimnazială Nr. 1 Ghimpați

”Am învățat să găsesc modalități noi și creative de a implica pe elevi în procesul de învățare și să mă asigur că le ofer sprijinul necesar pentru a-și atinge un potențial bun.”

Papp Șerban, prof. de Religie, Școala Gimnazială Nr. 1, Letca Nouă

În loc de concluzie vom scrie tot impresia unui cadru didactic din Școala Gimnazială Nr. 1 Letca Nouă - Cristian Oana:

”La un curs noi ne-am înscris

Nu stiam că e < de vis>

Două doamne minunate

Ne-au învățat cam de toate: Prezi, Canva, Forms, Livresq

Și tare le îndrăgesc

Cu toții ne-am adunat

Pe platforma am încărcat

Ne-am descurcat de minune, noi echipa de renume

Mă înclin în fața lor - doamnelor, colegilor

Pentru toate mulțumesc și voi fi în acest an

<pedagogul digital>!!!!”

Webografie:

- https://ccdgiurgiu.ro/data/uploads/biblioteca/catedra_84-85.pdf

ERASMUS+

O EXPERIENȚĂ DE NEPREȚUIT PENTRU ELEVII ȘI PROFESORII

În perioada 02.06 - 06.06. 2025 am participat ca însoțitor al unui grup de 7 elevi de la Școala Gimnazială Sfinții Martiri Brâncoveni, Giurgiu, în cadrul proiectului Erasmus+, în Franța, Le Mans, College Jean de l'Epine.

Prezența la această mobilitate le-a oferit elevilor posibilitatea de a compara sistemul educațional din România cu cel din Franța și de a înțelege structura școlii gazdă și a abordării educaționale incluzive. Exemplele de bune practici, posibilitatea aprofundării noțiunilor despre cultura și civilizația Franței, consolidarea muncii în echipă și a comunicării în contexte incluzive, ocazia de a exersa conversația în limba franceză cu copiii francezi sunt câteva dintre beneficiile participării la această mobilitate.

Ziua 1- Prezentarea școlii și integrarea prin sport și dialog intercultural

Elevii au participat la activități precum Handi Basket (în scaune cu roțile), joc de cooperare cu elevi cu dizabilități, fotbal mixt. Aceste activități au contribuit la dezvoltarea empatiei și respectului pentru diversitate.

Ziua 2- Vizită la Muzeul Tesse – expoziție reprezentând copilăria în Franța între anii 1790-1850. Fiecare elev a trebuit să identifice un tablou reprezentativ pentru copilăria sa, urmând ca la o activitate următoare să creioneze propriul portret.

Vizită în Vechiul Le Mans

Elevii români împreună cu corespondenții lor francezi au fotografiat și au căutat informații despre anumite clădiri din centrul vechi al orașului. Acest gen de explorare culturală interactivă a urmărit însușirea unor noțiuni despre istoria și cultura franceză.

Prof. învă. primar, Todorova Giorgica - Liliana
Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni”, Giurgiu

Continuare în pagina 44

Ziua 3- Portrete expoziționale

Cu ajutorul unor tablete elevii au scanat codurile QR aflate pe anumite afișe pentru a viziona filme ce prezentau portretele unor studenți imigranți, foști elevi ai acelei școli. Elevii și-au realizat apoi propriul portret, lucrările urmând a fi expuse în școala respectivă.

Ziua 4-Schimb de experiență

În prima parte a zilei am asistat la ore de istorie, geografie, limba engleză, limba franceză, ore în care s-au folosit prezentări Power- Point pe baza cărora s-a discutat, fișe de lucru precum și diverse aplicații digitale prin intermediul cărora se realiza fixarea cunoștințelor.

Elevii au completat un chestionar referitor la vizita lor în Franța, apoi și-au luat rămas-bun de la noii lor prieteni.

Am dezvăluit informații despre sistemele educaționale din Franța și România, punctând asemănările și deosebirile dintre acestea cât și

Prof. înv. primar, Todorova Giorgica - Liliana
Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni”, Giurgiu

Urmare din pagina 43

provocările cărora trebuie să le facem față în munca cu copiii. În timpul liber am reușit să vizităm câteva din

atrăcțiile orașului îmbinând astfel utilul cu plăcutul și transformând totul într-o experiență de neuitat.

Consider că participarea la astfel de mobilități este foarte importantă pentru dezvoltarea personală, profesională și socială deoarece oferă oportunități de învățare și cunoaștere culturală și formează o viziune mai largă asupra lumii, prin interacțiunea cu oameni din diferite culturi.

BUNE PRACTICI ÎN IMPLEMENTAREA CURRICULUMULUI NAȚIONAL

Caracteristicile corpului profesoral, relațiile dintre cadrele didactice, dintre acestea și elevi, dar și dintre cadrele didactice și conducerea școlii, așteptările cadrelor didactice față de elevi, modul de organizare a lecțiilor, implicarea școlii în diferite activități de la nivel local, inițierea și derularea unor programe educaționale suplimentare s-au dovedit a fi factori cu impact major asupra creșterii nivelului performanțelor educaționale ale elevilor, toate aceste caracteristici ale școlii corelează pozitiv cu nivelul calității învățământului asigurat de către școală și sunt în măsură să influențeze semnificativ succesul educațional al elevilor.

În ciuda diferențelor de personalitate între angajații unei instituții de învățământ, deschiderea către dialog, către reconciliere, folosirea constructivă a înțelepciunii, acceptarea eșecului și a concurenței loiale, bucuria sinceră la succesele celorlalți nu ar trebui să fie doar un deziderat pentru cancelariile noastre. Atmosfera din cancelarie trebuie să fie una propice schimbului de idei, colaborării între cadrele didactice, dezvoltării de proiecte comune. Starea de nemulțumire, orgoliile nejustificate, risipirea resurselor personale și organizaționale în condiții de ostilitate și de comunicare anevoioasă s-ar răsfărge inevitabil și asupra elevilor.

O măsură ameliorativă în aria cooperării/colaborării între cadrele didactice din unitatea în care funcționez, relevantă pentru îmbunătățirea calității activităților de învățare și a rezultatelor elevilor, o reprezintă colaborarea dintre profesorii de gimnaziu și învățători în vederea cunoașterii individualității elevilor de clasa a IV-a, pentru facilitarea tranziției între nivelurile educaționale.

Trecerea de la un stadiu de învățământ la altul, în cazul nostru, de la ciclul primar la cel gimnazial, presupune mai multe schimbări care, la unii copii, pot determina serioase dificultăți de adaptare. Dintre elementele noi cu care copiii trebuie să se confrunte, pot fi enumerate: schimbarea învățătorului cu un număr mai mare de profesori, metode de predare-învățare-evaluare diferite, schimbarea sistemului de notare (de la calificative la note), creșterea numărului de materii, al cantității de informație pe care elevul trebuie să o asimileze etc. Dacă nu sunt prevenite și combătute, dificultățile de adaptare ar putea avea ca repercusiuni: scăderea motivației școlare, modificarea negativă a randamentului școlar, creșterea absenteismului,

prof. Cristina Niță
Școala Gimnazială „Aurel Solacolu” Oarezeni

recurgerea la comportamente de risc (fumat, alcool), îngreunarea comunicării cu adulții, creșterea nivelului de stres și agitație al copiilor etc.

Pentru a evita aceste eventuale repercusiuni ale neadaptării la clasa a V-a, în acest an școlar 2024-2025, s-a desfășurat la nivelul unității școlare un program de prevenție care a constatat în desfășurarea anumitor activități prin colaborarea dintre profesorii de gimnaziu și învățătorii claselor a IV-a. Colaborarea dintre învățători și profesori a vizat completarea conținuturilor la clasa a IV-a în vederea facilitării integrării în clasa a V-a: ce nu se face în clasa a IV-a și ce ar trebui să se facă pentru a veni în folosul elevilor; ce instrumente de lucru eficiente le lipsesc copiilor când pășesc în clasa a V-a, care sunt standardele de evaluare în testările date la clasa a IV-a, dar în cele de evaluare inițială de la clasa a V-a; modul de însușire a cunoștințelor: cum învață elevii noștri și de ce unii ajung în situație de eșec la clasa a V-a, ce competențe sunt indispensabile absolventului de clasa a IV-a pentru a se integra cu succes în clasa a V-a, cum rezolvăm sau atenuăm impactul unui colectiv de profesori asupra elevului obișnuit doar cu învățătorul clasei.

Pentru realizarea unei continuități între clasa a IV-a și a V-a, s-a convenit ca învățătorul să urmărească anumite coordonate și să le formeze elevilor anumite deprinderi: în lecțiile sale de istorie, geografie și științe să folosească planul simplu de idei, să asculte elevii scoțându-i la tablă, să le justifice calificativul acordat, să-i deprindă pe elevi cu luarea de notițe după dictare și explicații, să-i obișnuiască cu autoevaluarea. Au fost organizate lecții de predare-învățare în echipă, învățător-profesor. Itemii evaluărilor aplicate la finalul clasei a IV-a s-au stabilit de învățător prin consultare cu cadrele de specialitate de la gimnaziu, iar rezultatele au fost analizate împreună.

Considerăm că proiectul desfășurat a fost benefic atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice, fiecare devenind mai conștient de misiunea celuilalt și de provocările cu care se confruntă, intenția conducerii școlii fiind de continuare și îmbunătățire a acestui tip de colaborare.

STEAM CLUBS – EDUCAȚIE PRIN BRICOLAJ LA PALATUL COPIILOR GIURGIU

UN MODEL INOVATOR PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII ȘTIINȚIFICE ȘI CREATIVE LA COPII

La Palatul Copiilor Giurgiu, educația prinde contur într-un mod inovator și captivant prin programul **STEAM Clubs**, un proiect educațional care îmbină știința, tehnologia, ingineria, arta și matematica într-un mediu prietenos și interactiv. Copiii cu vârste cuprinse între 8 și 12 ani au astfel ocazia să descopere fenomenele lumii înconjurătoare prin metode practice, centrate pe experiență directă și creativitate.

De ce STEAM?

Conceptul STEAM (Science, Technology, Engineering, Art, Mathematics) vine ca răspuns la nevoia de a dezvolta competențe esențiale în rândul generațiilor tinere: gândirea critică, rezolvarea de probleme, lucrul în echipă și comunicarea. Prin integrarea artei în educația STEM tradițională, copiii sunt încurajați nu doar să înțeleagă cum funcționează lumea, ci și să își folosească imaginația pentru a o reinventa.

Structura programului

STEAM Clubs este organizat în **6 module tematice**, fiecare conținând **6 lecții** a câte **2 ore**, adresate unor grupe de maximum **15 copii**:

1. **Matematica formelor** – înțelegerea geometriei în mod creativ și aplicat.
2. **Geometrie – Structuri 3D** – explorarea spațiului și construcția de forme tridimensionale.
3. **Mișcarea corpurilor** – introducerea în fizica de bază și legile mișcării.
4. **Mecanisme** – funcționarea diverselor mecanisme simple și complexe.
5. **Electricitate** – noțiuni elementare de electricitate prin experimente sigure.
6. **Știința materiei** – investigarea proprietăților materialelor și transformărilor acestora.

Metoda: Învățare prin bricolaj

Un aspect definitoriu al acestui program este metoda de predare: **bricolajul**. Copiii învață construind, testând și descoperind. Acest tip de învățare practică le oferă nu doar o înțelegere profundă a conceptelor, ci și bucuria reușitei prin propriile mâini. Este o abordare interdisciplinară ce dezvoltă gândirea aplicativă și îi conectează pe elevi cu realitatea.

Prof. Fișcu Veronica
Chimie Experimentală - Palatul Copiilor Giurgiu

Impact și parteneriate

Proiectul a fost inițiat de **Asociația eematio** și este susținut de parteneri cu expertiză și interes în educația modernă: **Romanian-American Foundation**, **Fundația Bosch România** și **BOSCH**, care sprijină dezvoltarea și sustenabilitatea acestui model educațional. Împreună, ei contribuie la formarea unei generații de tineri curioși, autonomi și bine pregătiți pentru provocările viitorului.

Concluzie

STEAM Clubs de la Palatul Copiilor Giurgiu este un exemplu de bună practică în educația nonformală din România. Prin combinarea cunoștințelor teoretice cu aplicații concrete și prin punerea accentului pe explorare și creativitate, acest program oferă copiilor nu doar informații, ci și încrederea de a gândi liber, de a întreba și de a inova.

Mărturii ale participanților

„La STEAM Club mă simt ca acasă. Învățăm într-un mod distractiv noțiuni care mi se păreau de neînțeles.”- Anastasia

„Am reușit să învăț foarte ușor Tabla înmulțirii, prin metoda japoneză”. Theodora

„Nu credeam că voi putea utiliza cu atâta ușurință bormașina și fierăstrăul electric.”- Gabriel

„Îmi place foarte tare la STEAM Club pentru că putem construi proiecte interesante”- Raluca

„Fizica mi se pare o joacă la STEAM Club - Giurgiu”- Antonia

„Aici mi-am făcut mulți prieteni și am realizat împreună proiecte cu care ne mândrim”. Ilona

„Cel mai mult îmi place că fiecare modul se finalizează cu un podcast realizat chiar de noi. Suntem deopotrivă, regizori, actori, scenariști. Vă invităm să ne urmăriți pe canalul de YouTube al Palatului Copiilor Giurgiu.”- Eva

Revista editată de:

Adresa: Str. Dr. Ion Munteanu, Nr. 3
Giurgiu, România Tel. / fax. 0246212638
Web: <https://ccdgiurgiu.ro>
E-mail: ccdgr2002@yahoo.com

dedicată consolidării relațiilor dintre toți actorii implicați în actul educațional – cadre didactice, elevi, părinți și comunitatea locală – într-un efort comun de a construi un mediu școlar cald, colaborativ și adaptat provocărilor actuale.

Pe parcursul zilei, în școală au avut loc mai multe activități tematice, care au vizat dezvoltarea socio-emoțională, cooperarea și învățarea prin experiență:

Ateliere cu părinții și elevii – am desfășurat sesiuni interactive în care părinții au lucrat cot la cot cu copiii și cadrele didactice, discutând despre teme precum: empatia, susținerea copilului acasă, comunicarea nonviolentă și sprijinul emoțional.

care părinții și-au exprimat punctele de vedere cu privire la nevoile copiilor și la rolul școlii în dezvoltarea lor, la realizările comunității din care fac parte.

Atmosfera a fost una caldă și plină de energie pozitivă, reflectând valorile programului AVE: apartenență, valorizare și empatie.

În data de 29 mai 2025, Școala Gimnazială nr.1 Găiseni a marcat un moment deosebit în parcursul său educațional, celebrând Ziua Comunității în cadrul programului AVE – Transformarea Școlilor din România, un demers național ce își propune dezvoltarea școlilor ca medii sigure, incluzive și centrate pe nevoile elevilor.

Această zi a fost

Activități artistice: recitarea imnului AVE, cântece populare locale, etc.

Workshop-uri: Metode creative de a ne cunoaște - Metoda ghemul / Steagul comunității.

Dialoguri deschise cu părinții – cadrele didactice au facilitat momente de reflecție în

și educațională a județului. Prezența noastră la acest festival a demonstrat deschiderea spre colaborare interinstituțională și promovarea excelenței prin cultură și educație.

Astfel, ziua de 29 mai a adus beneficii reale pentru întreaga comunitate școlară:

- A stimulat implicarea părinților în viața școlii;
- A întărit relațiile dintre elevi și profesori prin activități informale;
- A pus în valoare potențialul creativ și emoțional al copiilor;
- A oferit un cadru de reflecție asupra dezvoltării unei școli prietenoase și incluzive;
- A evidențiat deschiderea școlii către parteneriate culturale și educaționale la nivel județean.

Prof. Mateescu Georgeta
Prof. Lixandru Daniela
Școala Gimnazială nr.1 Găiseni

DE LA BOLINTIN VINE CARTEA

Ziua Internațională a Poeziei sărbătorită la Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”

Lansări de carte și omagiu adus scriitorului Nicolae Crevedia

Pe data de 21 martie 2025, Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia” din comuna Crevedia Mare, județul Giurgiu a fost gazda unui eveniment cultural de excepție, „De la Bolintin vine cartea”, care a adus în prim-plan literatura, istoria și spiritul comunitar: lansarea a două volume semnate de autorii Corneliiu Constantin Cristescu și Ilie Mândricel, ambele fiind editate la Editura Sud. Evenimentul a fost coordonat de dl. Vasile Grigore - director al ASOCIAȚIEI PENTRU CULTURĂ ȘI TRADIȚIE ISTORICĂ BOLINTINEANU și redactor șef al Revistei Sud, cu sprijinul Bibliotecii Orășenești Bolintin-Vale. Activitatea s-a desfășurat într-un cadru festiv, în

prezența unor invitați de marcă: membri ai familiilor scriitorilor, jurnaliști locali, domnul **Daniel Badea**, primarul Comunei Crevedia Mare, **actrița și medicul Mona Dobrișan**, profesorul și scriitorul **Milica Dan**, domnul **Ștefan Crudu**, bibliotecara **Steluța Nae** de la Biblioteca Orășenească Bolintin Vale,

precum și **Corina Constantin**, bibliotecară a Bibliotecii Comunale din Crevedia Mare. Prezența acestor personalități a conferit evenimentului un plus de prestanță și relevanță culturală, devenind o veritabilă sărbătoare a cuvântului scris și a istoriei locale.

Evenimentul a fost deschis de doamna Manea Roxana, directorul Școlii Gimnaziale „Nicolae Crevedia”, care a subliniat că este o onoare pentru unitatea noastră de învățământ să găzduiască un astfel de eveniment cultural chiar de Ziua Internațională a Poeziei în care se promovează opere ale scriitorilor crevedieni. Mesajul transmis a pus accent pe importanța poeziei și a valorilor culturale în formarea tinerilor și consolidarea identității locale.

La rândul său, domnul Vasile Grigore- director al ASOCIAȚIEI PENTRU CULTURĂ ȘI TRADIȚIE ISTORICĂ BOLINTINEANU și redactor șef al Revistei Sud a evidențiat importanța sprijinirii autorilor locali și a promovării literaturii cu rădăcini în istorie și identitate. S-a subliniat faptul că ambele volume lansate contribuie la întărirea sentimentului de apartenență și la transmiterea valorilor culturale către tânăra generație.

Omagiu adus patronului spiritual al școlii: Nicolae Crevedia

Un moment emoționant al zilei a fost evocarea scriitorului **Nicolae Crevedia**, fiu al locului și patron spiritual al școlii. Personalitatea sa a fost rememorată

Moraru Donița Elena

Cristache Florentina

Manea Roxana-Maria

Gheorghe Georgeta Ecaterina

Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”

Continuare în pagina 48

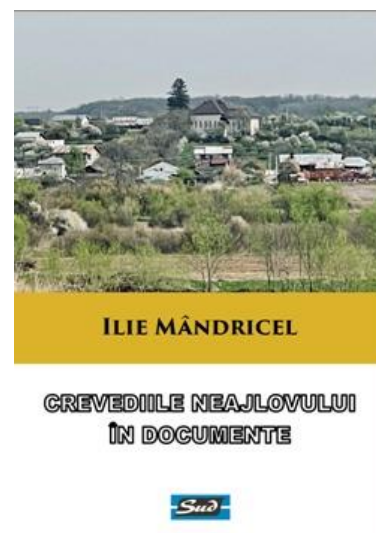
prin cuvinte calde rostite de autorii celor două cărți, de invitați și cadre didactice. Poetul, jurnalistul și prozatorul Nicolae Crevedia a fost și rămâne un reper al literaturii române interbelice, un fin observator al satului românesc și un spirit dârz, dornic de adevăr și autenticitate. Elevii au aflat astfel despre omul din spatele numelui școlii – un creator pasionat, legat profund de locurile natale

O incursiune în memoria locurilor și a eroilor neamului

Iubirea față de trecut și înclinația spre evocare au condus la inedita creație a domnului Corneliu Cristescu „*Istoria versificată a lui Mihai Viteazul*”. Printr-o combinație inspirată de rigoare istorică și expresie poetică, autorul reconstituie viața și faptele marelui voievod într-un registru liric accesibil și captivant. Cartea se adresează atât elevilor, cât și cititorilor pasionați de istorie și poezie, aducând în actualitate figura legendară a lui Mihai Viteazul într-un mod original și plin de forță artistică. Astfel, ni se dezvăluie încă o dată personalitatea puternică a domnului Corneliu Cristescu, spiritul său analitic, grija pentru detaliu și preocuparea față de respectarea tehnicilor de construcție, publicarea acestui volum fiind o dovadă a omului cu dragoste de țară. Poezia devine astfel instrument de educație istorică, dar și de sensibilizare artistică, apropiind tinerii de trecutul național printr-un limbaj accesibil și viu.

Dacă în urmă cu puțin timp am avut onoarea să descoperim „*Povești din Bolintin și Crevedia*” în lucrarea domnului Cristescu intitulată „*Farmecul amintirilor*”, cu această ocazie, în volumul

„*Crevediiile Neajlovului în documente*”, semnat de domnul Ilie Mândricel, cercetător și promotor al valorilor istorice locale, descoperim o colecție valoroasă de documente, mărturii și însemnări care recompun trecutul satelor din împrejurimile râului Neajlov, cu un accent special pe zona Crevediiilor. Este o istorie a locuitorilor din satele comunei Crevedia Mare, județul Giurgiu, o colecție ce conține documente istorice de bază ale localității, extrase cu mîgălă și cu mari eforturi din

DE LA BOLINTIN VINE CARTEA

Ziua Internațională a Poeziei sărbătorită la Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”

Lansări de carte și omagiu adus scriitorului Nicolae Crevedia

Moraru Donița Elena
Cristache Florentina
Manea Roxana-Maria
Gheorghe Georgeta Ecaterina
Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia”

Urmare din pagina 47

fondurile arhivistice centrale, dar și din fondurile locale. Prin conținutul lor, documentele dau relații despre viața economico-socială și spirituală a comunității. Este prezentată o lume diversă, cuprinzând umilii ruralului, dar și așa-zisa „albăstrime” a satelor – preoții, învățătorii, logofeții, isprăvnicii, arendașii și alți înstăriți care-și puteau permite să-și cumpere un titlu de boier de neam. Cartea este, în același timp, o pledoarie pentru păstrarea identității locale și pentru valorizarea patrimoniului documentar.

Momente artistice – Poezia prinde glas

Unul dintre cele mai emoționante momente ale evenimentului a fost **recitalul susținut de actrița și medicul Mona Dobrișan**, care a dat glas unor poeme semnate de Corneliu Cristescu, aducând un plus de profunzime și emoție întregii manifestări. Interpretarea sa a fost intens aplaudată de public, fiind urmată de **recitalul elevilor școlii**, care au interpretat poezii din opera aceluiași autor. Aceștia au demonstrat nu doar talent, ci și o apropiere autentică față de poezie, învățând că literatura este vie și actuală. Atmosfera a fost una caldă, plină de vibrație și inspirație, marcând importanța poeziei ca formă de expresie a sensibilității umane și ca instrument de educație spirituală.

Mesaje de suflet și promisiunea continuității

Autorii volumelor lansate au rostit cuvinte de mulțumire și au transmis elevilor un mesaj de încurajare: să citească, să scrie, să iubească limba română și să respecte valorile culturale. Ilie Mândricel a amintit că istoria locală este o comoară ce merită cercetată și cunoscută, iar Corneliu Cristescu a încurajat tinerii să descopere frumusețea poeziei și a creației literare.

Donăție de carte – sprijin pentru educație

În cadrul evenimentului, **Biblioteca Orășenească Bolintin Vale**, prin intermediul doamnei bibliotecare **Steluța Nae**, a oferit o **donăție de carte către Biblioteca Școlii Gimnaziale „Nicolae Crevedia”**. Gestul a fost primit cu entuziasm și recunoștință, subliniindu-se importanța accesului la lectură în formarea tinerilor. Doamnele bibliotecare au evidențiat importanța colaborării instituționale și a promovării autorilor locali în rândul tinerilor.

Printre cei care au luat cuvântul s-au numărat:

• **Daniel Badea**, primarul comunei Crevedia Mare, care a exprimat sprijinul administrației locale pentru astfel

de activități și a vorbit despre rolul școlii în păstrarea identității culturale locale;

• **Milica Dan**, profesor și scriitor, care a accentuat legătura dintre poezie, educație și sensibilitate umană;

• **Corina Constantin**, bibliotecar al Bibliotecii Comunale Crevedia Mare, care a subliniat rolul bibliotecilor ca centre vii de cultură.

La finalul evenimentului, cei prezenți au avut ocazia să primească autografe, să răsfoiască cărțile și să poarte discuții directe cu autorii. S-a simțit o atmosferă de sărbătoare și un interes real pentru cultură, istorie și poezie — elemente care contribuie decisiv la formarea identității tinerei generații.

Sub semnul poeziei, Crevedia Mare a devenit pentru o zi o capitală a sufletului românesc. Lansarea de carte organizată la Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia” cu ocazia Zilei Internaționale a Poeziei a fost un moment de înaltă ținută culturală și pedagogică o punte între trecut și prezent, între tradiție și educație modernă. Evenimentul a adus împreună scriitori, profesori, elevi și membri ai comunității, demonstrând că școala rămâne un spațiu deschis valorilor autentice.

Prin promovarea literaturii, a istoriei locale și a poeziei, cadrele didactice au reușit să ofere elevilor nu doar cunoștințe, ci și repere, modele și emoții. Astfel de manifestări contribuie la formarea unui spirit civic și cultural profund, ancorat în identitate, tradiție și respect pentru cuvântul scris.

Implicarea elevilor, deschiderea cadrelor didactice și prezența unor autori valoroși au demonstrat că școala este nu doar un spațiu al învățării, ci și al trăirii culturii. De Ziua Internațională a Poeziei, în comuna Crevedia, poezia și istoria au prins glas împreună, reamintindu-ne că adevărata educație se face și prin suflet, nu doar prin carte. Evenimentul din 21 martie 2025 rămâne un reper al activităților culturale locale și o dovadă că poezia, istoria și educația își dau mâna atunci când există implicare, respect și pasiune.

Această manifestare a reprezentat o punte între generații, între valorile trecutului și idealurile prezente, între istoria locală și creația artistică. Elevii, profesorii, invitații și membrii comunității au participat cu interes și emoție, transformând această zi într-o adevărată sărbătoare a culturii.

Pentru asigurarea continuității proiectului desfășurat, cadrele didactice ale Școlii Gimnaziale „Nicolae Crevedia” au în vedere crearea unui club de lectură dedicat literaturii locale, organizarea periodică a unor activități similare pentru promovarea autorilor locali.

BURNOUT-UL ÎN ȘCOALĂ – O REALITATE TOT MAI PREZENTĂ

Director Casa Corpului Didactic Giurgiu,
Prof. Leontina-Letiția Iancu
Psiholog Centrul Județean de Excelență Giurgiu
Adela Nicolae

Continuare în pagina 50

Profesia didactică este una dintre cele mai expuse riscului de epuizare profesională. Profesorii se confruntă zilnic cu presiunea performanței, resursele insuficiente, birocrăția excesivă și relațiile tensionate cu părinții sau colegii. Toate acestea pot genera stres cronic și, în lipsa unor mecanisme eficiente de sprijin, sindromul de **burnout**

– caracterizat prin epuizare emoțională, depersonalizare și scăderea satisfacției profesionale.

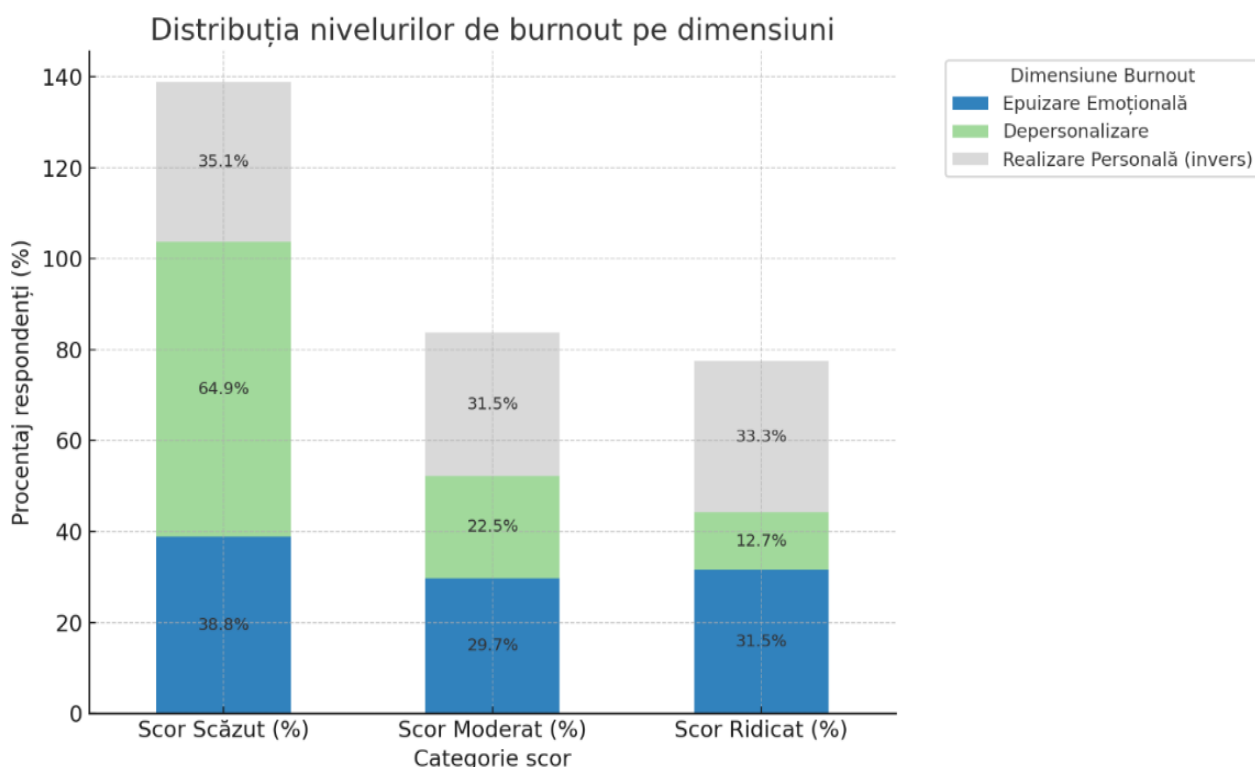
Un studiu recent, desfășurat pe un eșantion de **276 de profesori** din județul Giurgiu, a vizat analiza nivelului de burnout și a factorilor care îl determină.

Profil demografic general a evidențiat o reprezentare majoritară a femeilor în eșantion (**86,2%**), fapt ce reflectă structura de gen specifică sistemului de învățământ preuniversitar. Majoritatea respondenților se încadrează în intervalul de vârstă **36–59 de ani (73,5%)**, ceea ce sugerează o populație cu experiență semnificativă. **61,2%** dintre respondenți au o **vechime mai mare de 15 ani**, indicând un risc crescut de epuizare profesională cronică.

Pentru acest studiu a fost utilizată metoda anchetei, iar instrumentul folosit a fost chestionarul, o adaptare după **Maslach Burnout Inventory (MBI)**, structurat pe 4 secțiuni. Fiecare secțiune a cuprins itemi cu răspunsuri multiple, de tip scală Likert (1-5), pentru a permite o evaluare detaliată a fenomenului studiat.

Analiza datelor a evidențiat o situație îngrijorătoare:

- **31,5% dintre respondenți** prezintă un nivel ridicat de epuizare emoțională;
- Aproximativ **13% se confruntă cu depersonalizare ridicată**, ceea ce indică o distanțare emoțională față de elevi;
- **35,1% au raportat scoruri scăzute la realizarea personală**, ceea ce denotă o diminuare a sentimentului de împlinire profesională

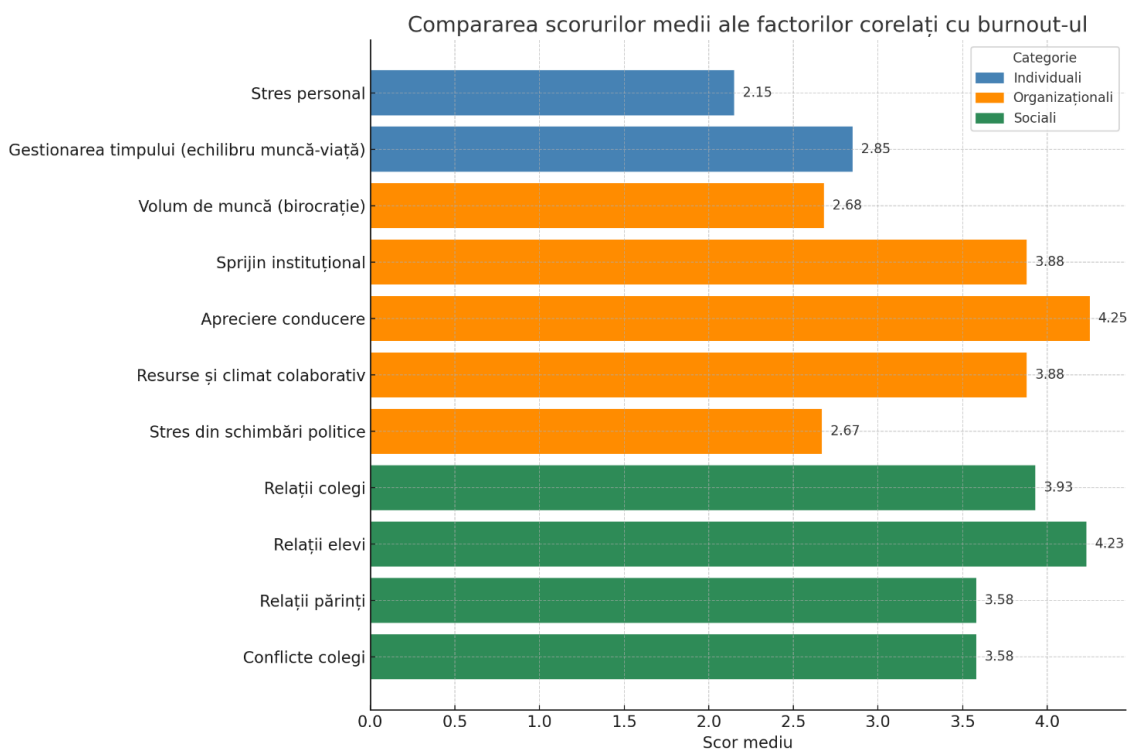
Distribuția scorurilor de burnout:

- **Epuizare emoțională:** 31,5% scor ridicat.
- **Depersonalizare:** 64,9% scor scăzut (un aspect protector).
- **Realizare personală (invers):** 35,1% scor scăzut (burnout ridicat).

BURNOUT-UL ÎN ȘCOALĂ – O REALITATE TOT MAI PREZENTĂ

Director Casa Corpului Didactic Giurgiu,
Prof. Leontina-Letiția Iancu
Psiholog Centrul Județean de Excelență Giurgiu
Adela Nicolae

Urmare din pagina 49
Continuare în pagina 51

1. Dimensiuni ale burnout-ului (Maslach Burnout Inventory – adaptare)

a) Epuizare emoțională

- Itemul 1 (3.14/5) și itemul 2 (2.29/5) indică un nivel **moderat spre ridicat** al epuizării.
- 36,9% dintre respondenți se simt des sau întotdeauna **copleșiți emoțional și epuizați** de muncă.
- Aproape 1/5 se confruntă frecvent cu **emoții negative generate de muncă**.

b) Depersonalizare

- Valorile medii (1.60 și 1.32) sunt **scăzute**, ceea ce indică **o bună păstrare a empatiei față de elevi**.
- 81,1% nu se simt niciodată insensibili față de elevi – un factor protector important.

c) Scăderea realizărilor personale

- Sentimentul de **lipsă de satisfacție profesională** este prezent la peste 38,1% din respondenți.
- Media de 2.56 și 2.27 indică **un nivel moderat de demotivare și scădere a recunoașterii muncii**.

2. Factori individuali asociați cu burnout-ul

a) Stres personal

- Media 2.15 arată un nivel **moderat spre redus**, dar 32,6% resimt mult sau foarte mult stres la clasă.

b) Gestionarea timpului

- Media de 2.85 semnalează că mulți profesori se confruntă cu **dificultăți în echilibrarea sarcinilor profesionale și personale**.
- 60,1% consideră că **nu au suficient timp pentru toate responsabilitățile**.

3. Factori organizaționali

a) Volumul de muncă

- Percepția este clară: **sarcinile birocratice sunt excesive** (media 2.68).

BURNOUT-UL ÎN ȘCOALĂ – O REALITATE TOT MAI PREZENTĂ

Director Casa Corpului Didactic Giurgiu,
Prof. Leontina-Letiția Iancu
Psiholog Centrul Județean de Excelență Giurgiu
Adela Nicolae

Urmare din pagina 50
Continuare în pagina 52

b) Sprijin instituțional

- Politicile organizației sunt percepute **pozitiv** (media 3.88).
- Respondenții se simt **apreciați (3.67)** și sprijiniți în general de conducere (4.25).

c) Condițiile de muncă

- Resursele sunt **considerate adecvate** (3.71), iar **climatul de colaborare este pozitiv** (3.88).
- Totuși, **schimbările frecvente** în politicile educaționale

induc **stres semnificativ** (media 2.67).

4. Factorii sociali

- Relația cu colegii este un factor **clar protector** (media 3.93).
- Relațiile cu elevii sunt **foarte bune** – 85% se simt respectați (4.23).
- Relația cu părinții este **pozitivă**, dar **mai slabă** decât cu elevii sau colegii (3.58).
- Conflictele cu colegii influențează negativ starea de bine în 43,5% din cazuri.

Graficul comparativ evidențiază clar diferențele dintre categoriile de factori:

- **Factorii sociali** (în verde), cum ar fi relațiile cu elevii și colegii, au cele mai mari scoruri medii (efect protector).
- **Factorii organizaționali** (portocaliu) variază semnificativ — unii sunt pozitivi (sprijin instituțional), alții problematici (volumul birocratic, schimbări politice).
- **Factorii individuali** (albastru) au scoruri moderate, indicând surse importante de stres, mai ales în gestionarea timpului.

Este necesară **intervenția prin consiliere și măsuri organizaționale** pentru a susține starea de bine a cadrelor didactice pe termen lung.

Deși majoritatea profesorilor își mențin empatia față de elevi și relațiile colegiale, datele arată clar un risc de agravare a fenomenului, mai ales în lipsa unor intervenții sistemice. Factorii organizaționali (volumul de muncă, schimbările frecvente de politici educaționale, birocrăția) au cea mai mare influență asupra nivelului de burnout, depășind impactul factorilor individuali sau sociali.

Se conturează astfel imaginea unui corp profesoral dedicat, dar suprasolicitat, pentru care politicile educaționale și lipsa de recunoaștere a muncii sunt principalii factori declanșatori ai burnout-ului.

Cercetarea realizată în județul Giurgiu confirmă că burnout-ul cadrelor didactice este un fenomen real și multidimensional. Nivelul general este unul moderat, dar tendința de creștere a epuizării emoționale și scăderea satisfacției profesionale impun acțiuni imediate. O strategie integrată, care să combine intervențiile individuale, organizaționale și sistemice, este esențială pentru a preveni agravarea situației și pentru a proteja calitatea actului educațional.

Propuneri de intervenție pentru prevenirea burnout-ului

a. Intervenții individuale

Activitatea

- **Ateliere de dezvoltare personală și autocunoaștere**, axate pe recunoașterea și gestionarea emoțiilor, restructurarea convingerilor disfuncționale și cultivarea rezilienței
- **Programe de mindfulness și relaxare** (ex. tehnici de respirație, meditație ghidată), pentru a reduce stresul și pentru a avea o bună sănătate mintală
- **Consiliere psihologică individuală**, mai ales pentru cadrele didactice care se confruntă cu niveluri ridicate de epuizare sau dificultăți personale

Rezultatul așteptat

- Recunoașterea și gestionarea emoțiilor, cultivarea rezilienței
- Reducerea stresului și a epuizării emoționale

b. Intervenții la nivelul unității de învățământ

Activitatea

- **Crearea unui climat organizațional pozitiv**, bazat pe sprijin, comunicare eficientă și recunoaștere profesională
- **Reducerea încărcăturii birocratice inutile** și clarificarea responsabilităților
- **Dezvoltarea echipelor de sprijin psihopedagogic** (consilieri, psihologi școlari) care să ofere intervenție promptă și suport emoțional
- **Programe de mentorat** între cadre didactice cu experiență și cele aflate la început de carieră

BURNOUT-UL ÎN ȘCOALĂ – O REALITATE TOT MAI PREZENTĂ

Director Casa Corpului Didactic Giurgiu,
Prof. Leontina-Letiția Iancu
Psiholog Centrul Județean de Excelență Giurgiu
Adela Nicolae

Urmare din pagina 51

Rezultatul așteptat

- Îmbunătățirea relațiilor interpersonale în școală (colaborare, respect, comunicare eficientă)
- Creșterea satisfacției profesionale și a motivației pentru activitatea didactică
- Creșterea accesului cadrelor didactice la servicii de consiliere și sprijin emoțional

c. Măsuri la nivel sistemic

Activitatea

- **Asigurarea unui consilier școlar/psiholog** la un număr rezonabil de elevi și cadre didactice
- **Reformarea politicilor educaționale** în sensul centrat pe nevoile cadrelor didactice, nu doar pe rezultate și performanță academică
- **Creșterea finanțării pentru sănătatea mintală** în educație și **accesul facil la servicii de consiliere**
- **Campanii de informare și de promovare a acceptării sănătății psihice** și a recunoașterii burnout-ului în rândul personalului din învățământ

Concluzii

Burnout-ul în rândul cadrelor didactice din Giurgiu nu este un fenomen izolat, ci o problemă reală, cu tendință de agravare. Profesorii nu pot oferi elevilor un climat educațional pozitiv dacă ei înșiși nu beneficiază de sprijin și recunoaștere. Prevenirea burnout-ului nu este doar o responsabilitate individuală, ci o misiune comună – a școlii, a comunității și a sistemului educațional.

Bibliografie

1. Ciuhan, G.-C., et al. "Perceived Stress and Well-being in Romanian Teachers During the COVID-19 Pandemic." International Journal of Environmental Research and Public Health, 2022. PMC
2. Brandão, Tânia; Alfacinha, Leonor; Brites, Rute; Diniz, Eva. "Burnout in Teachers: The Role of Emotion Regulation, Empathy, and Educational Level Taught." 2025. SpringerLink
3. Pakdee, S., Cheechang, P., Thammanoon, R. et al. "Burnout and Well-being among Higher Education Teachers: Influencing Factors of Burnout." BMC Public Health, 2025. BioMed Central
4. Yao, J. "Five Decades of Teacher Burnout Research (1970–2024)." articol de sinteză, 2025. ScienceDirect
5. Wang, Xiaoyu; Yang, Kun; Zheng, Yanan etc. "Understanding Teacher Emotional Exhaustion: Exploring the Role of Teaching Motivation, Perceived Autonomy, and Teacher–Student Relationships." Frontiers in Psychology, 2024. Frontiers
6. Hlado, P. et al. "Bidirectional relationship between burnout and perceived ..." (recent study, 2025) — explorează relațiile dintre burnout și percepția favorabilă a sprijinului / factorilor psihologici. iaap-journals.onlinelibrary.wiley.com
7. Țapu, Codrin; alții. "Burnout at Work – An Analysis of the Phenomenon in Romania." 2025. Analiză relativ recentă pe populație românească, axată pe suport organizațional, plictiseală și performanță. ResearchGate

Revista editată de:

Adresa: Str. Dr. Ion Munteanu, Nr. 3
Giurgiu, România Tel. / fax. 0246212638
Web: <https://ccdgiurgiu.ro>
E-mail: ccdqr2002@yahoo.com

Prof. dr. Luminița Filip,
Prof. Anemona Mirlogeanu,
Liceul Teoretic „Nicolae Carotjan” Giurgiu

Continuare în pagina 54

1. Introducere

Studiul rezistenței la înaintare a corpurilor în atmosfera înaltă este esențial pentru mai multe domenii științifice și tehnologice, în special pentru aeronautică, astronautică și ingineria aerospațială. Printre aspectele importante ale

domeniului se poate aminti, în primul rând, optimizarea zborului spațial: în timpul intrării în atmosferă sau al zborului în atmosfera înaltă, rezistența aerodinamică influențează traiectoria, consumul de combustibil și stabilitatea vehiculelor spațiale. Înțelegerea acestui fenomen ajută la proiectarea vehiculelor cu forme eficiente care minimizează pierderile energetice. De asemenea, fricțiunea cu aerul la viteze mari în atmosferă creează temperaturi extreme. Studiul rezistenței permite calcularea precisă a fluxului de căldură și proiectarea scuturilor termice pentru a proteja vehiculele spațiale și echipajele.

Proiectarea avioanelor de mare altitudine, precum aeronavele supersonice și hipersonice, trebuie să gestioneze densitatea redusă a aerului, care influențează portanța și rezistența. Rezistența la înaintare influențează stabilitatea zborului la viteze mari. Cunoașterea detaliată a fenomenelor implicate este crucială pentru prevenirea pierderii controlului sau a altor accidente catastrofale. Studiile ajută la maximizarea performanței și siguranței în operarea unor astfel de vehicule care interacționează cu mediile rarefiate. De asemenea, în cazul reintrării în atmosferă a capsulelor spațiale sau a altor dispozitive, o înțelegere detaliată a rezistenței permite asigurarea unei aterizări controlate, prevenind distrugerea vehiculului sau a încărcăturii. Nu în ultimul rând, studiul dinamicii vehiculelor în atmosferă rarefiată este extrem de util în proiectarea zborurilor extraterestre, de exemplu cele în atmosfera planetei Marte.

În concluzie, studiul rezistenței la înaintare în atmosfera înaltă este o parte critică a proiectării și operării vehiculelor. Deși, în esență, este o problemă extrem de complexă, abordări preliminare se pot face folosind modele fizice relativ simple. Prezentul articol își propune să discute un astfel de model cantitativ și să interpreteze fizic rezultatele obținute.

2. Prezentarea problemei

Vom presupune că un cub de latură a se deplasează cu viteza u , paralel cu una din laturile sale, într-o atmosferă rarefiată de densitate ρ (suficient de mică încât să se poată neglija mișcările convective). Presupunem că ciocnirile moleculelor de gaz cu fețele cubului sunt perfect elastice și că viteza medie a moleculelor, $\bar{v}$, este cunoscută. Dorim să evaluăm forța netă de rezistență la înaintarea cubului în următoarele cazuri extreme: (a) Viteza u este mult mai mică decât viteza termică a moleculelor din atmosfera înconjurătoare (acest caz corespunde rezistenței atmosferei înalte la deplasarea sateliților). (b) Viteza u este mult mai mare decât viteza termică a moleculelor din atmosfera înconjurătoare (acest caz corespunde rezistenței atmosferei înalte la înaintarea meteorozilor care cad pe Pământ).

3. Detalierea modelului

Fără a pierde din generalitate, presupunem că axa z este orientată de-a lungul vitezei cubului $\vec{u}$. Forțele de interacțiune cu aerul se exercită pe fețele perpendiculare pe viteza de translație a cubului și rezultă din variațiile de impuls produse în timpul ciocnirilor moleculelor de gaz cu aceste două fețe. Cubul se presupune mult mai greu decât moleculele individuale, astfel încât, în urma ciocnirilor elastice, moleculele își inversează sensul vitezelor relative față de cub. Ca urmare, variația de impuls a cubului în urma fiecărei ciocniri elastice se poate scrie [1]: $2m_0(v_z \pm u)$, unde semnul + corespunde unui șoc molecular pe fața frontală, iar semnul – unei ciocniri cu fața opusă mișcării cubului (cu m_0 notăm masa medie a unei molecule de gaz). Evident, pentru fața frontală, dacă molecula se deplasează de-a lungul axei z cu o viteză mai mare sau egală cu u , variația de impuls este nulă. Analog, dacă o moleculă se îndreaptă către fața din spate cu o viteză a cărei componentă pe axa z este mai mică sau egală cu u , atunci, din nou, ciocnirea nu mai este posibilă și variația de impuls este nulă.

Admițând că durata unei ciocniri individuale este Δt (foarte scurtă), numărul de molecule pe unitatea de suprafață care ajung la suprafața cubului în acest interval de timp este $n(v_z \pm u)\Delta t$, unde n este numărul mediu de molecule pe unitatea de volum (concentrația de molecule): $n = \frac{\rho}{m_0}$. Cu alte cuvinte, forța pe unitatea de arie (presiunea) exercitată de toate moleculele care se ciocnesc în intervalul de timp Δt , este $2nm_0(v_z \pm u)^2$. Exprimând unitar aceste rezultate, putem scrie astfel presiunile exercitate de moleculele care au aceeași componentă z a vitezei:

$$p^{(frontal)}(v_z, u) = \begin{cases} 2nm_0(v_z + u)^2 & \text{pentru } v_z < u \\ 0 & \text{pentru } v_z > u \end{cases}$$
$$p^{(spate)}(v_z, u) = \begin{cases} 2nm_0(v_z - u)^2 & \text{pentru } v_z > u \\ 0 & \text{pentru } v_z < u \end{cases}$$

REZISTENȚA AERODINAMICĂ ÎN ATMOSFERA SUPERIOARĂ (RAREFIATĂ)

Prof. dr. Luminița Filip,
Prof. Anemona Mirlogeanu,
Liceul Teoretic „Nicolae Cartojan” Giurgiu

Urmare din pagina 53

Pentru a suma contribuțiile la presiune din partea tuturor moleculelor care ciocnesc cubul, trebuie să ținem seama de distribuția acestora după viteze (Maxwell), în particular după distribuția moleculelor după componentele z ale

vitezelor lor [2]. Astfel, pentru contribuțiile ciocnirilor pe fața din spate a cubului, se poate scrie:

$$p^{(total\ spate)}(u) = 2nm_0 \sqrt{\frac{m_0}{2\pi kT}} \int_u^\infty (v_z - u)^2 e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z,$$

unde k este constanta Boltzmann, iar T este temperatura absolută a gazului.

Analog,

$$p^{(total\ front)}(u) = 2nm_0 \sqrt{\frac{m_0}{2\pi kT}} \int_{-\infty}^u (v_z + u)^2 e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z.$$

Cele doua integrale se pot aduce la aceeași formă prin schimbarea de variabilă $v_z \rightarrow -v_z$. Presiunea totală rezultă apoi ca diferența dintre presiunea frontală și cea de pe fața din spate. Urmând câteva elemente simple de calcul, se obține imediat:

$$p^{(total)} = 2nm_0 \sqrt{\frac{m_0}{2\pi kT}} \left[4u \int_u^\infty e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} v_z dv_z + \int_{-u}^u (v_z^2 + u^2) e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z \right].$$

Prima integrală se evaluează rapid și rezultă:

$$p^{(total)} = 2nm_0 \left[u \bar{v} e^{-\frac{m_0 u^2}{2kT}} + \sqrt{\frac{m_0}{2\pi kT}} \int_{-u}^u (v_z^2 + u^2) e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z \right].$$

Forța netă de rezistență la înaintarea cubului prin aer se obține apoi prin înmulțirea presiunii nete cu aria unei fețe a acestuia.

Integrala rămasă nu se poate evalua analitic, dar putem face evaluări în cele doua cazuri limită indicate în secțiunea 2:

Cazul (a): $u \ll v_T = \sqrt{\frac{3kT}{m_0}} \Rightarrow \frac{m_0 v_z^2}{2kT} < \frac{m_0 u^2}{2kT} \ll 1$, astfel încât $e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} \cong e^{-\frac{m_0 u^2}{2kT}} \cong 1$. Ca urmare, $\int_{-u}^u (v_z^2 + u^2) e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z \cong \frac{8}{3} u^3$ și $p^{(total)} = 2nm_0 \bar{v} u \left[1 + \frac{8}{3} \sqrt{\frac{3}{2\pi}} \left(\frac{u}{v_T} \right)^2 \right] \cong 2nm_0 \bar{v} u$, iar rezistența totală devine:

$$F_{lent} = 2\rho a^2 \bar{v} u.$$

Astfel, la deplasări relativ lente, rezistența la înaintare a corpurilor în atmosfera înaltă este practic proporțională cu viteza de translație, similar cu forțele de tip Stokes. Este de remarcat, de asemenea, și dependența (relativ slabă) de temperatura atmosferei ambientale (viteza medie moleculară este proporțională cu rădăcina pătrată a temperaturii absolute a gazului).

Cazul (b): $u \gg v_T = \sqrt{\frac{3kT}{m_0}} \Rightarrow \frac{m_0 u^2}{2kT} \gg 1$, astfel încât $e^{-\frac{m_0 u^2}{2kT}} \cong 0$ și ambele limite ale integralei care apare în forma generală a presiunii totale pot fi extinse cu bună aproximație la infinit: $\int_{-u}^u (v_z^2 + u^2) e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z \cong \int_{-\infty}^\infty (v_z^2 + u^2) e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z$. Rezultă deci,

$P \cong 2nm_0 \sqrt{\frac{m_0}{2\pi kT}} \int_{-\infty}^\infty (v_z^2 + u^2) e^{-\frac{m_0 v_z^2}{2kT}} dv_z = 2nm_0 u^2 \left(1 + \frac{1}{3} \left(\frac{v_T}{u} \right)^2 \right) \cong 2nm_0 u^2$ și forța netă de rezistență la înaintare devine:

$$F_{rapid} = 2\rho a^2 u^2.$$

Acest tip de rezistență este întâmpinată de obiecte care se deplasează rapid prin atmosfera înaltă (spre exemplu majoritatea meteorozilor).

Bibliografie

- [1] Ch. Kittel, W. D. Knight, M. A. Ruderman, Cursul de Fizică Berkeley, vol. I: Mecanică (capitolul 3), Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981.
- [2] F. Reif, Cursul de Fizică Berkeley, vol. V: Fizică Statistică (capitolul 6), Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.